

U R O M A N N Golden Thread of Knowledge
จุดมตาบด
ปีที่ 90
ที่ 41 เดือนสิงหาคม 2553/2010 ราคา 40 บาท

Liberation from the temptation
of Satan, the serpent

A knight was freed

Liberation from the threat
of death

Spiritual & physical healing
after communion

Liberation from
evil thoughts

Protection from thieves

DEVOTEES OF OUR LADY OF CARMEL
RECEIVED THESE FAVORS.

Freedom from all sorts of
maladies

Liberation from unjust
servitude and imprisonment

พระประสงค์ของสมเด็จพระสันตะปาปาเบเนดิกต์ ที่ 16
ประจำปี 2010

เดือนธันวาคม

เพื่อการทำพิธีกรรมส่วนตัวจะเป็นโอกาสให้เราเข้าใจลึกซึ้งถึง
สภาพการทนทุกข์ และความเจ็บปวดซึ่งผู้ถูกทอดทิ้ง ผู้ป่วย หรือ
ผู้สูงอายุจำนวนมากได้รับ และเป็นแรงจูงใจให้เรายื่นมือ
ช่วยเหลือคนเหล่านั้นด้วยความใจกว้าง

อันเนื่องมาจาก

ปกหน้าใน

ความศรัทธาที่ดีต่อ
พระมารดาแห่งภูเขาคาร์แมล
โดยสาวมสายจำพวก และสาว
ภาวนาต่อพระนางจะได้รับ
ความช่วยเหลือ ดังนี้

ปกหน้า

“พระกุมารบังเกิด” วาดโดย ลอเรนโซ
ลอตโต (ค.ศ. 1523) หอศิลป์แห่งชาติ
กรุงวอชิงตัน สหรัฐอเมริกา

ไม่มีความสุขใดเหมือนความสุขใน
คืนวันคริสต์มาส เพราะพระบุตรเสด็จ
มาบังเกิดเป็นมนุษย์ และประทับอยู่
ท่ามกลางพวกเรา สุขสันต์วันคริสต์มาส
ขอพระบังเกิดในดวงใจของผู้อ่าน
อุคมसानต์ และมนุษย์ทุกคน

- (1) เอาชนะการประจัญล่อลวงของผีปศาจ ซาตาน และภูริาย
- (2) รอดพ้นจากการปองร้ายหมายเอาชีวิต
- (3) เอาชนะจากความคิดชั่ว
- (4) รอดพ้นจากความเจ็บไข้ได้ป่วยต่างๆ
- (5) รอดพ้นจากการทรมานหรือจองจำที่ถูกกระทำอย่าง
อยุติธรรม
- (6) ป้องกันทรัพย์สินจากขโมย
- (7) ได้รับความบรรเทาทั้งกายและจิตใจ
หลังจากประสบมหาวิบัติ
- (8) คนกล้าได้รับอิสรภาพ

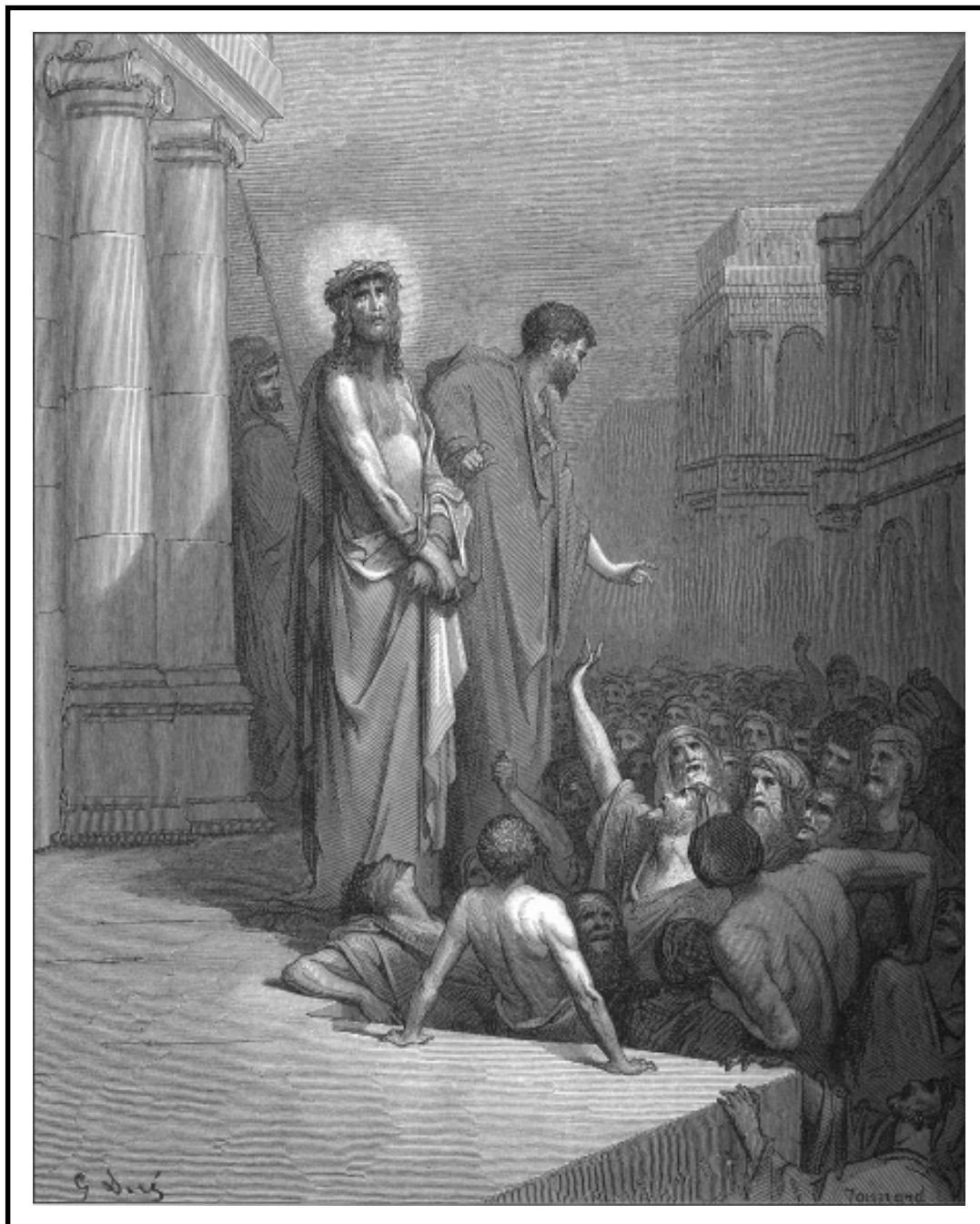
วิสัยทัศน์ ประชากรของพระเจ้าร่วมเป็นหนึ่งเดียวในความรัก แสวงหา ติดตามและประกาศพระเยซูคริสตเจ้า

พันธกิจ พระศาสนจักรในประเทศไทย มุ่งอุทิศตนฟื้นฟูชีวิตให้สนิทกับพระคริสตเจ้า โดยอาศัยพระวาจาและศีลศักดิ์สิทธิ์
เป็นหนึ่งเดียวร่วมมือและแบ่งปันซึ่งกันและกัน แสวงหาคุณค่าพระอาณาจักรในบริบทสังคม เสวนาฉันพี่น้อง
กับผู้มีความเชื่ออื่น ประกาศพระเยซูคริสตเจ้า และเป็นประจักษ์พยานด้วยการดำเนินชีวิตเรียบง่าย รักและ
รับใช้ปวงชน โดยเน้นผู้ยากไร้

วัตถุประสงค์

- เพื่อเป็นสื่อสัมพันธ์ระหว่าง พระสงฆ์ นักบวช และฆราวาสทั่วไป
- เพื่อเสนอข่าวสาร บทความ สารคดี บทวิจารณ์ที่มีคุณค่าต่อชีวิตตามจิตตารมณ์ของพระวรสาร
- เสริมสร้างความสัมพันธ์และความเข้าใจอันดีระหว่างประชาชนในด้านศาสนา สังคมและวัฒนธรรม

ภาพพิมพ์โลหะ
โดย : กุสตาฟ โดเร

Ecce Homo

ยน 19:4-16

กุสตาฟ โดเร ทำภาพที่พระเยซูเจ้าได้รับการล้อเลียนและสวมมงกุหนาม จากบทพระวรสารของนักบุญมัทธิว (ภาพที่แล้ว) แต่ยังสามารถทำภาพจากบทพระวรสารของนักบุญยอห์น ตอนที่ปีลาตพบว่าทหารได้เขียนและล้อเลียนพระองค์จนเกินเลย จึงชี้ให้ชาวยิวดูสภาพอันน่าสงสารของพระเยซูเจ้าหวังว่าชาวยิวจะพอใจและเลิกraganไป “ดูเถิดเรานำชายผู้นี้ออกมา ให้ท่านรู้ว่าเราไม่พบว่าเขามีความผิดประการใด” แล้วพระเยซูเจ้าเสด็จออกมาข้างนอก ทรงมงกุหนามและเสื้อคลุมสีแดง ปีลาตพูดกับประชาชนว่า “นี่คือคนคนนั้น” (ภาษาละตินว่า “Ecce Homo”) แต่เมื่อบรรดาหัวหน้าสมณะและยามรักษาพระวิหารเห็นพระองค์ ก็แสดงบทหัวโจกตะโกนว่า “เอาไปตรึงกางเขน เอาไปตรึงกางเขน” ปีลาตยังหาทางด้วยประโยชน์ที่ไม่ช่วยอะไรว่า “ท่านทั้งหลายจงนำเขาไปตรึงกางเขนกันเองเถิด เพราะเราไม่พบว่าเขามีความผิดประการใด” หลังจากนั้นปีลาตก็ยังได้เถียงกับประชาชนอีกหลายประโยค เพราะเห็นว่าแค่นี้ก็พอแล้วไม่น่าจะต้องตรึงกางเขน รวมทั้งกลับไปไต่ถามพระเยซูเจ้า ให้พระองค์ตรัสอะไรบางอย่างเพื่อเรื่องจะได้อ่อนลง แต่พระเยซูเจ้าก็ทรงยืนยันถึงความจริงว่า “ท่านไม่มีอำนาจใดเหนือเราเลย ถ้ามิได้รับอำนาจนั้นมาจากเบื้องบน ดังนั้นผู้ที่มอบเราให้ท่าน ก็มีบาปมากกว่าท่าน”

ข้าแต่พระเจ้า... ความกล้าหาญและปณิธานแน่วแน่ของพระองค์ที่เสด็จมาเพื่อสอนความจริงและความรักแก่มวลมนุษยชนนั้น ไม่ทำให้พระองค์หวาดกลัวแม้ความตายมายืนอยู่ตรงหน้า พระองค์ไม่ต้องฟังการประณิประนอมคำตอบที่ปีลาตอยากได้ พระองค์เป็นกษัตริย์จริงเหนือกว่าอำนาจของมนุษย์ที่ปีลาตนำมาขู่ เพราะพระองค์มาจากเบื้องบนพระองค์เพียงพระองค์เดียว ต่อหน้าฝูงชนที่จะกินเลือดกินเนื้อพระองค์ ไม่มีใครอยู่ข้างพระองค์ แต่พระองค์ทรงกล้าหาญเกินกว่ามนุษย์คนหนึ่งจะทำได้ พระเยซูคริสต์เจ้าพระเจ้าแท้จริงของข้าพเจ้าทั้งหลาย ✠

อุดมสานต์เดินทางมาครบรอบอีก 1 ปีแล้ว ปีนี้เป็นรอบที่ครบ 90 ปีด้วย มีกิจกรรมมากมายเกิดขึ้นในโอกาสนี้ ทั้งตัวตนของอุดมสาร – อุดมสานต์เอง ทั้งงานในส่วนของผู้มวชนคาทอลิกฯ ทั้งหน้าประวัติศาสตร์ของพระศาสนจักรในเมืองไทย ควบรวมไปกับภัยธรรมชาติที่เกิดขึ้น ถี่ขึ้น ภัยจากความขัดแย้ง ระหว่างมนุษย์ด้วยกัน การเอาวัดเอาเปรียบ ผลประโยชน์ ฯลฯ มากมายเหล่านี้ ล้วนเกิดขึ้น จางหาย บางอย่างยังดำเนินต่อไป ให้ทุกชีวิตต้องก้าวผ่านไปได้ ด้วยความเชื่อด้วยการนำทางขององค์พระคริสตเจ้า

ในวันสุดท้ายของปีพิธีกรรมในช่วงปลายพศจิกายนที่ผ่านมา บทพระวรสารเป็นเรื่องของโจรสองคนที่ถูกตรึงกางเขน ขนาบข้างกับองค์พระเยซูเจ้า น่าสนใจที่คนหนึ่งยังไม่สำนึก ส่วนอีกคนหนึ่งร้องขอให้พระองค์รับเขา แต่น่าสนใจไปกว่านั้นสำหรับผมคือ “ในช่วงเวลาที่พระเยซูเจ้าดูเหมือนอับจนหนทาง เาตัวเองยังจะไม่รอดเลย พระองค์ยังช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์...ต่อไป”

อุดมสานต์ปี 2010 ด้วยเรื่องราวที่น่าสนใจ (อีกแล้ว...ฮา) มีบางคนบอกว่าเรื่องอย่างนี้ต้องให้คนอื่นบอก ผมบอกความเชื่อของผมก็แล้วกัน อุดมสานต์บับสุดท้ายของปี 2010 ยังอัดแน่นด้วยเรื่องราวที่น่าสนใจเหมือนเดิมไม่เปลี่ยนแปลง หวังว่าถ้อยคำบางคำ ประโยคบางประโยค เรื่องราวบางเรื่อง จะช่วยสะท้อนให้ท่านผู้อ่านทุกท่าน พบเห็นการนำทางของพระ การช่วยเหลือ หรือแม้ศรัทธาจากมนุษย์ที่มีในพระเป็นเจ้า บางเรื่องมาแนวเข้มข้น บางเรื่องเป็นประสบการณ์ชวนคิด บางเรื่องเป็นเรื่องเล่าง่ายๆ มุมมองสบายๆ บางเรื่องเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับอีกคนหนึ่ง แต่ส่งผลสะท้อนกับอีกคนหนึ่ง ฯลฯ ผมเชื่อแน่ว่า คงต้องมีอะไรเกิดขึ้นในใจบ้าง หลังจากที่คุณผู้อ่าน อ่านมาถึงบรรทัดก่อนที่จะวางหนังสือลง เพราะหนังสืออุดมสานต์ของเรา ไม่เพียงแต่พูดเรื่องมนุษย์เท่านั้น เราพูดเรื่องพระ พูดเรื่องความศรัทธาที่ขับเคลื่อนชีวิตของเราต่อไป

ขอส่งความสุข มายังผู้อ่านทุกท่าน แบบว่าส่งความสุข ส่งอุดมสานต์ ส่งอุดมสานต์ ส่งศรัทธาในการดำรงชีวิตต่อไป เชื่อแน่ว่า ทุกวันพระยังปกป้องและรักเรา

บรรณาธิการบริหาร

อุดมตาแปด

ประธานลุ่มมวลชนคาทอลิกประเทศไทย :
พระคุณเจ้าประธาน ศรีคารุณศิริ

คณะกรรมการที่ปรึกษา :

ภราดาหลุยส์ ชาแนล,
อ.ประคิน ชุมสาย ณ อยุธยา,
อ.ชัยณรงค์ มนเทียรวิเชียรฉาย

เจ้าของ :

คุณพ่อวรยุทธ กิจบำรุง
(ในนามสภาพระสังฆราชคาทอลิก
แห่งประเทศไทย)

บรรณาธิการ ผู้พิมพ์-ผู้โฆษณา

ผู้อำนวยการและจิตตากร :

คุณพ่อวรยุทธ กิจบำรุง

บรรณาธิการบริหาร :

คุณพ่ออนุชา ไชยเดช

หัวหน้ากองบรรณาธิการ :

วัชร กิจสวัสดิ์

กองบรรณาธิการ :

เสกสรรค์ กองคำ

อุดมสถานต์

นิตยสารคาทอลิกรายเดือน

กำนักรังปีละ 400 บาท

ธนาณัติในนามซิสเตอร์ศรีนทิพย์ กิจสวัสดิ์
ส่งจ่าย ป.ณ.ยานนาวา 10120

สำนักงาน :

122/11 ซ.นาครสุวรรณ์ ถ.นนทรี

แขวงช่องนนทรี เขตยานนาวา

กรุงเทพฯ 10120

โทร. 0-2681-3900 ต่อ 1801

โทรสาร : 0-2681-3900 ต่อ 1802

CATHOLIC PRESS OF THAILAND

UCIP/SEACPA (THAILAND)

122/11 Soi Nak Suwan, Nonsi Rd.,

Chong Nonsi, Yan Nawa,

Bangkok 10120 Thailand.

Tel. 66-2681-3900 ext. 1801

Fax : 66-2681-3900 ext. 1802

E-mail : thecatcom@loxinfo.co.th

Website : www.udomsarn.com

พิมพ์ที่ :

โรงพิมพ์อัสสัมชัญ โทร. 0-2235-1045

เพลง :

บริษัท วิ.ไอ.พี. โทร. 0-2683-5544-5

สารบัญ

สรุป/บทความพิเศษ/สัมภาษณ์

- 6 สำเนียงแห่งบทเพลงคริสต์มาส
ในบรรยากาศแห่งความเป็นไทย
- 18 กุญแจไขฟ้า จากอุดมสถานต์สู่กรุงโรม
ชีวิตพระสงฆ์ไทยไปศึกษาต่อที่โรม
- 28 ๔๙๕ ปี คณะอัครทูตทั่วโลก

พระคัมภีร์

- 37 กว่าจะเป็นนักบุญ
- 40 วันละก้าวกับพระเยซู

ชีวิตคริสตชน

- 42 ข้างธรรมาสัน
- 43 เรื่องเล่าของชานา
- 44 ซ่อนไว้...ในจังหวะชีวิต
- 46 ระหว่างเดือน
- 50 ได้ตามโค้งตะวัน
- 55 กุญแจไขฟ้า
- 56 บันทึกกรรมทูต
- 62 คู่มือ
- 64 ผ่านมา 55 ปี พอลจะมีเรื่องเล่าสู่กันฟัง
- 66 นานาอาชีพ

ศิลปะ

- 69 พจนมาลา
- 70 ภาพเคียงคำ
- 71 พงศ์ ประมวล

เด็กและเยาวชน

- 72 สโมสรอุดมสถานต์
- 73 การ์ตูนครูน้อย
- 79 กุญแจไขฟ้า
- 83 ผ่อนคลายสไตล์พี่น้อย
- 85 มุมเด็กศิลป์
- 88 ขวณคิดชวนอ่าน

จีปาละ

- 90 จดหมายจากผู้อ่าน
- 92 บทความชวนคิด

■ คุณพ่ออนุชา ไชยเดช
และวัชร กิจสวัสดิ์
สัปดาห์

สีสันของคริสต์มาส ละเอียดซับซ้อนในความรู้สึกปิติสุขของผู้คน คริสต์มาสเวียนมาอีกครั้ง คุณคงคิดไม่ต่างจากเรา บทเพลงไพเราะที่เหมือนดังตัวแทนของเทศกาลที่มาที่ไป กิจกรรมพิเศษที่จัดขึ้นในปีนี้ คอนเสิร์ต Christmas Celebration 2010 และน้องนักร้องแห่ง AF5 เขาเหล่านั้นจะมาไขกลองดนตรีแห่งบทเพลงคริสต์มาส ความทรงจำ ความผูกพัน ในบรรยากาศแบบไทยๆ อ่านไปพร้อมเปิดเพลงคริสต์มาส ประกอบจะได้อารมณ์ละเมียดยิ่ง

คุณพ่อประชาชาติ ปรีชาวุฒิ

ผู้อำนวยการ แผนกดนตรีศักดิ์สิทธิ์

สภาพระสังฆราชคาทอลิกแห่งประเทศไทย

บทเพลงและการขับร้องบทเพลงคริสต์มาสของพระศาสนจักรเมืองไทย

คงเริ่มแรกที่บรรดามิสชันนารี ได้นำบทเพลงคริสต์มาสเข้ามาในพระศาสนจักรเมืองไทย ประมาณศตวรรษที่ 16-17 โดยเริ่มจากเพลงร้องที่ใช้ในพิธีกรรม เป็นภาษาละตินใช้เฉพาะตามเทศกาล นั่นคือในบรรยากาศของเทศกาลคริสต์มาส โดยเริ่มจากการใช้ภายในวัด จากนั้นจึงมีการพัฒนามาสู่เพลงที่ใช้ในการฉลองภายนอกทั่วไป เพลงคริสต์มาสจึงเป็นการผสมผสานระหว่างทำนองเพลงร้องที่ใช้ในพิธี มาสู่เพลงพื้นบ้าน และจังหวะการเดินรำที่เป็นที่นิยมของสมัยนั้นๆ ซึ่งมีบรรยากาศของความชื่นชมยินดีสนุกสนาน เข้ากับบรรยากาศของการเฉลิมฉลอง ดังนั้นจะเห็นได้ว่าพัฒนาการที่เริ่มจากเพลงวัด จากภาษาละติน มาสู่ภายนอกที่ใช้ร้องโดยทั่วไป เป็นภาษาต่างๆ ในยุโรป เช่นเดียวกับที่บรรดามิสชันนารีก็ได้นำเข้ามาเผยแพร่ในเมืองไทยด้วย และประกอบกับแนวการขับร้องเป็นเพลงประสานเสียง หรือการขับร้องประกอบกับวงดนตรี ทั้งที่ในพระราชวัง (ช่วงสมัยรัชกาลที่ 4) และตามสถานที่ทั่วไป โดยไม่ใช่เฉพาะพิธีกรรมในวัดเท่านั้น

บทเพลงคริสต์มาส ที่ได้รับการแปลและแต่งขึ้น ทั้งจากอิตาลี ฝรั่งเศส เยอรมนีและอังกฤษ โดยเฉพาะอย่างยิ่งบทเพลงในหนังสือ คริสต์ร้องเพลง ก็มีเพลงคริสต์มาสหลายบทเพลงที่แปลมาจากภาษาฝรั่งเศส (ราวปี ค.ศ. 1938) และบทเพลงประสานเสียงแบบ 4 แนว (Choral Music) รวมทั้งบทเพลงประกอบกับการแสดงคริสต์มาสก็ได้เข้ามาแพร่หลายเป็นที่นิยมเช่นเดียวกัน

**บทเพลงศาสนา ที่ใช้ร้องในพิธีกรรม และเพื่อ
ส่งเสริมความศรัทธาภายในจิตใจ นั่นก็เพื่อ
จุดประสงค์สำหรับคุณค่าฝ่ายจิต เพื่อยกจิตใจ
ขึ้นหาพระเจ้า สัมผัสถึงความดี ความรัก และ
ความศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้าซึ่งไม่ใช่บทเพลง
ทางโลก ที่มีเนื้อหา จุดประสงค์ และความชอบ
ความพึงพอใจส่วนตัวของเราเองเท่านั้น**

แม้มีการแต่งเป็นบทเพลงภาษาไทย ในช่วงของพระสังฆราชเจ้า เกิดสว่าง
พระสังฆราชองค์แรก ที่ได้ส่งเสริมสนับสนุนและมีการเริ่มแสดงเพลงไทยที่ใช้ใน
โอกาสประกอบละครคริสต์มาสนี้ด้วย (ราวปี ค.ศ. 1933)

ดังนั้นบทเพลงคริสต์มาส นอกจากจะเริ่มจากการใช้ในพิธีกรรมและ
เนื้อหาทางด้านศาสนาแล้ว ยังได้กระจายแพร่หลายออกไปสู่สังคมภายนอกทั่วไป
และเนื้อหาเป็นบทเพลงทางโลกที่มีการแสดงออกตามยุคสมัยเรื่อยมา ด้วย
บรรยากาศของการเฉลิมฉลองที่ยังคงเป็นความสุขที่มอบให้แก่กัน ความ
สนุกสนานที่มาร่วมกัน ซึ่งบางเพลงก็อาจจะไม่ตรงกับเนื้อหาความหมายที่
แท้จริงของคริสต์มาส นั่นคือการฉลองการบังเกิดมาขององค์พระเยซูคริสต์เจ้า
ที่นำมาซึ่งความหวัง ความชื่นชมยินดี สันติสุข และความรักต่อมนุษยชาติทั้งหมด
ตลอดไป

**ในฐานะที่คุณพ่อรับผิดชอบงานคณะกรรมการดนตรีศักดิ์สิทธิ์ในสภาพระสังฆราช
คาทอลิกแห่งประเทศไทย ขอให้คุณพ่อพูดถึงความหมายของบทเพลงศาสนาที่ใช้
ในปัจจุบัน**

บทเพลงศาสนา ที่ใช้ร้องในพิธีกรรม และเพื่อส่งเสริมความศรัทธาภายใน
จิตใจ นั่นก็เพื่อจุดประสงค์สำหรับคุณค่าฝ่ายจิต เพื่อยกจิตใจขึ้นหาพระเจ้า
สัมผัสถึงความดี ความรัก และความศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้าซึ่งไม่ใช่บทเพลงทางโลก
ที่มีเนื้อหา จุดประสงค์ และความชอบความพึงพอใจส่วนตัวของเราเองเท่านั้น
แต่บทเพลงศาสนาหรือบทเพลงศักดิ์สิทธิ์ มีจิตตารมณ์หรือจุดประสงค์หลัก เพื่อยก
จิตใจของเราสัมผัสพระเจ้าในความศักดิ์สิทธิ์ ในความดี และความรักของ
พระเจ้าต่อเพื่อนพี่น้องที่มีส่วนร่วมในการขับร้องสรรเสริญพระองค์ร่วมกันในพิธี

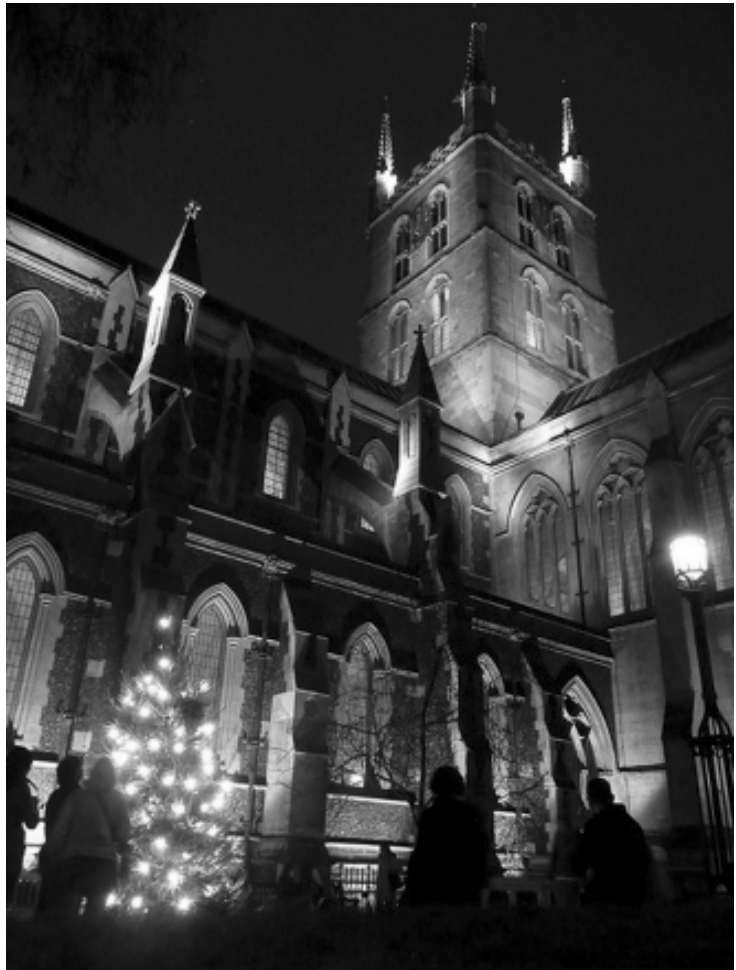
ตามโอกาส ตามเทศกาล และตาม
ความหมายในพิธีกรรม หรือใช้
ในโอกาสที่ส่งเสริมความศรัทธา
ทั่วๆ ไป ที่อาจจะไม่ได้ใช้ร้อง
ในพิธีกรรม ตามความหมายที่
เหมาะสมของเทศกาล และตาม
โอกาสของพิธีกรรม

**คุณพ่อคิดอย่างไรกับการนำ การ
เตรียมคริสตชน เข้าสู่การเตรียม
รับเสด็จพระเยซูเจ้าด้วยบทเพลง
คริสต์มาส**

ดังที่เราทราบดีแล้วว่า
บทเพลงคริสต์มาส เป็นการสื่อ
และสัมผัสความหมายได้เป็นอย่างดี
โดยเฉพาะ โอกาสการเตรียม
เฉลิมฉลองในเทศกาลคริสต์มาสนี้
บทเพลงที่จะสามารถนำมาสัมผัส
กับจิตตารมณ์หรือการเตรียมจิตใจ
ของเราเป็นอย่างดี ทั้งผู้ขับร้อง
และผู้ฟังทุกคนทั่วไป ที่จะนำมา

ซึ่งความหวัง และสันติสุข นำเราสู่ความชื่นชมยินดี และความรักที่เราจะได้มอบ
ให้แก่กันและกัน เหมือนดังของขวัญชิ้นแรกที่สำคัญที่สุดของมวลมนุษยชาติ คือ
องค์พระกุมารเยซูนั่นเอง ซึ่งเป็นบทเพลงจากสวรรค์มาสู่แดนดิน ที่ไพเราะที่สุด
ที่ทำให้โลกชื่นชมยินดีมีความหวังแห่งการรอดพ้น เปี่ยมด้วยสันติสุข และเป็น
แบบอย่างในการมอบความรักให้แก่กันและกัน ไม่ว่าจะเป็นเชื้อชาติใด ศาสนาใด
สีผิวหรือเผ่าพันธุ์ใด เหมือนดังบทเพลงจากบรรดาทูตดาในสวรรค์หรือทูตสวรรค์
ได้ขับร้องประกาศว่า “พระสิริรุ่งโรจน์จงมีแด่พระเจ้าในที่สูงสุด และสันติสุขจง
มีแด่มนุษย์ทุกคนบนแผ่นดิน”

และสำหรับคริสตศักราชปีนี้ แผนกดนตรีศักดิ์สิทธิ์ โดยร่วมกับสื่อมวลชน
คาทอลิกประเทศไทย และอีกหลายหน่วยงานได้จัด Christmas Celebration 2010
อุดมสานต์ชวนท่านมาคุยกับผู้ประสานงานหลัก อาจารย์ศรินทร์ จินตนาเสรี
ไปกันต่อเลยครับ

อาจารย์ศรินทร์ จินตนาเสรี

ที่มาแนวคิดของคอนเสิร์ตประสานเสียง “Christmas Celebration 2010 : Peace and Joy” ที่จะจัดในวันเสาร์ที่ 18 ธันวาคม 2010

แนวคิดนี้เริ่มมาเมื่อ 10 ปีที่แล้ว ที่หน้าอาสนวิหารอัสสัมชัญ คุณพ่อชาญชัย ทิวไผ่งาม ได้ทำโครงการร้องเพลงคริสต์มาสของอัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ แบบนี้ขึ้น จนกระทั่งในปีที่คุณพ่อประชาชาติ ปรีชาวุฒิ ผู้อำนวยการ แผนกดนตรีศักดิ์สิทธิ์ และคุณพ่อวรยุทธ กิจบำรุง ผู้อำนวยการ สื่อมวลชนคาทอลิกประเทศไทย มีความเห็นเดียวกันว่าควรจัดงานนี้ขึ้น เนื่องจากการขับร้องในพระศาสนจักรของเราเริ่มมีความตื่นตัวมากขึ้นเรามีกลุ่มฆราวาสอาสาสมัครมาทำงานร่วมกัน ประกอบกับมีโรงเรียนอัสสัมชัญเจ้าของสถานที่มีความพร้อม งานนี้จึงเกิดขึ้นอย่างเป็นรูปเป็นร่าง

สำหรับงานที่จะจัดในปีนี้ จะเป็นบรรยากาศงานรื่นเริง มีการออกร้านไฮไลต์คือการร้องเพลงคริสต์มาส ทั้งที่เกี่ยวกับเทศกาลรื่นเริงและการประสูติของพระกุมาร ซึ่งเราต้องการให้มีการผสมผสานกันทั้งการร้องประสานเสียงร้องเดี่ยว เครื่องดนตรีอื่นๆ ประกอบโดยมีพิณแก้วเป็นตัวชูโรง นักขับร้องแบ่งเป็น 2 กลุ่มคือ แวดวงคาทอลิก จากอาสนวิหารอัสสัมชัญ คณะพระหฤทัยของพระเยซูเจ้าแห่งกรุงเทพฯ คณะธิดาพระราชินีมาเรียผู้นิรมล (คณะพระแม่มาเรีย)

สิ่งที่คาดหวังจากการจัดงานครั้งนี้ คือ เราสามารถโปรโมทบทเพลงเกี่ยวกับเทศกาลคริสต์มาส ซึ่งเป็นหัวใจของการบังเกิด ผู้ที่เข้ามาในงานจะได้สัมผัสบรรยากาศที่ดีและมีความสุขที่ได้ฟัง เป็นเรื่องเตือนใจเล็กๆ ถึงคริสต์มาสที่จะมาถึงในปีนี้

การรวมตัวของ 3 โรงเรียนอัสสัมชัญ และนักร้องรับเชิญที่ได้รับรางวัลมาแล้ว คือวง The Bangkok Voices ได้เหรียญทองจากการแข่งขัน Asian Choir Games 2007 ที่กรุงจาการ์ตา ประเทศอินโดนีเซีย และวง Siam Harmony ซึ่งมีคาทอลิกอยู่มากกว่าครึ่งหนึ่งของวง ส่วนใหญ่เป็นเด็กจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่จบด้านดนตรี ภายใต้การนำของอาจารย์ไอแซ์ ลิเบรต ลิโบรโด ชาวฟิลิปปินส์ ได้ผ่านการแข่งขันระดับชาติในงานเอเปค ที่ปูซาน เมื่อ 7-8 ปีที่แล้ว ทางกลุ่มยินดีตอบรับมาร่วมงานกับเรา โดยจะพิจารณาเพลงที่แต่ละวงเลือกมา แล้วจัดให้ร้อยเรียงเป็นเรื่องราวที่ต่อเนื่องกันในช่วงของการประสูติ และอีกช่วงคือ เทศกาลรื่นเริงก็ขับร้องตามสบาย โดยจัดที่ลานโรงเรียนอัสสัมชัญ โจทย์ที่ยากในการจัดก็คือ การร้องประสานเสียงในที่โล่ง เราจะทำจากหลังที่หุ้มเสียงได้ระดับหนึ่ง และต้องใช้ไมโครโฟนจำนวนมากด้วย เป็นสิ่งที่ยากแต่เราพยายามหาทางกันอยู่ว่าจะทำอะไรเพื่อให้ได้เสียงที่ดี งานนี้ต้องขอบคุณเจ้าภาพร่วมจัดงาน ได้แก่ โรงเรียนอัสสัมชัญ โรงเรียนอัสสัมชัญศึกษา โรงเรียนอัสสัมชัญคอนเวนนต์ และอาสนวิหารอัสสัมชัญที่ทำให้งานนี้เกิดขึ้น

สิ่งที่คาดหวังจากการจัดงานครั้งนี้ คือ 1. เราสามารถโปรโมทบทเพลงเกี่ยวกับเทศกาลคริสต์มาส ซึ่งเป็นหัวใจของการบังเกิด ผู้ที่เข้ามาในงานจะได้สัมผัสบรรยากาศที่ดีและมีความสุขที่ได้ฟัง เป็นเรื่องเตือนใจเล็กๆ ถึงคริสต์มาสที่จะมาถึงในปีนี้ 2. เชื่อว่าการจัดกิจกรรมแบบนี้เป็นการพัฒนาดนตรีในองค์กร คือ มีการขับร้องร่วมกัน แลกเปลี่ยนและเสนอแนะกันในกลุ่มคนดนตรีวัด 3. หากมีรายได้ที่เกิดขึ้นเราจะแบ่งปันแก่เด็กที่ด้อยโอกาส ที่บ้านเด็กพิการซ้ำซ้อน จ.นนทบุรี อีกส่วนจะพัฒนาโครงการพัฒนาบุคลากรในด้านดนตรีศักดิ์สิทธิ์ กลุ่มเป้าหมายของเราคือ คาทอลิกในแวดวงที่สนใจและคาดหวังให้บุคคลภายนอก

เช่น พี่น้องคริสเตียน คนต่างศาสนาที่ได้รับทราบข่าวนี้และนักท่องเที่ยงที่พักตามโรงแรมใกล้เคียง ซึ่งงานเนื่องจากเป็นโครงการระยะยาว จึงใช้ชื่อว่า “Christmas Celebration” โดยในปีนี้ใช้ชื่อตอนว่า “Peace and Joy” สถานที่จัดงานคือ โรงเรียนอัสสัมชัญ ที่ลานอิฐแดง เปิดงานเวลา 18.00 น. เวลา 19.00 น. จะเป็นการแสดงบนเวที รับรองว่างานนี้เรามีอะไรที่สนุกๆ นอกจากบรรยากาศการออกร้านแล้ว ในส่วนของดนตรี เรามีวงดุริยางค์ของโรงเรียนอัสสัมชัญคอนเวนชั่นบรรเลงสร้างบรรยากาศในช่วงก่อนเริ่มงาน ประมาณครึ่งชั่วโมง เพื่อสร้างบรรยากาศครึกครื้น จากนั้นจะเปิดเป็น Overture (โหมโรง) เป็นดนตรีผสมผสานพิณแก้ว เข้กับวงคอร์ด และเครื่องทองเหลืองต่างๆ เป็นตัวเริ่มงาน แล้วเข้าสู่คิวคอร์ด เนื้อหาสำคัญอีกตัวหนึ่งคือ เรามีไฮไลท์เป็น **คุณณัฐ ทิวไผ่งาม** (นักทิว AF5) ซึ่งตอบรับมาเป็นศิลปินรับเชิญและจะมาแบ่งปันความรู้สึกดีๆ เกี่ยวกับคริสต์มาสด้วย นอกจากนี้ ยังเป็นครั้งแรกที่เราจัดงานคริสต์มาสงานใหญ่แบบนี้ที่บริเวณหลังอาสนวิหารอัสสัมชัญ ซึ่งเป็นมุมที่ให้บรรยากาศดีมาก คล้ายๆ แบบฝรั่งๆ มีต้นคริสต์มาสใหญ่ยักษ์ประดับด้วย ทำให้เป็นจุดดึงดูดนักท่องเที่ยว ไม่ใช่แค่เพลงไพเราะ แต่ภาพสวย บรรยากาศดี ลมหนาวเย็นๆ สบายๆ น่าจะเป็นการเตรียมคริสต์มาสที่ดีในปีนี้

ผู้ร่วมงานจะมีส่วนร่วมอะไรบ้าง?

ผู้ร่วมงานนอกจากได้ฟังบทเพลงคริสต์มาสและชื่อของในเทศกาลแล้ว ยังสามารถร่วมร้องเพลงกับเราในช่วงการแสดงได้ด้วย นอกจากนี้ยังมีการจับรางวัลทางบัตรด้วย

การร้องประสานเสียงเป็นวัฒนธรรมของฝรั่ง ซึ่งดูไกลตัวในบ้านเมืองเรา และยังไม่ค่อยได้รับความสนใจเท่าไร ซึ่งต้องยอมรับว่า คริสเตียนเป็นผู้นำวัฒนธรรมนี้ไปได้มากกว่าเรา แต่ ณ วันนี้ ต้องบอกว่าคาทอลิกเราเองมีความเข้าใจมากขึ้น มีการศึกษาเล่าเรียน มีการพัฒนาอย่างจริงจัง พระศาสนจักรเองก็ให้การยอมรับมากขึ้น โดยส่วนตัวมองว่า การจัดกิจกรรมนี้จะช่วยทำให้ผู้ใหญ่อย่างน้อยที่สุดเห็นความสำคัญของการมีคณะนักขับร้องประสานเสียงในวัด เพื่อให้ทุกอย่างออกมาราบรื่น เราอยู่ในจุดที่เริ่มดีขึ้น แต่ก็ยังต้องการให้ความสำคัญอีกเยอะ ในแง่ของผู้ใหญ่ที่มีแรงผลักดัน เช่น คุณพ่อเจ้าวัด ผู้นำบ้านนักบวช และตัวนักขับร้องเองก็ต้องมีการพัฒนาด้วยเช่นกัน

ความฝันถึงอนาคตของคณะนักขับร้องประสานเสียงคาทอลิก

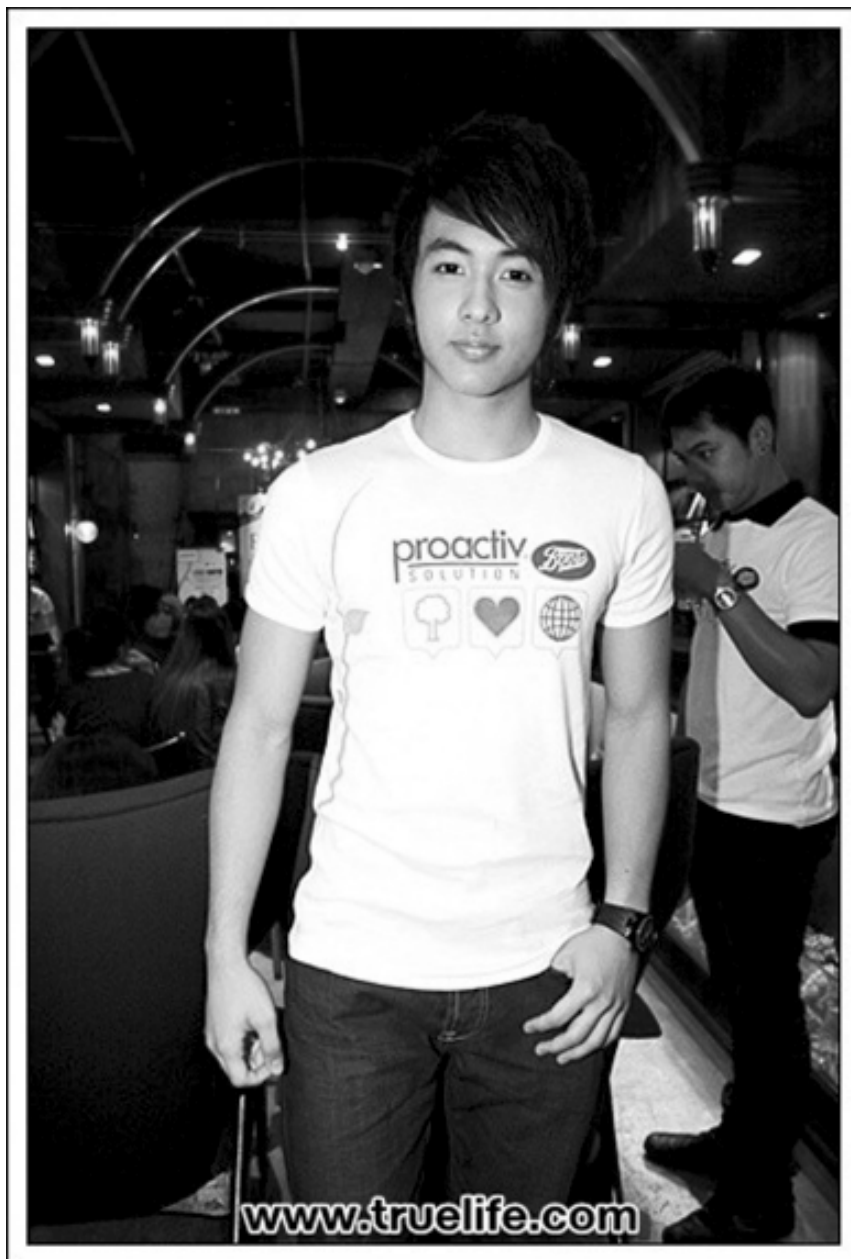
คณะนักร้องเป็นตัวช่วยให้สัตบุรุษสัมผัสพระเจ้าจริงๆ ทั้งในด้านการมีส่วนร่วม คือร้องร่วมกับเรา และส่วนร่วมในการฟังและสัมผัสได้ ซึ่งสามารถ

พัฒนาได้ทั้งสองทาง โดยที่คณะนักขับร้องประสานเสียงเองต้องพัฒนาให้ฟังแล้วมีความจริงใจ ไม่ใช่สักแต่ว่าร้องออกไป ต้องยอมรับอย่างหนึ่งว่า คนไทยส่วนใหญ่ไม่ชอบร้องเพลง ไม่ชอบอ้าปาก ไม่ออกเสียงดังมากนัก หากสัตบุรุษออกเสียงขับร้องให้ดังมากขึ้นก็จะเป็นสิ่งที่ดีขึ้น ในส่วนของบทเพลงของเรา คาดหวังว่าจะมีการพัฒนา มีการประพันธ์หรือเรียบเรียงให้ดีขึ้น เพื่อให้บทเพลงมีความน่าสนใจ มีความไพเราะขึ้น จะทำให้เขารู้สึกอยากร้องมากขึ้น อาจเป็นเพราะสิ่งที่พระศาสนจักรมีอยู่ยังไม่ทำให้คนส่วนใหญ่เห็นค่า ไม่โดนใจ หรือเรายังไม่มีแม่แบบด้านบทเพลงที่ดีพอ เหล่านี้คงเป็นสิ่งที่เราคงต้องพิจารณากันอย่างต่อเนื่องต่อไป

ฝากเชิญชวนให้มาร่วมงานนี้ อย่างน้อยที่สุดเป็นจุดเริ่มที่ทางผู้จัดและนักขับร้องทั้งหมดต้องการแสดงจิตวิญญาณของคริสต์มาส จากบทเพลงที่เราทำ เราอยากให้ทุกคนได้สัมผัสบรรยากาศการบังเกิดของพระ ซึ่งเป็นหัวใจหลักของคริสต์มาส

แซกรับเชิญคนหนึ่งดีกรีความสามารถจากเวทีการประกวดอะคาเดมีแพนตาเซีย 5 ไม่มีใครไม่รู้จักเขา นักร้อง AF5 วันนี้เขาเปิดใจมาบอกกับเรา

คุณณัฐ ทิวไผ่งาม (นักร้อง AF5)

มีความรู้สึกอย่างไรบ้างที่ได้รับเชิญมาร่วมการแสดงคอนเสิร์ตประสานเสียง
 “Christmas Celebration 2010 : Peace and Joy” ในวันที่ 18 ธันวาคม 2010
 รู้สึกดีใจและก็เป็นเกียรติด้วยครับ ที่ทางพระศาสนจักรให้มาเป็นนักร้อง
 ในงานการแสดงคอนเสิร์ต “Christmas Celebration 2010 : Peace and Joy”
 เพราะสำหรับผมแล้ว การร้องเพลงเป็นสิ่งที่ผมรักและเป็นความฝันตั้งแต่ก่อนเข้า

การร้องเพลงเป็นสิ่งที่ผมรักและเป็น ความฝันตั้งแต่ก่อนเข้า AF ซึ่งผมเอง เฝ้าสวดภาวนาขอพรจากพระเจ้ามา โดยตลอด โดยหวังว่าพระประสงค์ของ พระองค์จะเป็นการให้ผมได้สร้างความสุข แก่ผู้คนด้วยเสียงเพลง

AF ซึ่งผมเองเฝ้าสวดภาวนาขอพรจากพระเจ้ามาโดยตลอด โดยหวังว่าพระประสงค์ของพระองค์จะเป็นการให้ผมได้สร้างความสุขแก่ผู้คนด้วยเสียงเพลงบนโลกมนุษย์นี้ และพระองค์ก็ทรงอวยพระพรให้ความฝันของนัทเป็นจริง ทุกๆ วันในรายการ True Academy Fantasia และทุกๆ คอนเสิร์ต ผมสวดขอพรจากพระเจ้าเสมอให้ตัวเองสามารถทำกิจการได้อย่างเต็มที่ และครอบครัวของผมก็สวดภาวนาให้คะแนนโหวตที่ให้นัท ขอให้มาจากพระองค์...ตามพระประสงค์ของพระเจ้า จนผมได้เป็น The Winner of True Academy Fantasia season ที่ 5 ในที่สุดทุกวันนี้ผมก็ยังสวดขอพรจากพระทุกวันที่ทำงานและเดินทาง และก็ยังสวดขอบพระคุณพระองค์สำหรับทุกสิ่งที่พระองค์ทรงประทานให้ผม... ทุกวันนี้ผมร้องเพลงให้ผู้คนฟังมากมาย และร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้าทุกครั้งที่ได้ไปวัดวันอาทิตย์ แต่นี่จะเป็นงานคอนเสิร์ตที่ใหญ่สำหรับเทศกาลคริสต์มาส ผมคิดว่าการร้องเพลงในงานนี้เป็นการร้องเพลงเพื่อพระเจ้า และสร้างความสุขให้เพื่อนมนุษย์ในเทศกาลที่น่าชื่นชมยินดี ผมดีใจที่ได้เป็นส่วนหนึ่งของงานนี้ครับ

รู้สึกอย่างไรกับบทเพลงคาทอลิก

ผมเองก็ไม่ต่างจากคริสตชนคาทอลิกทุกคนที่คงมีความผูกพันกับบทเพลงคาทอลิกมาก ตั้งแต่สมัยเด็กๆ แล้ว เพราะเราได้ร้องเพลงคาทอลิก สรรเสริญพระเจ้าทุกครั้งในวัดทุกอาทิตย์ ผมเองก็รู้สึกผูกพันและชอบที่จะขับร้องเพลงในวัดไปพร้อมๆ กับสัตบุรุษทุกคนทุกครั้งที่ได้ไปวัด โดยเฉพาะอย่างยิ่งผมชอบเพลงในเทศกาลคริสต์มาสมากๆ ทั้งฟังและร้อง เป็นเพลงที่ไพเราะ และเต็มเปี่ยมไปด้วยความชื่นชมยินดีจริงๆ

สำหรับคุณณัฐ ความหมายของสันติสุขคืออะไร และสามารถสร้างให้เกิดขึ้นได้อย่างไร

สันติสุข... สำหรับผมมีพื้นฐานมาจาก “ความรัก” ... วิธีที่ก่อให้เกิดสันติสุขนั้นคริสตชนทุกคนทราบดี นั่นคือ “รักผู้อื่นเหมือนรักตนเอง” ผมคิดว่าความรักคือพลังยิ่งใหญ่ที่สามารถก่อให้เกิดสันติสุขได้

ซึ่งตัวผมเองและคริสตชนสามารถนำความรัก มาเป็นคติในการดำเนินชีวิต โดยอาศัยพระเจ้าเป็นแบบอย่าง พระองค์ทรงรักมนุษย์ จึงให้พระเยซูลงมาเพื่อไถ่บาปเพื่อเราคนบาปทั้งหลายหรือเรียกได้ว่าเป็นความรักของพระเป็นเจ้าผ่านทางพระเยซู

ความรักนั้นเป็นสิ่งที่เราแบ่งปันซึ่งกันและกัน และนั่นเป็นสิ่งที่เราพบเห็นได้ว่าทำไมเทศกาลคริสต์มาสถึงเป็นเทศกาลที่มีความสุข เพราะเป็นเทศกาลที่เราให้ แลกของขวัญ แบ่งปันความสุข ความรักซึ่งกันและกัน

ความรักคือการให้และการแบ่งปัน และมีสิ่งหนึ่งที่เป็นการให้ที่ยิ่งใหญ่ที่จะนำไปสู่สันติสุขได้คือการให้อภัย ซึ่งผมเองก็เห็นต้นแบบมาจากพระเยซูเจ้า ซึ่งแน่นอนว่า ผมคิดว่า “การให้อภัย” เป็นอีกหนึ่งกุญแจสำคัญสู่คำว่า “สันติสุข”

อ่านมาทั้งหมดแล้วสิ่งที่ต้องรับไปทำคือจัดเวลาให้มีส่วนร่วมกับการกิจกรรมนี้ ผมไม่ได้หมายถึงมาคอนเสิร์ตในวันที่ 18 ธันวาคมนี้อย่างเดียว แต่ร่วมส่งความยินดี มอบสันติสุข และทำให้บทเพลงชีวิตของเราเป็นบทเพลงแห่งห้วงหัวใจของคริสต์มาส นั่นคือ ส่งมอบความรัก รอยยิ้ม สันติสุข เหมือนดังที่พระเป็นเจ้าได้มอบองค์พระกุมารเยซูให้กับเรา ☺

คุยข้ามฟ้า จากอุดมศาสน์สู่กรุงโรม ชีวิตพระสงฆ์ไทยไปศึกษาต่อที่โรม

ผมและทีมงานที่ไปประชุมสื่อสิ่งพิมพ์คาทอลิกโลก (Catholic Press Congress) ที่กรุงโรม ประเทศอิตาลี วางโปรแกรมกันไว้ว่าก่อนประชุมมีเวลาว่างจะนัดบรรดาคุณพ่อจากเมืองไทยที่มาศึกษาต่อที่กรุงโรม มาพูดคุยและทานข้าวร่วมกันสักมื้อ เท่าที่ได้ ไหนๆ สื่อมาถึงที่จะได้นำเรื่องราวดีๆ กลับไปก่ำนัลผู้อ่าน และนี่เป็นบทสนทนาข้ามทวีปกันเลย เทปเดินครับ

ชีวิตพระสงฆ์ไทยในโรม

คุณพ่ออดิศักดิ์ กิจบุญชู

(พ่อคู่ขวัญ – อัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ)

เล่าให้ฟังว่า จุดเริ่มต้นที่มาเรียน เพราะสินามิ เมื่อปี 2004 ทางพระศาสนจักรของประเทศไอร์แลนด์ได้มาช่วยเหลือ เพราะมงชินญอร์วิญญู รัญญอนันต์ เป็นเลขาฯ พระสมณทูตที่สังฆมณฑลมีท ประเทศไอร์แลนด์ รู้จักประเทศไทยผ่านทางมงชินญอร์วิญญู ตั้งแต่นั้นก็มีความสัมพันธ์อันดีมาตลอด ทางเขาให้ทุนการศึกษา โดยมีคุณพ่อพรศักดิ์ ชื่นจิตอภิรมย์ เป็นพระสงฆ์คนแรกที่ได้รับทุน ส่วนผมเป็นคนที่สอง ผมออกจากประเทศไทยวันที่ 14 เมษายน 2010 มาถึงไอร์แลนด์ก่อนเพราะวิชาที่เรียนคือวิชาชีวิตจิต เรียนเป็นภาษาอังกฤษ ทางอัคร-

สั่งฆมณฑลเลยให้ไปเพื่อฝึกภาษาอังกฤษที่ไอร์แลนด์ เป็นเวลา 3 เดือน เข้าวันที่ 15 ต่อเครื่องที่แฟรงค์เฟิร์ตเพื่อไปลงที่ดับลิน ปรากฏว่าเกิด Ash cloud (ภูเขาไฟระเบิด) ที่ทางเหนือของไอร์แลนด์ ไฟท์บินยกเลิก เป็นเวลา 4 วัน ต้อง Re-ticket และอยู่ในสนามบิน กินนอนอยู่ในนั้นพร้อมกระเป๋า 2 ใบ ไม่ได้อาบน้ำ 3 วัน คินที่สงถึงได้แค่ยงผ้าใบ มีอาหารให้ทาน มีเป็นพันๆ คนที่ต้องอยู่แบบนี้ เหมือนกัน เหมือนไปเข้าค่าย คนที่ขายของถามว่าคุณยังอยู่อีกหรือ วันที่ 4 ไม่ไหวแล้ว เหนื่อย จึงไปขอวีซ่าเพื่อออกจากสนามบิน ผมไม่มีเซกเก้นวีซ่า ได้แต่วีซ่าไอร์แลนด์เท่านั้น เจ้าหน้าที่ถามว่าคุณไปไหนมา 4 วัน ผมคิดว่าวันสองวันจะสามารถบินได้ เขาก็เลยทำให้ ผมจึงออกสนามบิน เพื่อไปพักที่โรงแรมอีก 4 วัน โดยมีคนไอร์แลนด์ที่แต่งงานและมาอยู่ที่แฟรงค์เฟิร์ตช่วยดูแล ก็เป็นประสบการณ์ที่ดี จากนั้นก็ไปอยู่ที่ไอร์แลนด์ฝึกภาษาเป็นเวลา 3 เดือนกว่า โดยช่วยทำมิสซา ส่งศีล แต่ค่อนข้างยาก เพราะเป็นภาษาอังกฤษแบบไอริช เขาพูดเร็วมาก ฟังยาก เป็นประสบการณ์ที่ดี ได้ฝึกภาษา เทศน์เตรียมเป็นจิตแล้วก็อ่านประมาณ 3 นาที หลังจากนั้นจึงมาที่โรม เรียนภาษาอิตาเลียนที่อัสซัชี 1 เดือน แต่ภาษาที่ต้องการคือ ภาษาอังกฤษ เพราะเรียนเป็นหลักสูตรภาษาอังกฤษ และจะเรียนในวิชาเทววิทยา ชีวิตฝ่ายจิต พักอยู่ที่หอไอริช

ผมเพิ่งกลับมาได้ 1 เดือน
เพื่อป้องกันวิทยานิพนธ์
การเรียนมีปัญหาเหมือน
กันแต่น้อยกว่าคนอื่นๆ
เพราะผมได้เรียนรู้ภาษา
มาบ้างจากในคณะ

คุณพ่อเอกมัย เหลือหลาย

(พ่อเอก – คณะกาปูชิน)

อาจโชคดีกว่าหลายคนเพราะได้เรียนภาษาอิตาเลียนมาบ้างจากเมืองไทย เพราะเป็นคณะที่มีมิสชันนารีกาปูชินอยู่ที่เมืองไทยเลยได้เรียนรู้ภาษา มาอยู่ที่นี้ มาเรียนเพิ่มเติมด้วย เริ่มแรกมาเรียนเกี่ยวกับการอบรม เมื่อจบ 1 ปี ผู้ใหญ่อยาก ให้เรียนต่อ เนื่องจากเห็นว่าเรียนได้ จึงลงเรียนวิชาชีวิตจิตฝรั่งเศสกัน 2 ปี (ชีวิต จิตของพระศาสนจักรและของคณะ) ขณะนี้เรียนจบแล้วแต่อยู่ในช่วงต้องป้องกัน วิทยานิพนธ์ เนื่องจากอาจารย์ไม่มีเวลาให้ในช่วงนั้น เพราะอาจารย์เดินทางไป ที่อื่นๆ ด้วย จึงกลับไปทำงานที่เมืองไทยเมื่อปี 2009 เป็นนวกจารย์ให้การอบรม โนวิส 6 คน ได้ปริญญาดนทั้ง 6 คน ถือว่าประสบความสำเร็จในการมาเรียนที่ โรมทั้งเรื่องการอบรมและชีวิตจิตฝรั่งเศสกันกาปูชินให้น้องๆ ผมเพิ่งกลับมาได้ 1 เดือนเพื่อป้องกันวิทยานิพนธ์ การเรียนมีปัญหาเหมือนกันแต่น้อยกว่าคนอื่นๆ เพราะผมได้เรียนรู้ภาษามาบ้างจากในคณะ การอภิบาลคนไทยในโรมเราได้จัด มิสซาสำหรับคนไทยทุกเดือน เพื่อมาพบปะสังสรรค์ แบ่งปันประสบการณ์ ขณะเดียวกันคุณพ่อที่อยู่ที่นี่ก็มาพบกันเดือนละครั้ง อย่างน้อยก็มีมิสซาด้วยกัน เป็นภาษาไทยในหมู่คนไทย ทานอาหารไทย ก็ทำให้เราหวนคิดถึงเมืองไทยได้

คุณพ่อเอกภพ ผลมูล

(พ่อแบงค์ – สังฆมณฑลจันทบุรี)

เมื่อ 3 ปีที่แล้วพระเจ้าสังฆราชได้ส่งมา โดยเขาจะถามตั้งแต่เป็น
 เณรแล้วว่าสนใจอะไร และจะผ่านการพิจารณาจากคณะที่ปรึกษา
คุณพ่อธรรมรัตน์ เรือนงาม (พ่อหน้อย) มาเรียนก่อนผม ได้ติดต่อ
คุณพ่อราฟาแอลที่มิลาน ทางเมืองไทยพระคุณเจ้าติดต่อ**คุณพ่ออันตน**
 ขอให้ผมไปฝึกภาษาที่มิลาน ระหว่างที่ผมมาประมาณ 8 เดือน ทาง
 สังฆมณฑลขอทุนการศึกษาจากโปรปากันดา ฟิเด แต่เมื่ออยู่ได้
 ประมาณครึ่งปี ปรากฏว่าทางโปรปากันดา ฟิเด แจ้งว่าผมยังไม่ได้รับ
 ทุนในปีการศึกษาถัดไป เพราะฉะนั้นเมื่ออยู่ถึง 8 เดือนไม่มีทุน เอกสาร
 วิชาหมดอายุจึงต้องกลับประเทศไทยก่อน เนื่องจากเป็นช่วงที่โปรปากันดา ฟิเด และ
 ทางหอเปโตรปรับปรุงเรื่องสถานที่อยู่ ไม่มีความพร้อมที่จะรับนักศึกษาใหม่ ส่วนหนึ่ง
 ของนักศึกษาให้ไปอยู่ที่อูร์บาเนียจึงไม่ยอมรับ เมื่อกลับไปก็ดำเนินการเอกสาร
 และขอทุนใหม่ เมื่อได้ตอบรับจึงเข้าเรียนเกี่ยวกับวิชาพิธีกรรม ที่มหาวิทยาลัย
 อัลแซลโม เหมือน**คุณพ่ออนุสรณ์ แก้วจอร์** (พ่อแอ๊ด) ปีที่แล้วเป็นปีเตรียมต้องเรียน
 และสอบภาษาอิตาลีให้ผ่าน แล้วจึงเรียนภาษาละตินและภาษากรีก เมื่อจบ 1 ปี
 จึงขออนุญาตพระคุณเจ้ากลับไปหาข้อมูลเป็นเวลา 2 เดือนครึ่ง แล้วจึงกลับมาเรียนต่อ
 ปีนี้เป็นปีแรกที่เรียนเนื้อหาวิชาจริงๆ ผมเรียนพิธีกรรมถัดจาก**พระคุณเจ้าเทียนชัย**
สมานจิต ซึ่งท่านเรียนที่เบลเยียม ส่วน**คุณพ่อไพศาล อานามวัฒน์** เรียนด้านดนตรี
 ผมพักอยู่ที่หอเปโตร พักกับ**คุณพ่อวิโรจน์** และ**คุณพ่อภักพล** จากอัครสังฆมณฑล
 ทำแระ-หนองแสง อยู่ร่วมกัน ช่วยเหลือกันดี ทำอาหารทานกันทุกเย็น หอเปโตร
 เป็นหอพักนักศึกษาของกระทรวงโปรปากันดา ฟิเด รับเฉพาะพระสงฆ์ต่างชาติ
 ส่วนใหญ่เป็นอินเดีย เอเชีย แอฟริกา ลาตินอเมริกาประปราย เกาหลีบ้าง มีซิสเตอร์
 คณะของอิตาเลียนดูแล ส่วนใหญ่นักศึกษาที่เรียนร่วมกันเป็น**คุณพ่อและเณร**
มิชิสเตอร์ และฆราวาส

คุณพ่อภราดร อุ่นจัตตุรพร

(พ่อดร – คณะซาเลเซียน)

เล่าให้ฟังว่าได้มาศึกษาที่ประเทศอิตาลีรวมแล้วประมาณ 7 ปีโดย
 เริ่มต้นมาเรียนเทวศาสตร์ ที่บ้านเทวศาสตร์ ซานโทมัสโซ อยู่ที่เมือง
 เมสซีนา บนเกาะซิซิลี เป็นเวลา 3 ปี จากนั้นย้ายมาเป็นสังฆานุกรที่
 กรุงโรม 1 ปี ซึ่งก็เริ่มเรียนปีแรกในคณะสื่อสารมวลชนที่มหาวิทยาลัย
 ซาเลเซียนไปด้วย และได้เรียนเรื่อยมาจนจบปริญญาโทในปี 2009

คุณพ่อวุฒิไกร ชินทรนัถย์

(พ่อปรีนซ์ – อัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ)

เล่าให้ฟังว่า เรื่องราวของผมเริ่มขึ้นเมื่อวันฉลองมหาวิหารนักบุญเปโตรและเปาโล พระคุณเจ้าเกรียงศักดิ์ โกวิทวาณิช เรียกไปพบและแจ้งว่าให้มาเรียนวิชาเทววิทยา ด้านงานแพร่ธรรม เนื่องจากไม่มีคนมาต่องาน และไม่มีคนทำงานด้านนี้เท่าไร คนสุดท้ายที่เรียนคือ **คุณพ่อชวลิต กิจเจริญ** เมื่อจบอาจต้องมาทำงานในวิทยาลัยแสงธรรมด้วย เมื่อรับทราบจึงไปเรียนภาษา 50 ชั่วโมง วันที่ 17 เมษายน 2010 กำหนดเดินทาง ปรากฏว่าเมื่อไปถึงสนามบิน ได้รับแจ้งว่าสนามบินที่โรมปิด งดการเดินทาง จากนั้นจึงเดินทางใหม่วันที่ 24 เมษายน 2010 ถึงอิตาลีวันที่ 25 เมษายน ซึ่งเป็นวันชาติอิตาลีพอดี คุณพ่อพรศักดิ์มารับและพักที่บ้านของคณะสติกมาติน เนื่องจากเป็นวันชาติ พิธีกรรมต่างๆ จึงเปิดให้เข้าชมฟรี วันแรกจึงได้เที่ยวพิธีกรรมต่างๆ ใช้ชีวิตในโรม 1 อาทิตย์ จากนั้นคุณพ่อพรศักดิ์พาไปส่งที่มีลานวันที่ 1 พฤษภาคม ในบ้านคณะกาปูชิน เรียนภาษา 2 เดือน วันที่ 28 มิถุนายน จึงกลับมาที่หอเปาโลโดยเข้าระบบเรียนภาษากับเพื่อนๆ ที่หอร่วมกับ**คุณพ่อซัชชัย (จันทบุรี)** **คุณพ่อพิริยะ (ท่าแร่)** รวมแล้ว 3 เดือน จึงกลับมาที่โรมเพื่อเตรียมเรียนวิชาเทววิทยา ด้านงานแพร่ธรรม ที่มหาวิทยาลัยอูร์บาเนีย โดยต้องสอบภาษาก่อน วันที่ 11 ตุลาคม สอบเขียน วันที่ 13 ตุลาคม สอบพูด เพื่อแบ่งเวลาเรียนเท่านั้น จากนั้นจะบังคับเรียนภาษา 1 ปี คอร์สผม 3 ปี เทอมแรก 11 วิชา

คุณพ่อซัชชัย รวมอร่าม

(พ่อเด่น – สังฆมณฑลจันทบุรี มาศึกษาในนามมิสซังพนมเปญ)

เล่าให้ฟังว่า ผมบวชได้ 9 ปีแล้ว เตรียมว่าปีหน้าจะเข้าพักภารกิจฟื้นฟูชีวิตสงฆ์ (Sabbatical Program) ทางผู้ใหญ่ได้ปรึกษากันและได้ทาบทามผมว่าจะให้ไปเรียนที่โรม ของผมทางคณะธรรมทูตและมิสซังปรึกษากันแล้วให้ทางเขมรเป็นผู้ขอทุนให้ผม จากนั้นจึงเตรียมตัว 1 เดือน และเดินทางเมื่อวันที่ 28 โดยพบ**คุณพ่อพิริยะ ไชยมุกดาสกุล** (พ่อต๋อย) ของอัครสังฆมณฑลท่าแร่-หนองแสง โดยไม่รู้มาก่อนว่าคุณพ่อจะมาเรียนด้วย ก็เดินทางมาด้วยกัน มีคุณพ่อหนองและคุณพ่อทีก (ท่าแร่) และ**พี่สมศักดิ์** สัตบุรุษจากท่าแร่ที่มาอยู่ที่นี่ไปรับผมและคุณพ่อพิริยะ จากนั้นก็เข้าโปรแกรม คือเรียนภาษา 3 เดือนกับเพื่อนๆ 70 กว่าคน ส่วนใหญ่เป็นแอฟริกา ผมเรียนวิชากฎหมายพระศาสนจักร มหาวิทยาลัยอูร์บาเนีย เพราะเขมรยังไม่มีศาล และไม่มีคนให้คำปรึกษาด้านนี้แก่พระสังฆราช เริ่มเรียนวันที่ 11 ตุลาคม เช่นเดียวกัน

คุณพ่อวิโรจน์ โพธิ์สว่าง

(พ่อหน่อง – อัครสังฆมณฑลท่าแร่-หนองแสง)

เล่าให้ฟังว่า พระสังฆราชส่งให้ผมมาเรียน โดยขอทุนไป 2 ทุนแต่ได้ 1 ทุน ผมเรียนภาษาที่เมืองไทย 1 ปี (ปี 2008) แต่เรียนจริงๆ 3 เดือนกับคุณพ่อวอลเตอร์ คณะกาปูชินที่บางตาล จากนั้นเดินทางมาพร้อมคุณพ่อแบงค์ และคุณพ่อภักพล (พ่อทิก) ที่มาเรียนเตรียมเป็นทูตซึ่งมากระชั้นชิดเหมือนกัน เมื่อมาถึงก็เข้าที่หอเปโตรทั้ง 3 คน เข้าระบบเรียนภาษาเหมือนหอเปาโลเช่นกัน จากนั้นเรียนวิชาการแต่งงานและชีวิตครอบครัว ที่สถาบันยอห์น ปอล ที่ 2 ที่ลาเตรัน กับคุณพ่อพรศักดิ์ด้วย ซึ่งคุณพ่อพรศักดิ์อยู่ปีที่ 2 ได้คุณพ่อพรศักดิ์ช่วยเหลือในปีแรก สถาบันของผมเปิดเรียนวันที่ 4 ตุลาคม โดยมีกระบวนการเดียวกัน คือ สอบภาษาและบังคับให้เรียนในปีแรก ปีนี้เป็นปีที่ 2 ของผม ปีหน้าจะกลับเมืองไทยแล้ว เพราะเขาให้ทุน 2 ปี

ความรู้สึกของคนอยู่ต่างบ้านต่างเมือง?

คุณพ่ออดิศักดิ์ กล่าวว่า ผมคิดว่าอยู่บ้านเรดีที่สุด เมื่อออกมาจากประเทศไทยแล้วเราก็ต้องช่วยเหลือตัวเอง ไม่มีใครมาจัดการให้เรา ต้องเอาตัวรอด อะไรที่ทำไม่ได้ก็ต้องทำให้ได้ อะไรที่ไม่เคยทำก็ต้องทำ เป็นการบังคับเราไปในตัว คนที่สามารถปรับตัวได้ดีก็จะลดความเครียดลงได้ เรื่องภาษาเป็นอุปสรรคหนึ่งที่ทำให้เรารู้สึกท้อแท้เพราะสื่อสารไม่ได้ เป็นความลำบาก ฟังไม่ได้ พูดไม่ได้ เราสู้พวกยุโรปไม่ได้ เพราะภาษาเขาใกล้เคียงกัน เราจึงต้องออกแรงมากกว่าคนอื่น

คุณพ่อเอกมัย กล่าวว่า เห็นว่าเพื่อนๆ ของเรามาเรียนที่นี่ อุปสรรคของเราคือ ภาษา แต่พวกเราจับได้ ก็เป็นความชื่นชมยินดีของคนที่ยบในหลายปีที่ผ่านมา บางคนอาจบอกว่าเราจับได้อย่างไร เราผ่านความยากลำบากนั้นมาได้อย่างไร จากที่ถามเพื่อนหลายคนที่ยบมา เขาบอกว่า เป็นประสบการณ์ที่มีพระเป็นเจ้าช่วยเหลืออยู่ตลอดเวลา แม้แต่ในเรื่องของชีวิตจิต จริงๆ มนุษย์ทำอะไรไม่ได้ มีพระเป็นเจ้าเข้ามามีส่วนร่วมและเป็นชีวิตจิตของแต่ละคน วันสุดท้ายเวลาเราจบทุกคนบอกเป็นเสียงเดียวกันว่า “เราผ่านมาได้อย่างไร” เมื่อย้อนกลับมาคิด เราเห็นความยิ่งใหญ่ ความเมตตากรุณาของพระเป็นเจ้า โดยส่วนตัวผมว่า ความสำเร็จในการศึกษาเป็นความภาคภูมิใจ ไม่ใช่ตัวเองที่ทำแต่เบื้องหลังคือพระเป็นเจ้าเองที่ทำทั้งหมด

คุณพ่อชัชชัย กล่าวว่า เนื่องจากชีวิตเป็นธรรมชาติเรื่องคิดถึงบ้านมันอาจ

จะผ่านมาแล้ว ผมเป็นห่วงในงานที่ทำ ที่ผ่านมา เพราะเหมือนกับว่าเราเว้นวรรคในส่วนที่เรากำลังวางรากฐานงานที่กำลังดำเนินไปได้ดี เมื่อเราหยุดก็หาคนมาต่องานยาก ก่อนที่จะมาผมได้ตั้งเครดิตยูเนี่ยน ก็ต้องฝากให้ซิสเตอร์ช่วยดูแลรวมทั้งการรวมกลุ่มคริสตชนที่ตอนเหนือของพนมเปญด้วย ก็ยังห่วงงานที่ทำไว้

กิจกรรมของคุณพ่อชาวไทยที่มาเรียนเป็นอย่างไรบ้าง

ตามปกติเราจะนัดประชุมคุณพ่อ ครูคำสอนและนักบวชที่มาเรียนกันเพื่อวางแผนการจัดกิจกรรมต่างๆ ก่อนเปิดปีการศึกษา ซึ่งจะมีการมอบหมายหน้าที่แก่กัน เช่น ใครเป็นประธาน เจริญญิก เลขานุการ ผู้ประสานงาน มีฝ่ายสถานที่ ฯลฯ จุดประสงค์เพื่อความเป็นหนึ่งเดียวกัน ช่วยเหลือกันในกลุ่มคนไทย ซึ่งที่นี่เรามีผู้ใหญ่ เช่น มงชินญอร์วิชญ รัญญอนันต์ แมร์มีเรียม กิจเจริญ คุณพ่อวินัย **เปลี่ยนบำรุง** เป็นที่ปรึกษากลุ่มเรา เมื่อเราจะจัดกิจกรรมอะไรจะปรึกษา ขอความช่วยเหลือจากท่านเหล่านี้ เรายกขาประเพณีเหล่านี้มานานแล้ว ส่วนมากจะมีมิสซาเปิดปีการศึกษา สถานที่ตามสะดวก จัดมิสซาและกิจกรรมคริสต์มาส โดยจะเชิญสัตบุรุษมาเข้าร่วมด้วย ทั้งคนไทยที่เป็นคาทอลิกและที่เป็นพุทธก็มี และจะมีช่วงปีสกา และมีสซาปิดปีการศึกษา หลักๆ จะมีประมาณ 4 ครั้ง แต่พอถึงช่วงก่อนนี้ ที่คุณพ่อเอกมัยอยู่เราสามารถรวมสัตบุรุษได้ทุกเดือนเพราะสถานที่ค่อนข้างดี แต่ปีที่แล้วเรางดบ้างเพราะอุปสรรคเรื่องสถานที่ เพราะแต่ละหอมีข้อจำกัด สิ่งสำคัญคือ เรามีโอกาสที่จะอภิบาลสัตบุรุษทั้งที่เป็นคริสต์และต่างศาสนา มีร่วมมิสซา มีแก้บาปเป็นภาษาไทย หลังมิสซาจะมีกิจกรรมและทานอาหารร่วมกัน เมื่อ 2 ปีก่อน มีพิเศษคือ เราจัดเข้าเฝ้าพระสงฆ์และครูคำสอน ปีละ 1 ครั้ง ซึ่งมี**คุณพ่อลีวีโอ มัจจิ** (คณะปีเม) และ**คุณพ่อเมาริชซีโอ** (คณะปีเม) เป็นที่ปรึกษาคด้วย สำหรับงบประมาณจะมาจากการทำบุญ การขอมิสซาเงินอุทาน และที่ปรึกษาของเราบ้าง จากพระสงฆ์ของเราช่วยกันบ้าง เพื่อนำมาจัดกิจกรรมและอภิบาลสัตบุรุษ แต่ละหออยู่ด้วยกันก็ช่วยเหลือกัน มีทานข้าวร่วมกันบ้างตามบ้านสัตบุรุษ เมื่อปีดเทอม หากใครไม่ไปทำงานอภิบาลก็จะไปเยี่ยมเยียนสัตบุรุษทางภาคเหนือ บางทีก็เป็นคนลาวที่อพยพมาก็มี ซึ่งขณะนี้ก็มีพระสงฆ์ลาว คือ **คุณพ่อวิลพร พลอาสา** จากสังฆมณฑลท่าแขก ที่มาเรียนเทววิทยาพระคัมภีร์ เราจะชวนคุณพ่อมาร่วมกลุ่มกับเราด้วย เขมร ไทย ลาว เราพี่น้องกัน จะได้มีกลุ่มสัมพันธ์กัน

เมื่อมารับการศึกษาที่นี้มองกลับไปทีพระศาสนจักรไทย มีข้อเสนอแนะและข้อคิดอย่างไร

คุณพ่อเอกภพ ผลมูล มองว่า พระศาสนจักรไทยยังขาดบุคลากรเฉพาะ

สาขาอีกมาก สถาพระสังฆราชฯ ควรจะเร่งพิจารณาและส่งบุคลากรเข้าศึกษา
อย่างเป็นทางการ เพื่อให้สิ่งที่ป็นข้อความเชื่อ วิธีการใหม่ สิ่งที่เป็นแก่น
เพื่อนำไปสื่อให้บรรดาคริสตชน พระศาสนจักรท้องถิ่นถูกต้องและสอดคล้องกัน
(การให้ความรู้ พัฒนาบุคลากร) ไม่ใช่เฉพาะที่โรมเท่านั้น แต่ที่ไหนก็ได้ ขอให้
ส่งไปเรียน

คุณพ่อวิโรจน์ กล่าวว่า ผมเรียนเกี่ยวกับครอบครัว เห็นว่าการอภิบาล
เรื่องครอบครัวคริสตชนพื้นฐานเป็นเรื่องสำคัญเพราะสิ่งต่างๆ เริ่มต้นจากครอบครัว
สถาบันยอห์น ปอล ที่ 2 เกี่ยวกับครอบครัวมีหลายประเทศ เห็นว่า
ทุกสังฆมณฑลน่าจะส่งบุคลากรไปศึกษาเรื่องนี้ เพื่อให้การทำงานด้านครอบครัว
บุคลากรที่ทำงาน เข้าใจตรงกัน ในความคิดเดียวกัน เป็นจิตคารมณ์เดียวกัน

คุณพ่อเอกภพ กล่าวเสริมว่า ไม่ใช่ว่าส่งมาเรียนคนเดียวแล้วจบ ควรส่ง
มาเรียนหลายๆ คน เพื่อจะได้ช่วยกันทำงาน แต่ก็เข้าใจเรื่องข้อจำกัดเรื่องความ
สามารถในการเรียน งบประมาณ ฯลฯ

คุณพ่อเอกมัย กล่าวว่า วิธีการอบรมในบ้านเณรของประเทศไทยไม่มี
แนวทางที่ชัดเจน ตามไม่ทันเขา เมื่อผมมาเรียนแล้วทำให้เห็นภาพกว้างๆ ของ
การอบรมว่าเขาเป็นอย่างไร ผมมาเรียนอบรมที่นี้เหมือนขึ้นภูเขาแล้วมองเห็น
อะไรบ้าง สนับสนุนให้ส่งบุคลากรมาเรียนด้านการอบรม เพื่อจะได้ทราบภาพรวม
ของการอบรมและนำไปวางแนวทางการอบรมในบ้านเณรของเรา คนที่จบมา
บางครั้งเราไม่สามารถนำวิธีการลงไปลึกได้ ไม่มีคนที่คิดเหมือนเรา ไม่มีใครจะ
ช่วยเรา บางทีกลับไปทำงานก็ท้อเหมือนกัน หากทำงานเป็นทีม งานก็จะก้าวไป
ได้และต่อเนื่อง ซึ่งสถาพระสังฆราชฯ จะได้ประโยชน์จากตรงนี้ เมื่อส่งมามากๆ
จะได้กลับไปช่วยกันทำงาน ถ้าเราดูอย่างเวียดนาม เมื่อ 10 ปีที่ผ่านมาเขาส่งมา
เรียนจำนวนมาก เมื่อกลับไปเขาทำงานเป็นทีม เขามองเห็นภาพพร้อมกันเลยว่า
ในสังฆมณฑลของเราควรทำอะไรต่อไป แต่กลับกันของเรายกไป 1 คน
ไปเจอ 10 คนรู้มเรา เขาก็มองว่า เราหัวแข็ง เราจบมาได้เท่านี้หรือ ไม่ได้อะไร
สักอย่าง ในส่วนการเรียนชีวิตจิตตามแนวของฟรังซิสกัน ความร่ำรวยที่ผม
มาเรียนในชีวิตจิต คือ เราได้มาเรียนในสถานที่ที่มีบุคคล นักบุญ ที่ได้ดำเนินชีวิต
ศึกษาเรียนรู้และเข้าใจ เราเห็นภาพจริงทั้งหมด แนวทางชีวิตจิตทั้งหมด ตาม
พิพิธภัณฑสถานต่างๆ เราได้เห็นความยิ่งใหญ่ในความศักดิ์สิทธิ์ ในชีวิตพระ
ในความสัมพันธ์ อะไรต่างๆ มากมาย สิ่งนี้สำหรับผมเป็นความร่ำรวยที่ผมได้
เรียนรู้จากชีวิตจริง เหมือนผมได้สัมผัสเหตุการณ์ชีวิตจริง เหมือนที่เรายกไป
แผ่นดินศักดิ์สิทธิ์ เพราะเราอยากสัมผัสเหตุการณ์ชีวิตจริงของพระเยซูเจ้า ผมได้
เห็นว่าชีวิตจิตในอิตาลีหรือทั่วโลก มีแนวทางหรือวิธีการเฉพาะของตน และ
อยากให้ส่งบุคลากรมาเรียนเยอะๆ

คุณพ่อเอกภพ กล่าวว่า การอบรมที่บ้านเณรของเรา เณรไม่ได้ถูกสอนให้กระตือรือร้นที่จะเรียนรู้ อย่างเพื่อนแอฟริกัน หากเราไปถามและไปเถียงเขา เราเสร็จเขา เพราะเขามีความรู้ที่แน่นมาก เขามีความกระหายที่จะเรียนรู้ กระตือรือร้น เขาอาจต้องถีบตัวเองเพื่อความก้าวหน้าแต่ของเราเป็นอะไรที่สบายๆ การให้การอบรมในบ้านเณรควรสอนให้เณรมีความกระตือรือร้นที่จะเป็นพระสงฆ์ เพราะเมื่อเรามาถึงจุดนี้ ที่เราต้องเรียนเราต้องมาหาความรู้เพิ่ม พื้นฐานเราก็กังไม่แน่นเลย ในขณะที่ของเขามีความรู้แน่นมาก อยากให้ส่งเสริมครูคำสอนและฆราวาสเข้ารับการศึกษาคด้วย ไม่แต่เฉพาะพระสงฆ์เท่านั้น เพราะบุคลากรเป็นเรื่องสำคัญ

ฝากข้อคิดสั้นๆ ถึงพี่น้องชาวไทยครับ

คุณพ่อเอกภมัย - คนที่จะมาเรียน หรือคนที่ผู้ใหญ่มอบหมายหน้าที่ให้มาเรียน ไม่ต้องกลัว เพราะคุณพ่อทุกคนที่มาเรียน ทุกคนก็จบและจบได้ดี

คุณพ่อซัชชัย - ยินดีให้ความช่วยเหลืออุดมสาร - อุดมสานต์ต่อไป

คุณพ่อปรีนซ์ - ฝากความคิดถึงทุกคนที่เมืองไทย

คุณพ่อวิโรจน์ - อย่างกลัว อยู่ที่ไหนขอให้เรามีความสุขและมีความหวังเราก็คงอยู่ได้

ครูจอย - ฝากให้ช่วยกันสนับสนุนครูคำสอนเพื่อเป็นกำลัง เป็นเครื่องมือที่เข้มแข็งสำหรับพระศาสนจักร

ครูไก่อ - ฝากให้ทุกคนช่วยกันสวดภาวนาเพื่อพวกเราจะได้มีกำลังและมั่นคงในกระแสเรียกของแต่ละคน

คุณพ่อเอกภพ - ฝากพวกเราในคำภาวนา เพราะพวกเราจากบ้านช่องมาเพื่อเรียนรู้และกลับไปพัฒนาบ้านเมืองเรา อยากให้มีอุดมสารส่งมาที่นี้ ข่าวคราวของพระศาสนจักรไทย เพื่อให้สัตบุรุษได้รู้ เพราะสัตบุรุษบางคนไม่มีอินเทอร์เน็ต บางครั้งเรามารวมกันอาจแจกจ่ายกันไปอ่านได้

คุณพ่ออดิศักดิ์ - จะพยายามทำหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายมาอย่างดีที่สุด และเห็นด้วยให้มีความต่อเนื่องในการส่งบุคลากรมาเรียน เพราะจะได้มีการช่วยเหลือและให้คำแนะนำต่อกันได้

ส่งเสียงเชียร์ข้ามฟ้าไปยังทุกท่าน ขอให้เข้มแข็งทั้งกายและใจ ภารกิจที่ท่านทำมีคำภาวนาของเราคาทอลิกไทยเป็นแรงหนุนใจไปทุกยาม

๔๗๕ ปี คณะอัครสุลินทั่วโลก

“ขอให้เธอให้กำลังใจกันและกัน
ให้ดำเนินกิจการที่ได้เริ่มมาแล้วต่อไป
ด้วยความองอาจกล้าหาญ
และในขณะเดียวกัน จงชื่นชมยินดีเถิด”

.....คำแนะนำประการสุดท้าย อัญชลา เมริชี.....
ในโอกาสฉลองครบรอบ ๔๗๕ ปี คณะอัครสุลิน ทั่วโลก

พูดถึงความเก่าแก่ ๔๗๕ ปี นี้ คิดแล้วก็นานมากทีเดียว ระยะเวลาตรงกับสมัยกรุงศรีอยุธยา นานกว่าสมัยสมเด็จพระนารายณ์มหาราชเสียอีก ปีที่ อัญชลา เมริชีก่อตั้งกลุ่มสตรีคณะนักบุญอัครสุลินนั้น คือ ปี ค.ศ. ๑๕๓๕ ที่เมืองเบรสเซีย อยู่ทางตอนเหนือของอิตาลี ท่านก่อตั้งกลุ่มสตรีนี้ วันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ซึ่งตรงกับรัชสมัยของสมเด็จพระไชยราชาธิราช ค.ศ. ๑๕๓๔ – ๑๕๔๖ (พ.ศ. ๒๐๗๗ – ๒๐๘๙) ในราชวงศ์สุพรรณภูมิ กลุ่มสตรีที่ท่านรวบรวมเป็นกลุ่มนี้มีได้มีลักษณะของสถาบันนักบวช แต่เป็นกลุ่มสตรีซึ่งได้รับการเชิญชวนให้มาร่วมกันดำรงชีวิตอุทิศถวายแด่พระเจ้าอยู่ในท่ามกลางสังคมโลก โดยดำเนินชีวิตโสดไม่แต่งงาน และไม่นักบวชอยู่ในอาราม ซึ่งเป็นปรากฏการณ์ใหม่ของยุคนั้น ท่านใช้เวลาในการสวดภาวนา ช่วยเหลือผู้คนตามแต่จะช่วยให้ อีกทั้งให้คำปรึกษากับคนที่มาขอคำแนะนำจากท่าน

ช่วงเวลาที่ท่านตั้งกลุ่มสตรีคณะนักบุญอูร์สุลาขึ้น ณ เมืองเบรสเซีย ซึ่งท่านอาศัยอยู่ในขณะนั้น ศักดิ์ศรีของสตรีถูกละเมิด เกิดโรคระบาด ผู้คนอดอยาก มีผู้ประกอบอาชีพขายบริการทางเพศ โลกในสมัยของอัญจลาเป็นช่วงของภาวะสงคราม ลัทธิล่าอาณานิคมกำลังเริ่มต้น มีการคิดค้นสิ่งประดิษฐ์สมัยใหม่อย่างหนึ่ง คือ การพิมพ์หนังสือ โลกช่วงนั้น เป็นยุครุ่งโรจน์รอบรู้ อัญจลาตระหนักถึงคุณค่าความสัมพันธ์ของมนุษย์ที่ควรมีต่อกันและกันอย่างถูกต้อง การมุ่งแสวงหาพระเจ้าและพึงพาพระองค์ อัญจลาเห็นว่า สตรีควรได้รับการอบรมให้ตระหนักในคุณค่าและศักดิ์ศรีของตนเอง และมีความรู้ทางด้านศาสนาเป็นอย่างดี

แม้ว่าท่านจะเขียนหนังสือไม่ได้ แต่ท่านอ่านหนังสือออก และที่น่าสนใจอีกประการหนึ่งก็คือ ท่านมีเลขาธุการเป็นผู้ชาย ที่ช่วยท่านจดบันทึกข้อเขียนของท่าน ๓ ฉบับ คือ พระวินัย คำแนะนำ และพินัยกรรม ซึ่งงานเขียนของท่านนั้น มีความลุ่มลึก และเป็นปัจจุบันอยู่เสมอ ท่านได้ลาโลกนี้ไปเกิดใหม่ในพระเจ้า เมื่อวันที่ ๒๗ มกราคม ค.ศ. ๑๕๔๐

เมื่อท่านถึงแก่กรรมได้ไม่นาน คณะได้แผ่ขยายเข้าไปในประเทศฝรั่งเศส ตอนใต้ และกลุ่มสตรีคณะนี้ได้มีวิวัฒนาการจนกลายเป็นสถาบันนักบวชคณะอูร์สุลิน ซึ่งเน้นการให้การศึกษาอบรมเด็กผู้หญิง โดยเฉพาะในด้านคุณธรรมและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของสตรี

ในศตวรรษที่ ๑๗ มีอารามกว่า ๔๐๐ แห่งในประเทศฝรั่งเศส เมื่อมีการปฏิวัติประเทศฝรั่งเศส ปี ค.ศ. ๑๗๘๙ ได้มีทำลายบ้านของอูร์สุลินไปหลายแห่ง มีอูร์สุลินถูกประหารเสียชีวิตเป็นจำนวนมาก

มีเรื่องสำคัญประการหนึ่งในช่วงนี้ คือ ในปี ค.ศ. ๑๖๓๕ อูร์สุลินท่านหนึ่งแห่งเมืองตูร์ส - ฝรั่งเศส ชื่อ มารีเยตเตอแล็งการนาซ็องกีเยร์ต ได้เดินทางไปเป็นมิสชันนารี หรือธรรมทูตหญิงคนแรกของโลกที่ประเทศแคนาดา

วันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๑๘๐๗ อัญจลา ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นนักบุญ ...ในระหว่างศตวรรษที่ ๑๕ มีกลุ่มคณะอูร์สุลินใหม่ๆ เกิดขึ้นมากมาย ในยุโรป และขยายตัวไปทางอเมริกา ปัจจุบัน มีกลุ่มต่างๆ มากมาย ที่ได้เลือกถือจิตตารมณ์ของนักบุญอัญจลา เป็นหลักในการดำเนินชีวิต

เนื่องจากอารามต่างๆ ในสมัยนั้นมีความเป็นเอกเทศ ไม่ขึ้นต่อกัน แม้จะใช้จิตตารมณ์เดียวกัน ดังนั้น พระสันตะปาปาจึงมีพระดำริที่จะให้คณะนักบวชต่างๆ รวมตัวกัน และจัดการปกครองดูแลสมาชิกให้ทั่วถึงกัน วันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ค.ศ. ๑๕๐๐ คณะนักบุญอูร์สุลาแห่งสหภาพโรมัน ได้รับการรับรองด้วยวาจาจากสมเด็จพระสันตะปาปาเลโอ ที่ ๑๓ จากนั้น จึงได้เริ่มจัดระบบของคณะ

ภาพมิสชันนารีสี่ท่านแรกที่มาเมืองไทย

1. Sr. Raphael Vurnik (Slovenia/Yugoslavia)
2. Sr. Marie Xaveria Pirc (Slovenia/Yugoslavia)
3. Sr. Marie Agnès de Delattre (French) and
4. Marie Thérèse de L'Engant Jésus Mertens (Belgium)

๓๘๕ ปีต่อมา มีเหตุการณ์สำคัญอีกประการหนึ่งที่ทำให้มีคณะอัครสุลินเกิดขึ้นในประเทศไทย คือ การมาครั้งแรกของบรรพตหญิงสี่ท่าน ล่องนาวามายังแผ่นดินสยาม เมื่อวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ค.ศ. ๑๘๒๔ นำแปลก แต่จริง เพราะวันที่บรรดาบรรพตหญิงสี่ท่านเดินทางมาถึงแผ่นดินสยามนี้เป็นวันเดียวกับที่นักบุญอัญญาได้สถาปนากลุ่มสตรีขึ้นเมื่อปี ๑๕๓๕ บรรพตหญิงทั้งสี่มาจากสามชาติ ได้แก่ สโลเวเนีย ฝรั่งเศส และเบลเยียม ถือเป็นกลุ่มนานาชาติตั้งแต่แรกเริ่มทีเดียว ท่านเดินทางมาเริ่มงานในราชอาณาจักรสยามตามคำเชิญของ พระสังฆราชเรเน แปร์รอส พระสังฆราชประจำประเทศไทยในสมัยนั้น ท่านทั้งสี่เริ่มทำงานอภิบาลครั้งแรกที่โรงเรียนเรยีนาโรซารีคอนแวนต์ ซึ่งเป็นโรงเรียนที่ติดกับวัดกาลหว่าร์ โดยดูแลเด็กกำพร้าและเด็กประจำที่นั่น และต่อมา ได้ซื้อที่ดินที่เพลินจิตและก่อตั้งโรงเรียนมาแตร์เดอีวิทยาลัยในปี ๑๘๒๘ อีกสี่ปีต่อมา คณะฯ ได้ขยายไปทางภาคเหนือของประเทศไทยตามที่พระสังฆ-

■ เรือเดินสมุทรที่นำมิสชันนารีสี่ท่านมายังราชอาณาจักรสยามวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ค.ศ. ๑๘๒๔

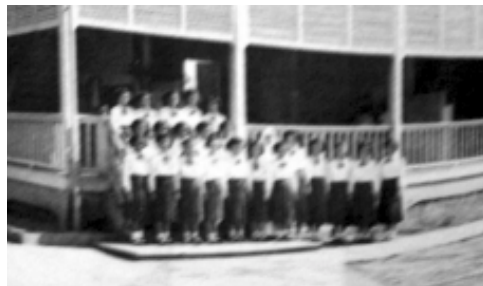
ราชขอให้ไปเริ่มงานที่นั่น อูร์สุลินได้เริ่มงานก่อตั้งโรงเรียนเรยีนาเชลีวิทยาลัยในปี ค.ศ. ๑๙๓๒ ต่อมา คณะอูร์สุลินได้เริ่มงานโรงเรียนอีกแห่งหนึ่งในกรุงเทพฯ คือ โรงเรียนวาสุเทวี ในปี ค.ศ. ๑๙๕๕ และในปี ค.ศ. ๑๙๕๙ คณะฯ ได้ก่อตั้งบ้านปิยมาตย์ จังหวัดพะเยา ซึ่งต่อมาปรับเปลี่ยนเป็นโรงเรียนสงเคราะห์เต็มรูปแบบ

นอกเหนือจากงานที่สอนในโรงเรียนแล้ว อูร์สุลินในเมืองไทยยังรับงานด้านการ

(บน) บ้านแรกที่บริเวณวัดกาลหว่าร์
(ซ้าย) ภาพวัดกาลหว่าร์
(ล่าง) มิสชันนารีทำงานกับเด็กๆ กำพร้า

■ เริ่มงานที่มาแต่ร์เคียฯ ปี ๑๙๒๘

■ มิสซันนารีขึ้นรถไปเชียงใหม่

■ และบ้านหลังแรกที่สร้างที่เรยีนา

■ ไปเที่ยวกันในสมัยโน้น ด้วยการขี่หลังช้าง

■ อาคารเรียนใหม่เรยีนา

■ เริ่มงานที่วาสุเทวี ปี ๑๙๕๕

พัฒนาสังคม งานเมตตาคิจต่างๆ อบรมเยาวชนที่เป็นคนพื้นที่สูง ทำงานร่วมกับองค์กรของพระศาสนจักรท้องถิ่น และระดับนานาชาติ และมีเหตุการณ์ที่น่าชื่นชมยินดีอีกประการหนึ่ง คือ วันที่ ๒๕ กันยายน ๒๐๑๐ คณะอัครมุขนีทำการเปิดบ้านนานาชาติแห่งใหม่ที่พระตะบอง ประเทศกัมพูชา ซึ่งเป็นความร่วมมือร่วมใจของซิสเตอร์จากประเทศไต้หวัน ไทย อินโดนีเซีย และออสเตรเลีย

วันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๐๑๐ จึงเป็นปีสำคัญสำหรับอัครมุขนีทุกคนทั่วโลก ที่จะขอบพระคุณพระเจ้า สำหรับกิจการต่างๆ ที่พระองค์ได้ทรงริเริ่มในตัวของคุณสาวของนักบุญอัญญาทุกคน กิจการต่างๆ นั้น ไม่ใช่ความสำเร็จของเรา แต่เป็นงานที่พระมอบให้เราทำ ตามคติพจน์ของคณะที่ว่า **“สิริโรจนการแด่พระเจ้าพระองค์เดียว”**

ขอเชิญชวนทุกท่านในแคว้นอัครมุขนี ทั้งในอดีตและปัจจุบัน ได้ตระหนักและกตัญญูต่อบรรดาธรรมทูตมากมายหลายท่านที่ได้ข้ามน้ำข้ามทะเลมาทำงานในประเทศไทย อบรมเยาวชนมาหลายยุคหลายสมัย ตั้งแต่ยังไม่เปลี่ยนแปลงการเมืองการปกครองในประเทศ และในระหว่างสงครามโลกครั้งที่สอง บรรดาธรรมทูตเหล่านี้หลายท่านได้รับผลกระทบมากมาย ต้องหนีภัยสงคราม ต้องอพยพย้ายโรงเรียนมาแต่ไปหัวหิน เพราะทหารญี่ปุ่นขอเช่าใช้อาคารของโรงเรียนเป็นโรงเรียนสอนอิเล็กทรอนิกส์ให้กับทหารญี่ปุ่น ซิสเตอร์ที่ประจำอยู่เรียนต้องถูกกักอยู่ในบริเวณ โดยมีทหารญี่ปุ่นเฝ้าอยู่

ซิสเตอร์ชาวอเมริกันท่านหนึ่ง ชื่อ ซิสเตอร์เทโอฟิน เวสเตอร์มัน ท่านเสียชีวิตแล้วเมื่อปี ๒๐๐๗ เมื่อมีอายุได้ ๑๐๐ ปี ที่บ้านเรย์นาเซลี เชียงใหม่ท่านได้เล่าให้ผู้เขียนฟัง

■ ในปี ค.ศ. ๑๙๕๕ คณะฯ ได้ก่อตั้งบ้านปิยมาตย์ จังหวัดพะเยา
ซึ่งต่อมาปรับเปลี่ยนเป็นโรงเรียนสงเคราะห์ใต้รูปแบบ

■ ปี ค.ศ.๒๐๑๐ เปิดบ้านนานาชาติที่พระตะบอง ประเทศกัมพูชา

ถึงการอบรมของท่านที่ให้กับลูกศิษย์ชาวไทยว่า นอกเหนือจากการสอนภาษาอังกฤษ ซิสเตอร์สอนให้นักเรียนช่วยบรรจุสิ่งของที่จะไปมอบให้คนจน - เวลาไปซื้อของ ต้องทอนเงินให้ถูกต้อง ไม่โกงเงินแม่ค้า ถ้าเขานับผิดหรือให้ของเกิน ต้องคืน ต้องมีความซื่อสัตย์ต่อตนเอง แม่คนอื่นไม่ทราบ - ท่านเล่าว่า “ฉันไม่ได้มาสอนพวกเธอแค่ความรู้ภาษาอังกฤษ แต่ฉันต้องการสอนให้พวกเธอเป็นคนดีด้วย”

นักบุญอัญญาลากล่าวไว้ว่า “เริ่มต้นดีเท่านั้น ยังไม่พอ ต้องยืนหยัดมั่นคงตลอดไปด้วย” (อาร์มภบท พระวินัย) ขอนักบุญอัญญาลา เสนอวิงวอนเพื่อพวกเราทุกคนให้เป็นคนดีของสังคม มีจิตใจที่พร้อมรับใช้เพื่อนมนุษย์และสังคมรอบข้างอย่างแท้จริง และเราทุกคนมั่นใจได้ว่า นักบุญอัญญาลาจะอยู่เคียงข้างเราเสมอ เพราะท่านสัญญากับเราว่า “แม่จะอยู่ท่ามกลางเธอเสมอ ช่วยเธอสวดภาวนา ดังนั้น จงให้กำลังใจกันและกัน ให้ดำเนินกิจการที่ได้เริ่มมาแล้วต่อไปด้วยความมองอาภรณ์ล้ำค่า และในขณะเดียวกัน จงชื่นชมยินดี เพราะไม่ต้องสงสัยเลยว่า สิ่งแม่ได้พูดไว้ก็จะเป็นไปตามนั้น” (คำแนะนำประการสุดท้าย) ✠

สมเด็จพระสันตะปาปา นักบุญซิลเวสเตอร์ ที่ 1 (St.Sylvester I) ค.ศ. 314-335 ฉลองวันที่ 31 ธันวาคม

วันส่งท้ายปีเก่าเราระลึกถึงนักบุญพระสันตะปาปาองค์หนึ่งซึ่งมีชีวิตอยู่ในสมัยของจักรพรรดิคอนสแตนติน แม้ว่าในช่วงเวลาดังกล่าวจะไม่มี การเปิดเบียนศาสนาก็ตาม แต่ว่าพระศาสนจักรเริ่มมีความรู้สึกว่าการกำลังจะมีการต่อสู้ภายในพระศาสนจักรในเรื่องข้อความเชื่อ และการต่อสู้กันในเรื่องข้อความเชื่อนี้จะนำผลเสียหายน่ามาสู่พระศาสนจักรในภายหลัง เช่นพวกนิยมโดนาคิส และพวกนิยมอารีอุส

พระสันตะปาปาซิลเวสเตอร์ พระองค์เป็นชาวโรม บุตรของรุฟีนุส ได้รับศีลบวชและดำรงตำแหน่งพระสันตะปาปาต่อจากพระสันตะปาปาเมลคีอาเดส เมื่อวันที่ 31 มกราคม ค.ศ. 314 หนึ่งปีหลังประกาศกฤษฎีกาแห่งมิลาน* ในสมัยของพระองค์ได้มีการสังคายนาที่สำคัญสองครั้งคือ ที่อาร์เลส (Arles) และที่นิเซีย (Nicaea) ...การสังคายนาทั้งสองเพื่อย้ำถึงการประณามคำสอนผิดหลงของพวกนิยมโดนาคิส และพวกนิยมอารีอุส

มีเรื่องเล่าว่าพระองค์ได้รักษาโรคผิวหนังของจักรพรรดิคอนสแตนตินให้หายเมื่อได้ทำพิธีล้างบาปให้ ดังนั้นจักรพรรดิคอนสแตนตินจึงประทานรางวัลให้มากมายเป็นต้นที่ดิน แต่เรื่องนี้ก็ไม่มีหลักฐานยืนยันชัดเจน เราทราบแต่เพียงว่าในสมัยของพระองค์นั้นมีการสร้างโบสถ์ วิหารมากมาย

ทางด้านการเมืองนั้นพระศาสนจักรเริ่มได้รับอำนาจมากขึ้น แต่ก็มีทั้งผลดีและผลเสียคือจักรพรรดิคอนสแตนตินไม่ได้ให้อำนาจแก่พระสันตะปาปาโดยตรง ตรงกันข้ามพระองค์เองมักจะเข้ามาเกี่ยวข้องในเรื่องของพระศาสนจักรบ่อยๆ ด้วย...

เรื่องเชื่อกันว่าพระองค์ได้สิ้นพระชนม์ในสมัยที่จักรพรรดิโอเคลซีอานุสได้เปิดเบียนศาสนา โดยที่พระองค์ไม่ได้เป็นมรณสักขี

*กฤษฎีกาแห่งมิลาน (Edict of Milan) ค.ศ. 313 ประกาศให้เสรีภาพในการนับถือคริสตศาสนาอย่างถาวรภายในจักรวรรดิโรมัน ผลจากข้อตกลงทางการเมืองทำขึ้นที่เมืองมิลานระหว่างจักรพรรดิคอนสแตนติน ที่ 1 และลูซิเนียอุส ใน ค.ศ. 313 ให้อิสรภาพประชาชนในการนับถือศาสนา ให้ความมั่นใจกับคริสตชนที่จะปฏิบัติศาสนกิจอย่างถูกกฎหมาย รวมถึงเสรีภาพในการสร้างวัดอีกด้วย นอกจากนี้ยังคืนทรัพย์สินที่เคยริบไปจากคริสตชน ☩

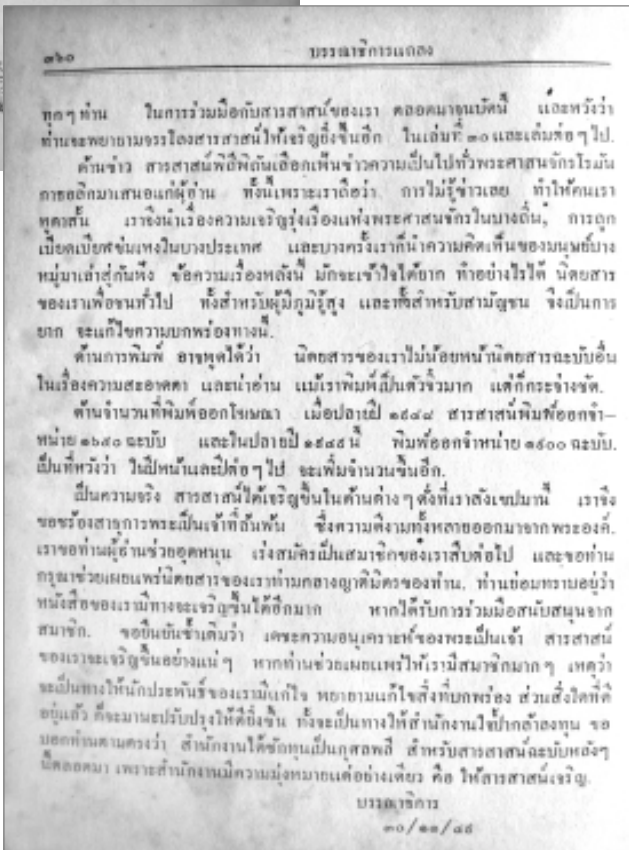
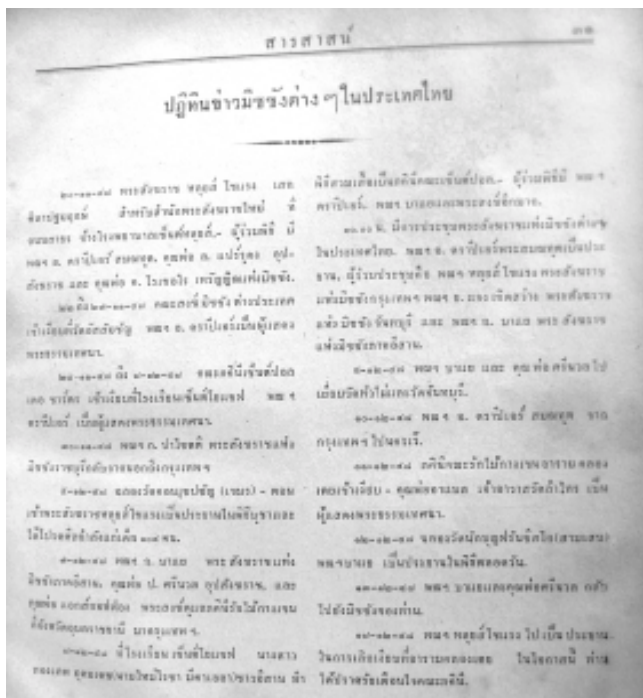
จาก
สารสาสน์ คฤศตัง
 เป็น **อุดมตาบัต**
บนเส้นทางอักษร 90 ปี ขุมทรัพย์คริสตังไทย

คุณพ่อวรยุทธ กิจบำรุง

สารสาสน์ ค.ศ. ได้หยุดพิมพ์ไป 4 ปี ระหว่างสงครามโลกครั้งที่ 2 ค.ศ. 1944-1947 ได้กลับมาพิมพ์ใหม่ ค.ศ. 1948 สำหรับครั้งนี้ ขอนำบทความ พร้อมภาพถ่ายเรื่องราวในสารสาสน์ ค.ศ. 1949 ซึ่งรูปเล่ม เนื้อหาต่างๆ น่าอ่านขึ้นมาก และบรรณาธิการที่ได้กล่าวชี้แจงค่อนข้างยาวถึง 2 หน้า พร้อมทั้งภาพสามเนรเล็กสมัยนั้น ใครเป็นใคร คงต้องถามรุ่นปู่ ทวด กันครับ

สามเนรสังฆมณฑลกรุงเทพฯ และ ชันทบุรี ที่สามเนรอาดิย์-ศรีราชา

กิจการ 2:42-47

คนเหล่านั้นประชุมกันอย่างสม่ำเสมอเพื่อฟังคำสั่งสอนของบรรดาอัครสาวก
ดำเนินชีวิตร่วมกันฉันพี่น้องร่วม “พิธีบิชนมปัง” และอธิษฐานภาวนา
พระเจ้าทรงบันดาลให้บรรดาอัครสาวกทำปาฏิหาริย์และเครื่องหมายอัศจรรย์เป็น
จำนวนมาก ทุกคนจึงมีความยำเกรง ผู้มีความเชื่อทุกคนดำเนินชีวิตร่วมกัน
และมีทุกสิ่งเป็นของส่วนรวม เขาขายที่ดินและทรัพย์สินอื่นๆ
แบ่งเงินให้ทุกคนตามความต้องการ ทุกๆ วัน เขาพร้อมใจกันไปทำพระวิหาร
และไปตามบ้านเพื่อทำพิธีบิชนมปัง ร่วมกินอาหารด้วยความยินดีและเข้าใจกัน
สรรเสริญพระเจ้า และได้รับความนิยมนอกจากประชาชนทุกคน
องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงทำให้จำนวนผู้ที่ได้รับความรอดเพิ่มขึ้นทุกวัน

คำตัดสิน

อเล็กซานเดอร์มหาราชเสด็จเยี่ยมภักดิ์ของอาณาจักรเพื่อนบ้าน เมื่อเสด็จ
ไปถึง ภักดิ์ได้นำอเล็กซานเดอร์ไปชมทรัพย์สินของตน อเล็กซานเดอร์จึงเปรย
ว่า ที่มาเยี่ยมนี้ ไม่ต้องการชมทรัพย์สินสมบัติ แต่ต้องการจะเรียนรู้แนวทางการ
ปกครองแผ่นดิน การดูแลความเป็นอยู่ของประชาชนของท่านต่างหาก

พระองค์จึงนำอเล็กซานเดอร์ไปยังศาล ซึ่งในขณะนั้นมีชายสองคนกำลัง
รอเข้าเฝ้าภักดิ์ของตนเพื่อขอคำตัดสิน ภักดิ์จึงถามว่าทั้งคู่มีข้อพิพาทอะไร
จึงมาขอคำตัดสิน

ชายคนแรกจึงทูลว่า ตนเองได้ซื้อผืนนาจากเพื่อนบ้านเพื่อทำนา และ
ขณะที่เตรียมดินไถนาก็พบกล่องโลหะนี้ฝังอยู่ในดิน เมื่อเปิดออกปรากฏว่า มี
เพชรพลอยของมีค่าอยู่ในนั้น จึงนำกล่องนี้มาคืนให้เจ้าของคนเดิม

ส่วนชายอีกคนหนึ่งที่เป็นเจ้าของที่ดินคนเดิม ก็ให้การขัดแย้งว่า เมื่อตนเองตัดสินใจ ขายนาแปลงนี้แล้ว ก็ถือว่าสิ่งของที่ปลูกฝังอยู่ในผืนนาก็ถือว่าขายไปด้วย เป็นของเจ้าของที่ดินคนใหม่ จึงไม่สามารถรับกล่อ่งสมบัตินี้คืนได้

เมื่อภักดิ์ได้ยื่นคำชี้แจงของชายทั้งสองแล้วจึงถามทั้งคู่ว่ามีลูกชายหรือลูกสาวไหม? ชายคนแรกก็ตอบว่าตนมีลูกชาย ส่วนอีกคนก็ตอบว่ามีลูกสาว ทั้งสองอายุไล่เลี่ยกัน ภักดิ์จึงตัดสินใจให้ชายทั้งคู่จัดการให้ลูกชายและลูกสาวของตนแต่งงานกัน และดูแลแปลงนาผืนนี้ด้วยกัน เพื่อจะได้เป็นเจ้าของกล่อ่งสมบัตินี้ร่วมกัน

ชายทั้งสองและลูกๆ ของทั้งสองครอบครัวรู้สึกดีใจที่ภักดิ์ตัดสินใจด้วยความด้วย ปริชาญาณ ทำให้ทุกคนยินดี มีความสุขสันติ

ส่วนอเล็กซานเดอร์กลับถูกสะกดให้ยั้งนิ่ง พุดอะไรไม่ออกจนกระทั่งภักดิ์ ตรีศตามอเล็กซานเดอร์ว่า “ท่านไม่เห็นด้วยกับคำตัดสินนี้หรือ?” อเล็กซานเดอร์ก็ตอบ กลับทันทีว่า “ใช่ ตนเองไม่เห็นด้วย ถ้าเป็นที่มาเซโดเนีย (ประเทศกรีกของอเล็กซานเดอร์) แล้ว ตนเอง (อเล็กซานเดอร์) จะตัดสินให้ยึดกล่อ่งสมบัตินี้เป็นของตนเองเลย”

เมื่อได้ยินเช่นนั้น ภักดิ์ก็ส่ายพระเศียร แล้วกล่าวว่า “การที่ประเทศกรีกยังมี แสงอาทิตย์ส่องสว่างให้ความอบอุ่น และฝนยังตกให้ความชุ่มฉ่ำอยู่นั้น ไม่ใช่เพราะ ความดีงามของท่านเลย การที่ประชาชนยังสามารถดำรงชีพด้วยความสุขสันติ ก็เพราะ ความเมตตาอารี การช่วยเหลือแบ่งปันกัน และความรัก ความยุติธรรมต่างหาก” ☸

(จาก Alexander the not so great
หนังสือ Saving the World Entire
โดย Rabbi Bradley R. Bleefeld & Robert L. Shook;
A Plume Book, N.Y; 1998)

เขาเป็นคนเตี้ย

ศักดิ์ยศ (แต่ก่อนเรียก ซาเกว) เป็นคนเก็บภาษี อยากเห็นพระเยซู แต่มองไม่เห็นเพราะเขาเป็นคนเตี้ยจึงรีบไปปีนต้นไม้เตี้ย คอยดูพระองค์ ซึ่งจะเสด็จผ่านทางนั้น พระเยซูเงยพระพักตร์ขึ้นทอดพระเนตรตรัสกับเขาว่า ศักดิ์ยศ รีบลงมาเถิด เพราะเราจะไปพักที่บ้านท่านวันนี้....เรื่องต่อไปเชิญพี่น้องอ่าน (ลก 19:1-10) *(ใครไม่มีพระคัมภีร์ไปขอที่พ่อเจ้าวัดของท่าน พระคาร์ดินัลไมเกิ้ล มีชัย กิจบุญชู พิมพ์แจกทุกคนรอบครัว เล่มสวยหรู ขลิบทองอีกด้วย)* จะได้ทราบรายละเอียดเรื่องนี้ด้วยตัวเอง มีข้อคิดดีๆ เยอะเลย

เพราะเขาเป็นคนเตี้ยผิวดำหรือที่เขาเป็นคนเตี้ย จะเป็นคนดีหรือเลว ไม่ได้ขึ้นอยู่กับลักษณะของร่างกายของเราดอกครับ จะขาว ดำ ดำ เตี้ย หรือสูงโย่ง หรืออ้วน ผอม สวยงาม ขี้ริ้วขี้เหร่ รวยจน ตำแหน่งสูงส่งหรือขอทาน ฯลฯ

จะเป็นคนดีหรือเลวอยู่ที่ใจและการกระทำของแต่ละคนต่างหาก จะดีมากขึ้นหรือเลวมากขึ้นก็อยู่ที่การกระทำของเราอีกเหมือนกัน คนเราแต่ละคนก็มีทั้งดีทั้งเลวด้วยกันทั้งนั้นแหละ จะดีมากว่าเลวหรือเลวมากกว่าดี ก็ขึ้นอยู่กับที่การกระทำของแต่ละคนเหมือนกัน แต่ขอให้เราเป็นคนดีมากกว่าคนเลวนั้นแหละดี

อาชีพคือการทำมาหาเลี้ยงชีพ การทำมาหากิน ในทางที่ดี สุจริตทุกอย่าง แม้จะลำบาก เช่น ล้างส้วม กวาดถนน ฯลฯ จนถึงอาชีพมีเกียรติสูงส่ง เช่น ศุลาการ แพทย์ ค้าขาย ฯลฯ ก็ถือว่าเป็นเกียรติด้วยกันทั้งนั้นแหละ เป็นต้นในสายพระเนตรของพระเจ้า

การทำมาหากินในทางไม่ดีทุจริต เรียกว่า มิจฉาชีพ เป็นอาชีพที่ไม่ถูกต้องทั้งด้านกฎหมาย บ้านเมือง และศีลธรรม ในสังคมปัจจุบันนี้ก็มีเยอะเสียด้วยซิ เช่น ขยายยาบ้า ค้ามนุษย์ หลอกหลวงต้มตุ๋น ฯลฯ ต้องช่วยกัน ยับยั้ง ปราบปราม มิจฉาชีพต่างๆ เหล่านี้ด้วย

อยากเห็นพระเยซู เจตนาดี อยากทำดี อยากเป็นคนดี พยายามทำดี เพียร อดทน กระหมัด กระหม่อม ฯลฯ เป็นหนทาง และเครื่องมือช่วยให้ทุกคนเป็นคนดี แม้จะทำผิด บกพร่องไปแล้วในชีวิต ก็กลับตัวกลับใจทำดีใหม่ ก็ยังถือว่าเป็นคนดีได้

เดือนนี้ฉลองพระเยซูบังเกิด คริสต์มาส เราเห็นพระเยซูในถ้ำเลี้ยงสัตว์ โดยไม่ต้องปีนต้นไม้เตี้ย เพียงเปิดตา เปิดใจ เปิดหู ฟังพระองค์บอกเราบ้าง จะได้รู้ว่า พระองค์ต้องการอะไรจากเราบ้าง และเราตั้งใจจะทำอะไรให้พระองค์บ้าง

ข้าพระองค์จะคืนชาติเท่า... เราจะคืนดีกับทุกๆ คน เราจะชดใช้ความอยุติธรรม ที่เราได้ทำต่อผู้อื่นด้วยกาย วาจา ใจ และการกระทำทุกอย่างที่เท่าหรือมากกว่านั้นอีก ยิ่งกว่านั้นเราจะทำดีต่อทุกคนในทุกเรื่อง ทุกเมื่อด้วยความยินดี และเต็มใจเสมอ

วันนี้ความรอดมาถึงครอบครัวนี้แล้ว ครอบครัวของผม ของเรา หมู่บ้านของเรา ประเทศชาติของเรา โอกาสสิ้นปีเก่า ต้อนรับปีใหม่ 2554/2011 นี้ ขอให้ความสุข สันติจงมีแก่ทุกคนที่มีน้ำใจดี ทั้งในโลกนี้ และสวรรค์นิรันดร์ด้วย ☺

“ซ่อม (เส้นทาง-รัก)”

ปลูกผักปลูกจิตวิญญาณ

เกือบหนึ่งสัปดาห์มาแล้วที่ฝนตกทุกเย็น หลังจากที่บ้านของเราถมที่เสร็จ แม่ก็อนุญาตให้ฉันปลูกผักหรือต้นไม้ได้ตามสบาย ฉันจึงเริ่มทำสวนเล็กๆ และเริ่มเพาะเมล็ดผักผลไม้

ส่วนผักที่เคยปลูกในกระถางที่ทำด้วยยางรถยนต์ก็ยังคงปลูกอยู่เหมือนเมื่อสองปีที่แล้ว ที่ อบต. และ ธกส. (ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร) รมรงค์ให้เราปลูกผักสวนครัว ซึ่งเราเองก็ได้เห็นว่า是一件ที่ดี ที่เราจะใช้เวลาได้อย่างคุ้มค่า และรู้คุณค่าของความพอเพียง ปัญหาจะมีก็แต่ความขัดแย้งของพวกเราเองที่เกิดจากข้อบกพร่องของแต่ละคน เราอาจจะขัดแย้งกันบ้าง เกลียดชังกันบ้าง แต่การพยายามที่จะนำความรักมาเยียวยาเป็นวิธีที่จะทำให้เราลืมมันได้ ถึงแม้ว่าจะเป็นไปยากแต่อย่างน้อย เราก็จะไม่ทำร้ายกัน

งานพัฒนาหรือว่าโครงการหลายอย่างที่ไม่อาจขับเคลื่อนไปได้ นั้นเป็นเพราะเราไม่เข้มแข็งพอ เราขาดความสามัคคีซึ่งเป็นพลังสำคัญของเรา

ปกติฉันจะขึ้นบ้านแต่หัวค่ำ แต่วันนี้อยากอยู่ที่ได้อุ่นให้นานสักหน่อย เพราะตอนกลางวันพักผ่อนมากพอสมควรแล้ว พอตกลำ เราก็เริ่มงานหุงหาอาหารมื้อค่ำของเราตามแบบชาวบ้าน แต่ละบ้านมีความเป็นอยู่ไม่เหมือนกัน ถ้าจะให้เหตุผลว่าทำไมฉันชอบปลูกผักก็คงไม่ใช่เพราะอยากปลูกไว้กินอย่างเดียว แต่มันเป็นความชอบมากกว่า ชอบเห็นมันเติบโต และชอบที่จะใช้บริเวณบ้านให้เกิดประโยชน์ แม้บางบ้านจะฐานะดีพอที่จะทำสวนหย่อมสวยๆ แต่เมื่อเราปลูกผักและผักออกผลกินได้เราก็แบ่งกันกินได้ หรือไม่ก็เป็นการลดค่าใช้จ่ายเล็กน้อย เพราะเงินจำนวนน้อยในบางคราวก็มีค่ามากทีเดียว

เย็นนี้ฝนเริ่มลงเม็ดแล้ว และวันนี้เป็นวันพระของชาวพุทธในหมู่บ้านของฉัน พอตกลำก็ได้ยินเสียงสวดมนต์แว่วมาแต่ไกลจากวัดทางทิศตะวันออกในเทศกาลเข้าพรรษาแบบนี้ วันพระมักเป็นโอกาสดีที่ฉันจะมีดอกไม้ หรือพวงมาลัยจากตลาดเข้ามาถวายแม่พระ ในแต่ละวันเราได้ทำผิดและมีความบกพร่อง แต่พอตกลำเราก็สำรวมโนธรรม และสารภาพบาปผิดของเรา ได้แสงเทียนบนพระแท่นเล็กๆ บนบ้าน ขอโทษพระองค์ ในความอ่อนแอของเรา

ฉันเชื่อของฉันอยู่อย่างหนึ่งว่า เราต้องไว้วางใจพระในทุกกรณี สิ่งนี้จะทำให้ชีวิตของเราก้าวหน้าขึ้น เหมือนการปลูกผักที่เราต้องดูแล ความรักต่อผู้อื่นก็เช่นเดียวกัน แม้แสดงออกเพียงด้วยคำวณาก็ถือว่าได้แสดงความรักแล้ว เพียงแต่ต้องมีความใจกว้างเป็นทุน แต่การปลูกผักเราต้องมีดิน มีน้ำ และปุ๋ยเป็นทุนเมล็ดผักถึงจะเติบโตได้ จิตวิญญาณต้องได้รับการบำรุงด้วยการฝึกที่จะรัก และสวดภาวนา ฯลฯ จึงจะมีชีวิตชีวาอยู่เสมอ ☸

รำพึงหลังท้ายปี

ความทรงจำของเพื่อนในวัยประถมเกี่ยวกับผมก็คือ เด็กผู้ชายธรรมดาคนหนึ่ง ไม่มีอะไรโดดเด่นให้คิดถึง ไม่มีอะไรที่น่าจดจำ เมื่อพยายามรื้อฟื้นความทรงจำในวัยเด็กเพื่อนคนหนึ่งจึงพูดขึ้นมาว่า “คุณพ่อตอนเด็กๆ เยียบๆ นะ”

ผมยึดอกรับคำจำกัดความและความทรงจำของเพื่อนๆ โดยไม่ปฏิเสธอันใด บางทีผมคิดว่าชีวิตก็พาเราไปให้บทเรียน สร้างประสบการณ์ค่อยๆ สอนเราในแง่มุมต่างๆ การเรียนรู้ในชั้นประถม มัธยมต้นและปลาย อุดมศึกษา หรือแม้กระทั่งเทียบเคียงกับเส้นทางการบวชเป็นพระสงฆ์ บ้านเณรเล็ก บ้านเณรกลาง และบ้านเณรใหญ่ บทเรียนชีวิตยังเพิ่มพูน มีโจทย์ใหม่ๆ ที่ต้องตอบ มีประสบการณ์ให้เรียนรู้ทำความเข้าใจอีกมากมาย บางเรื่องอาจผิดพลาดพลั้ง บางเรื่องอาจไปได้ดี แต่ก็เชื่อว่าจะทำให้เราปล่อยตัวหลงระเริง ผมคิดว่าทุกเส้นทางและทุกการก้าวเดินพระเป็นเจ้าไม่เคยไม่สอน และทอดทิ้งเราให้เดินลำพัง

ผมได้เปิดปฏิทินย้อนกลับไปที่เมื่อต้นมกราคม ปี 2010 มีการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญบางอย่างกับสื่อมวลชนคาทอลิกๆ ของเรา **พระสังฆราชยอร์ช ยอด พิมพิสาร** กับวันที่ท่านลงจากตำแหน่งพระสังฆราชของสังฆมณฑลอุดรธานี ไม่เพียงเท่านั้น นั่นหมายถึงประธานสื่อมวลชนคาทอลิกประเทศไทย เรามีพระสังฆราชใหม่มาร่วมงานกับเรา เรามีพระสังฆราชที่เป็นที่ปรึกษาเรื่องสื่อมวลชนที่สมณสภาสื่อสารสังคมแทนพระคุณเจ้า นอกจากนี้ในปีนี้พระศาสนจักรคาทอลิกในประเทศไทยในภาพรวม

ยังมีแผนอภิบาลอีก 5 ปีข้างหน้า ซึ่งประกาศอย่างเป็นทางการไปแล้วเมื่อกลางเดือนสิงหาคม มีแผนลูกตามมาในระดับสังฆมณฑล คณะนักบวชกลุ่ม องค์กร เริ่มดำเนินการไปบ้างแล้ว และกำลังก้าวไปในทิศทางที่ได้วางแผนกันไว้

ปีที่ผ่านมาระหว่างปีพระสงฆ์และปิดปีพระสงฆ์กันไปในเดือนมิถุนายน มีหลายกิจกรรมที่ส่งเสริมให้เราเข้าใจ และรักพระสงฆ์ของเรา มีการไปร่วมกิจกรรมนี้ที่กรุงโรม ควันหลงของการประกาศปีแต่ละปีให้มีหลักเน้นสำคัญ จนมีคนถามว่า ปีนี้ประกาศให้เป็นปีอะไร ไม่มีสำหรับพระศาสนจักรสากล แต่สำหรับประเทศไทยมันอยู่ในช่วงปีสุดท้ายแห่งปีพระวาจาตนเอง

ชีวิตในปีนี้สำหรับงานสื่อมวลชนเอง เมื่อเทคโนโลยีพัฒนาไปอีกขั้นหนึ่ง และสังคมไทยกำลังอยู่ระหว่างความล่าช้าของการพยายามจัดสรรอย่างละเอียดรอบคอบ แต่โลกแห่งความเป็นสากลไม่เคยหยุดตาม การพูดถึงสื่อใหม่ และการเริ่มนำมาใช้เพื่อเผยแผ่ข่าวดี ช่องทางเหล่านั้นเปิดโอกาสให้คนมารู้จักพระเจ้า ในขณะเดียวกันสื่อหลักอื่นๆ สิ่งพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ ล้วนแล้วแต่ต้องพัฒนาตนเองต่อไปอย่างไม่หยุดหย่อน มีการร่วมมือมากขึ้นกับหน่วยงานภาครัฐ เช่น การจัดประกวดภาพยนตร์สั้น ที่น่าแปลกใจสำหรับผมก็คือ เรามีการประชุมระดับนานาชาติและระดับเอเชียพร้อมๆ กันในปีนี้ 4 รายการทีเดียว ถ้ายึดจากช่วงเวลาเราพบว่า วันที่ 13-19 กันยายน ประชุมนักหนังสือพิมพ์คาทอลิกโลก (UCIP) ประเทศบูร์กินาฟาโซ ทวีปแอฟริกา วันที่ 20-24

■ งานประชุม Catholic Press Congress นครรัฐวาติกัน ประเทศอิตาลี

กันยายน ประชุมซิกนิสเอเชีย ประเทศอินโดนีเซีย วันที่ 4-7 ตุลาคม ประชุม Catholic Press Congress นครรัฐวาติกัน ประเทศอิตาลี วันที่ 16-19 พฤศจิกายน ประชุมสื่อมวลชน สหพันธ์สภาพระสังฆราชแห่งเอเชีย แน่นอนเราอาจจะไม่สามารถเข้าร่วมได้ทั้งหมด แต่เข้าร่วมได้อย่างสม่ำเสมอ และต่อเนื่องโดยส่วนตัวผมว่าเราก็ได้แนวทาง ได้ผู้ร่วมเดินทางในสนามเดียวกัน เครือข่าย และด้วยจุดมุ่งหมายเดียวกันเป็นพื้นฐาน

ผมเปิดปฏิทินเห็นกิจกรรมในช่วงที่ยังเหลืออยู่ ไม่ว่าจะเป็นการประกาศผลการประกวดภาพยนตร์สั้นในโครงการเมล็ดพันธุ์แห่งสันติสุข พิธีมอบรางวัลสื่อมวลชนประจำปี ซึ่งลองไล่เรียงดูพบว่านี่เป็นครั้งที่ 28 แล้ว หรือการจับมือกับแผนกดนตรีศักดิ์สิทธิ์ โรงเรียนอัสสัมชัญ โรงเรียนอัสสัมชัญคอนแวนต์ โรงเรียนอัสสัมชัญศึกษา และอาสนวิหารอัสสัมชัญเพื่อสร้างสรรค์งานอีกชิ้นหนึ่งที่หวังจะทำอย่างต่อเนื่องเพื่อสร้างอีกบทหนึ่งแห่งความสุข และความเข้าใจที่ถูกต้องของคำคืน

วันพระคริสตสมภพ “Christmas Celebration 2010 : Peace and Joy” (คริสต์มาสแห่งสันติและความชื่นชมยินดี)

ผมเดินทางร่วมงานกับสื่อมวลชนคาทอลิกประเทศไทย เป็นปีที่ 5 แล้ว ปีนี้เป็นปีที่เดินทางบ่อย ทั้งใกล้และไกล ได้ทำกิจกรรมต่างๆ อย่างหลากหลายขอบคุณสิ่งที่ย้อนไว้ในชีวิตให้ได้ค้นหา แม้วัยและเวลาจะค่อยๆ เพิ่มมากขึ้น การเรียนรู้ก็ไม่เคยจบสิ้น ขอบขอบคุณพระเป็นเจ้า ขอบขอบคุณทุกท่าน ขอคำแนะนำ และขอคำอภัยสำหรับความผิดที่พลาดพลั้งไป ปลายปีนี้ผมฝากหนังสือเล่มหนึ่งที่กำลังจะออกมา โดยมีชื่อของผมนเองในการจัดเขียน เรียบเรียง “ภาพจากที่เกิดเหตุ” คือชื่อของหนังสือเล่มนั้น ขอวันใหม่ได้สร้างเส้นทางให้เราก้าวเดินในหนทางที่สุขุมและรอบคอบขึ้น ขอปีใหม่ได้อยู่ในความอุปถัมภ์และคำอวยพรของพระเป็นเจ้า สวดภาวนาให้กันและกัน นั่นคือสิ่งที่มีค่าที่สุดที่จะทำให้จังหวะชีวิตของเรา มีพระองค์คอยนำทางอย่างแท้จริง ✠

มองประชาธิปไตย ผ่านชาวไร่ชาวนา คราน้ำท่วม

แต่ละปีชีวิตชาวไร่ชาวนาได้แต่ตั้งหน้าตั้งตาและตั้งใจมานะประกอบอาชีพเกษตรกรรม พร้อมทั้งฝากความหวังแบบหลังสู้ฟ้าหน้าสู้ดินไว้กับน้ำ เพราะน้ำคือชีวิตของชาวไร่ชาวนา ปีไหนแล้งหัวใจของพวกเขาก็แทบสลาย แต่ปีนี้กลับมีน้ำท่วมทำให้ผู้คนพืชสัตว์ได้รับอุทกภัยเสียหายร้ายแรง พลอยทำให้หัวใจต้องเอ่อล้นด้วยน้ำตาตกในจนไหลออกมาสู่ข้างนอกจนสุดที่จะอดกลั้นไว้ได้

นี่คือชะตากรรมและโศกนาฏกรรมที่เกษตรกรแห่งอาชีพเกษตรกรรมอันสุจริตต้องทนรับเข้าเต็มๆ ปีนี้ทั้งปี

ถามว่าอุทกภัยที่เกิดขึ้นเรามีวิธีป้องกันได้ดีกว่านี้ไหม หรือว่ารอคอยแต่การแก้ไขไปในแต่ละครั้ง หรือแม้กระทั่งเข้าทำนองวัวที่เคยหายแล้วป่านนี้ยังไม่ล่อมคอกให้มิดชิดเสร็จสิ้นกันไปซักที มีอะไรเป็นช่องโหว่ช่องรั่วให้ภัยพิบัติเข้ามาถึงกันอยู่ไม่สร้างชา

อาจเป็นเพราะผู้รับผิดชอบบ้านเมืองและชนบททั้งทางตรงทางอ้อมยังเอาแต่พูดอ้อมค้อมกันอยู่ หรือชนิดที่ทำได้แค่ประจบเอาหน้าเอาชั้นเข้าขามเย็นขาม ไม่มองข้ามข้อผิดพลาดที่กว้างไกล จึงไม่จริงจังที่จะทำให้ประสบความสำเร็จลงได้อย่างรอบด้านและแท้จริง

อนึ่ง สำนักของรัฐบาลคงจะไม่ถูกต้อง หากต้องการให้หน่วยราชการบริการรับใช้พรรคพวกของตน มากกว่าการบำบัดทุกข์บำรุงสุขของราษฎรให้ทั่วหน้าและเสมอภาคกัน เพราะอันที่จริงแล้วรัฐบาลก็มาจากรบราดาสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ได้รับคะแนนเสียงจากประชาชน ส่วนข้าราชการไม่ว่าพลเรือนหรือตำรวจทหารต่างก็ต้องสนองนโยบายของรัฐบาลซึ่งแฝงด้วยนัยยะว่าจะต้องสนองเป้าประสงค์ที่มุ่งตรงสู่ประชาชนผู้เป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตยที่แท้จริงนั่นเอง

ชาวไร่ชาวนาโดยทั่วไปถือว่าอยู่ในฐานะประชาชนระดับรากหญ้า ขณะเดียวกันก็ยิ่งถือว่าเป็นฐานรากของประชาธิปไตย หากเราปล่อยให้บุคคลที่เป็นฐานรากและอาชีพเกษตรกรรมอันเป็นฐานหลักของประเทศจมปลักอยู่อย่างนี้รำไป โฉนดเลยเราจะมีวันได้เชยชม “ดอกไม้ประชาธิปไตย” ที่เบ่งบานและหอมหวานบนผืนแผ่นดินไทยและได้ฝากฟ้าเมืองไทย

ชาวไร่ชาวนาเคยมีสมญาว่าเป็นกระดูกสันหลังของชาติและอาชีพเกษตรกรรมก็ทำกันเป็นล่ำเป็นสันเลี้ยงคนทั้งชาติ รวมทั้งชาติอื่นๆโดยอาศัยการส่งออก ถือได้ว่าเป็นผู้มีพระคุณสูงส่งตลอดมา แล้วทำไมเราจึงจะไม่ใส่ใจในวิถีชีวิตของชาวไร่ชาวนา กลับยอมปล่อยให้พี่น้องเกษตรกรกรรกรกสิกรของชาติในวันนี้ซึ่งมีถึงราว 80% ของจำนวนประชากรต้องเดือดเนื้อร้อนใจเป็นหนี้เป็นสินบานตะไท จนถึงขนาดขายที่ไร่ที่นาหนีเอาชีวิตรไปคืนรนขายแรงงานไว้ถิ่นฐานบ้านเกิด หรือไม่ก็ยอมลดฐานะจากความเป็นเจ้าของกลับมาเป็นผู้เช่าหรือลูกจ้างหรือจะว่าเป็นทาสรับจ้างในที่ดินที่เคยเป็นของตนแท้ๆ ก็ว่าได้ ส่วนชาวไร่ชาวนาที่ยังยืนหยัดเป็นเจ้าของอยู่ได้ถึงทุกวันนี้ก็มีเพียงแค่ราว 30% เท่านั้น ดูแล้วมันน่ากลักลิ่นขึ้นขมเสียจริงๆ ที่เราทิ้งให้เกษตรกรกรรกรกสิกรต้องอยู่แค่ชายขอบสังคม

นี่แหละคือภัยภายใน ซึ่งมีความรุนแรงต่อความมั่นคงของชาติไม่น้อยไปกว่าภัยภายนอกมิใช่หรือ?

ในขณะที่พี่น้องชาวไร่ชาวนาประสบหัตถภัยจากน้ำท่วมกันทั่วทุกภาคของประเทศเช่นนี้ ควรอย่างยิ่งที่รัฐบาลจะต้องระดมความช่วยเหลือจากทั่วทั้งประเทศให้ฉับไวทันทั่วถึง อีกทั้งปลุกจิตสำนึกและให้การศึกษาด้วยทัศนคติและค่านิยมที่เห็นความสำคัญของวิถีชีวิตเกษตรกร วิชาชีพเกษตรกรรม มีจิตใจที่ไวต่อการสนองบุญคุณและพร้อมที่จะยกย่องเชิดชูคุณค่าของทุกหยาดเหงื่อเม็ดข้าวและพืชผักผลไม้ทุกก้านใบดอกผลที่พี่น้องชาวไร่ชาวนาได้ผลิตให้เราซื้อหามากินอยู่ทุกวันนี้

โดยเฉพาะอย่างยิ่งพ่อค้าคนกลางหรือเจ้าสัวี่ปั่วข้าว พืชผักผลไม้ดังกล่าวจะถือเอาวิกฤตจากอุทกภัยคราวนี้เป็นโอกาสดีนาที่ทองที่ท่านจะได้สนองบุญคุณโดยคืนทุนกำไรให้กับพี่น้องชาวไร่ชาวนาบ้างอย่างสมเหตุสมผล สมดุลและสมควรแก่ฐานะของท่าน เพราะบรรดาพี่น้องชาวไร่ชาวนาเหล่านี้ก็คือผู้ที่ได้สนับสนุนความร่ำรวยมั่งคั่งของท่านตลอดมา

อนึ่ง มาตรการใดๆ ที่เราคิดในการช่วยเหลือชาวไร่ชาวนาในครั้งนี้ ก็ขออย่าให้เป็นแค่ชั่วคราวชั่วคราว แต่ขอให้เป็นมาตรฐานอย่างมีประสิทธิภาพประสิทธิผลและต่อเนื่องชั่วกาลนานกันเสียที

ด้วยเหตุนี้ ประชาธิปไตยจะก่อร่างสร้างตัวขึ้นมาได้ เครื่องหมายแห่งสังขธรรมข้อหนึ่งที่มีควรละเลยหรือหลงลืม คืออย่ามองข้ามชาวไร่ชาวนาผู้เป็นหลักเป็นรากของประชาธิปไตยของประเทศชาติบ้านเมือง ถ้าพวกเขาแข็งแกร่งก้าวหน้าได้อย่างถาวรแน่นอนทั่วทั้งประเทศเมื่อไร เมื่อนั้นแหละจะเป็นดัชนีว่าประชาธิปไตยของชาติมั่นคงยืนยงและโครงการ “ไทยเข้มแข็ง” ระดับประเทศก็จะจริงขึ้นมาได้

ถ้าเป็นเช่นนั้นชาวไทยทุกคนก็พึงภาคภูมิใจที่จะบอกกับพี่น้องชาวไร่ชาวนาของชาติด้วยจิตสำนึกในบุญคุณและคุณค่าของท่านว่าข้าวแต่ละเม็ดผักแต่ละใบและผลไม้แต่ละลูกที่พวกท่านปลูกเลี้ยงพวกเรารชาวไทยอยู่ทุกวันนี้ย่อมให้ความหมายและกลายมาเป็นพลังงานและเรี่ยวแรงของชาติคือพวกเราทั้งหลายนั่นเอง ☸

DaDa Sound

ติดต่อ :

สมโภชน์ - จินดา ศรีประยูร 63/3 อ.บางขุนนนท์ เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร 10700

โทร. 0-2424-6150 โทร : โทรสาร 0-2434-0912 WWW.dadasoundsystem.com

E-Mail : dadasoundsystem@yahoo.com, dada_sound@hotmail.com

บริษัท ดาดาซาวด์ จำกัด

ผู้นำด้านบริการให้เช่าและติดตั้งระบบเสียง ระบบแสงสี
เครื่องดนตรีมาตรฐานสากล

สำหรับงานที่ต้องการความสมบูรณ์แบบทุกประเภท
อาทิ งานคอนเสิร์ต งานแสดงสินค้า Grand opening

งาน Presentation งาน Exhibition งานเดินแบบ

งาน Event งานประชุมสัมมนาประชาสัมพันธ์

งานปาร์ตี้ และงาน Entertain จัดเลี้ยงทั่วไป

พร้อมให้คุณมั่นใจในผลงานของเรา

ด้วยประสบการณ์กว่า 30 ปี

จนได้รับความไว้วางใจจากบริษัทต่างๆ

ที่มีชื่อเสียงระดับประเทศ

ผู้นำด้านพื้นโพลีเมอร์ที่แท้จริงตลอดระยะเวลากว่า 80 ปี ด้วยวัสดุเคลือบพื้น-ผนัง
ที่มีคุณภาพสูง ผลิตจากอเมริกาภายใต้ชื่อทางการค้า “STONHARD” ที่มีคุณสมบัติ

- เป็นวัสดุเคลือบผิวสามารถทนการกัดกร่อนของสารเคมีได้ดี ในแต่ละสภาวะแวดล้อม
- ลดปัญหาเรื่องการ Shut down เครื่องจักรเป็นระยะเวลานานติดต่อกัน

บริษัท 949 ชัฟฟลายส์ จำกัด ได้รับความไว้วางใจให้เป็นตัวแทนจำหน่ายแต่ผู้เดียวในประเทศไทย
มาเป็นเวลานานกว่า 10 ปี มีผลงานมากมายในกลุ่ม โรงงานอุตสาหกรรมอาหารและเครื่องดื่ม โรงงาน
ผลิตชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ และโรงแรมที่มีชื่อเสียงในประเทศไทย สิ่งต่างๆ เหล่านี้สามารถทำให้ท่าน
มั่นใจในผลิตภัณฑ์ และการบริการที่จะไม่ทำให้ท่านผิดหวัง

สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่

โทรศัพท์ 0-2645-2599

โทรสาร 0-2645-2744

บริษัท 949 : ชัฟฟลายส์ จำกัด

184/181 ชั้น 28 อาคารฟอร์รัมทาวเวอร์ ถนนรัชดาภิเษก ห้วยขวาง กรุงเทพฯ 10320

โทรศัพท์ 0-2645-2599, 0-2645-2600 โทรสาร 0-2645-2744

MARTIN DE TOURS

LIBRARY

ห้องสมุดมาร์ติน เดอ ทัวร์ส (Martin de Tours) เป็นชื่อเดิมของห้องสมุดของโรงเรียนในอดีต (โดยตั้งอยู่ในตัวอาคาร “อัสสัมชัญ 100 ปี” ซึ่งอาคารถูกรื้อถอนเมื่อปี พ.ศ. 2546) ตั้งขึ้นเพื่อให้เกียรติแด่ท่านเจ้าอาธิการ มาร์ติน เดอ ทัวร์ส อธิการโรงเรียนอัสสัมชัญ (ดำรงตำแหน่งอธิการ เมื่อปี พ.ศ. 2445-2463 และ พ.ศ. 2472-2475)

ห้องสมุด “มาร์ติน เดอ ทัวร์ส” ตั้งอยู่บนชั้น 3 ถึงชั้น 5 ของอาคารศูนย์การเรียนรู้ และหอประชุมอเนกประสงค์ “Saint Louis-Marie Memorial Building” ประกอบด้วย

ชั้น 3 Digital Library เป็นส่วนของการเรียนรู้ และสืบค้น ด้วยระบบคอมพิวเตอร์ ประกอบด้วย ห้อง Conference Room, Edutainment Booth, ห้อง Media Center, ห้อง Sound Studio, ห้อง Production Room

ชั้น 4 Reading Library เป็นส่วนอ่านหนังสือและมุมค้นคว้า ที่รวบรวมหนังสือทั้งในและต่างประเทศ, ห้อง Reading Group

ชั้น 5 Computer Lab เป็นห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ PC และ Mac, ห้องปฏิบัติการ Robot ห้อง Photo Studio

ห้องสมุดมาร์ติน เดอ ทัวร์ส (Martin de Tours) จัดให้เป็นห้องสมุดที่ทันสมัย สามารถตอบสนองต่อความต้องการของการเรียนการสอน ในศตวรรษที่ 21 ได้อย่างสมบูรณ์

สอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ โรงเรียนอัสสัมชัญ โทรศัพท์ 0-2630-7111-25

โรงเรียนอัสสัมชัญ

แผนกประถม 90/1 ซอยสาทร 11 แขวงยานนาวา เขตสาทร กรุงเทพฯ 10120

โทรศัพท์ : 0-2675-6970-82 โทรสาร : 0-2212-2310

แผนกมัธยม 26 ซอยเจริญกรุง 40 แขวงบางรัก เขตบางรัก กรุงเทพฯ 10500

โทรศัพท์ : 0-2630-7111-25 โทรสาร : 0-2237-7769

<http://www.assumption.ac.th> E-mail : webmaster@assumption.ac.th

“ยามลำบากเราไม่ทิ้งกัน”

ทีมงาน “นักศึกษาอาสาเพื่อนร่วมทุกข์ผู้ประสพภัยน้ำท่วม” และผมออกเดินทางไปลงพื้นที่ที่อำเภอพิมาย นครราชสีมาในช่วงเดือนพฤศจิกายนที่ผ่านมา 2 ครั้ง

สิ่งสำคัญคือ การไปเป็นเพื่อนร่วมทุกข์กับชาวบ้าน เพราะเรามีความเชื่อว่า “ยามลำบากเราไม่ทิ้งกัน”

ผมจะเล่าเรื่องด้วยภาพว่า จากการลงพื้นที่ทั้ง 2 ครั้งนั้น เราพบเห็นอะไร เราทำอะไรบ้าง และเรามีแรงบันดาลใจอย่างไร... โดยหวังว่าจะช่วยสร้างความเข้าใจในความทุกข์ของพ่อแม่พี่น้อง และสำหรับท่านที่อาจสนใจมีส่วนร่วมช่วยเหลือหรือเป็นเพื่อนร่วมทุกข์กับพ่อแม่พี่น้องในหลายๆ พื้นที่ต่อไปในวันข้างหน้า

ความทุกข์ของชาวบ้าน...ที่เราเห็น ได้ยิน และสัมผัสด้วยหัวใจ

ทีมนักศึกษาเดินทางเข้าไปที่บ้านไผ่และบ้านวัดซึ่งเป็นหมู่บ้านของพ่อแม่พี่น้องชาวพุทธในวันที่ 3 พฤศจิกายน ระหว่างทางก่อนจะเข้าถึงหมู่บ้าน สิ่งที่เราเห็นก็คือพื้นที่น้ำอย่างที่เห็นในภาพ ซึ่งเราทราบในเวลาต่อมาว่าภายใต้พื้นน้ำทั้งหมดคนนั้นเป็นข้าวที่ชาวบ้านปลูกไว้ น้ำเข้าท่วมก่อนที่ชาวบ้านจะเริ่มเก็บเกี่ยวข้าวเพียง 10 กว่าวันเท่านั้น

เรายังเห็นภาพชาวบ้านสามัคคีช่วยกันขุดลอก

ในนาข้าวที่น้ำท่วมเกือบถึงคอ

เรารู้สึกอึ้ง พุดอะไรไม่ออก แต่ต่างจากเมื่อเราเห็น

จากข่าวในโทรทัศน์หรือหนังสือพิมพ์เพราะเราได้รู้จักได้พบ ได้สบตา และได้ฟังเรื่องราวความทุกข์ที่เกิดขึ้นจากปากชาวบ้านทั้ง 2 ด้วยตนเอง

ชาวบ้านที่ถูกน้ำท่วมบ้านมากมายหลายครอบครัวจนต้องออกจากบ้านมานอนข้างถนนข้างบนถนนบ้าง เพราะยังกลับเข้าบ้านไม่ได้

เมื่อเราเข้ามาเยี่ยมชาวบ้าน มาเป็น “เพื่อนรับฟัง” ทั้งชาวบ้านในหมู่บ้านไผ่และหมู่บ้านวัด เราได้ยินคำพูด ได้ยินเรื่องราวจากคำบอกเล่าของชาวบ้านที่ทำให้เราสะเทือนใจ...เห็นใจชาวบ้านมากมายหลายเรื่อง “น้ำมา...ข้าวตายหมด” ชายวัยกลางคนๆ หนึ่ง พูดกับน้องนักศึกษาสั้นๆ ด้วยน้ำตา ก่อนจะหันหลังเดินจากไป

“ใจมันห่อเหี่ยวไปหมด...ยังทำใจไม่ได้” ชายวัย 72 ปีบอกเราด้วยน้ำตาคลอเช่นเดียวกัน

“ลำบากที่สุดในชีวิตก็ตอนนี้แหละ ยายเกิดมาก็เจอน้ำท่วมหนักก็ครั้งนี้แหละ ไม่เคยเจออย่างนี้มาก่อน... อย่างมากก็ท่วมแค่หน้าแข้ง... ข้าวเก่าก็หมดพอดี ข้าวใหม่น้ำก็ท่วม... ก็ได้ข้าวที่มาจากนี้แหละ ช่วยให้มีกินตอนน้ำท่วมบ้าน ไปไหนไม่ได้เลย” คุณยายวัย 84 ปีกล่าวเพิ่มเติม

ตามด้วยคำบอกเล่าอีกมากมายของพ่อแม่พี่น้องที่นี่.....

“ปีที่แล้วผลผลิตไม่ดี... ปีนี้ข้าวงามมาก ออกรวง

สวย แมลงก็ไม่มี โรคก็ไม่มี เรากำลังจะเกี่ยวข้าวแล้ว อีก 10 วันเท่านั้นเอง”

“น้ำมาตอนข้าวออกดอก ข้าวเลยตายหมด... ถ้า มาตอนข้าวเป็นน้ำนมแล้ว จะมีที่หุ้มปิดกันน้ำไว้ได้ ก็จะพอได้ผลบ้าง”

“ข้าวเป็นความหวังของเรา ไม่มีข้าว เราก็ ไม่มีกิน ไม่มีเงินซื้อของจำเป็น หนี้ที่ยืมมาเป็นค่าปุ๋ย ค่ายา ค่าเช่ารถก็ยังไม่ได้ใช้คืน เงินชดเชยจากรัฐ ราชการอย่างมาก็ได้กลับคืนเพียงครึ่งเดียว”

“ชาวบ้านเช่าที่นาไร่ละ 1,000 ถึง 1,200 บาท รวมค่าไถ ค่าปุ๋ย ค่ายาตกไร่ละก็ราว 4,500 ถึง 5,000 บาท ยืม ธกส. มา ปลูกข้าว 50 ไร่ 60 ไร่ ... เงินแสน หายไปกับน้ำ... จะหาเงินที่ไหนมาใช้หนี้...มาทำทุน...”

“เมื่อก่อนหลานทำงานเสร็จก็รีบกลับไปดูนา ก่อนกลับบ้านทุกวันเลย เขาบอกว่าเห็นข้าวแล้วชื่นใจ... หลังน้ำท่วม เขาทำงานเสร็จก็กลับบ้านเลย ไม่ไปดู นาแล้ว... เขาบอกว่าเห็นแล้ว...ทำใจไม่ได้”

“ข้าวเปลือกเหลือเก็บไว้ 2 กระสอบ ถ้ากิน หมดแล้ว ยังคิดอยู่ว่าจะทำอย่างไรต่อไป”

“ทางออกของพวกเรานะเธอ... คนที่ไม่มีลูก เล็กๆ ก็ไปทำงานรับจ้าง ในเมือง... คนที่มีลูกเล็กๆ ไป ไม่ได้ ต้องดูแลลูก...”

คนพิการ คนชรา...ยิ่งลำบาก

เราพบกับคุณลุงตาพิการคนหนึ่งที่นี่น้ำท่วม บ้านออกมาทำเพิงอยู่-กิน-นอนข้างถนน เพราะ น้ำท่วมบ้าน คุณลุงนำแหล่งไปจับปลาในนาข้าวที่เริ่ม เน้าข้างถนนทั้งที่ตาบอด... ค่อยๆ เดินลงไปจนน้ำสูง ถึงระดับหน้าอก...

คุณยายคนหนึ่ง เป็นอัมพาตนอนอยู่ใน มุ้งครอบ... ลูกสาวซึ่งเป็นโรคลมชักเป็นผู้ดูแล คุณยาย... เธอทำงานโรงงาน ตอนเที่ยงจะกลับมา

ป้อนข้าวคุณยายและกลับไปทำงานให้ทันบ่ายโมง ทุกวัน... มาระยะหลังลูกสาวออกมาดูแลคุณยาย เต็มเวลา ไม่ได้ไปทำงานที่โรงงานแล้ว

คุณตาวัย 79 ปี ป่วยหลาย โรค และตามอง ไม่ค่อยเห็นมา 2 ปี แล้ว คุณตามี อาการคันที่แขน

ขา และลำตัวอย่างมาจนทนไม่ไหวจนต้องเกาจน เลือดออก... เมื่อเดือนก่อนช่วงที่คุณตารักษาตัวอยู่ โรงพยาบาลได้ 1 วัน น้ำก็ท่วมโรงพยาบาลจนต้อง กลับมาอยู่บ้าน โดยที่ยังไม่ได้รับการตรวจรักษาแต่

อย่างไร

นอกนั้นชาวบ้าน ยังมีอาการคันเท้า คัน ตามตัว เป็นโรคน้ำกัดเท้า เป็นเชื้อรา อีกเป็น จำนวนมาก... น้ำเริ่มเน่า ทำให้ชาวบ้านมีอาการ คันเท้าและเป็นเชื้อรา ขนาดน้องๆ นักศึกษา

เดินลุยน้ำเพียง 3 ชั่วโมงก็มีอาการคันเช่นกัน

เราทำอะไรได้บ้าง... “ภารกิจของเรา”

ในครั้งแรก ทีม นักศึกษาอาสาฯ ลงพื้นที่ นำถุงยังชีพเป็นข้าวสาร อาหารแห้ง และยา รักษาโรคคันเท้าซึ่ง ได้รับความช่วยเหลือ

จากศูนย์ช่วยเหลือผู้ประสบภัยที่โรงเรียนมารีย์วิทยา จาก สัตบุรุษวัดบ้านเซเวียร์ และจากศิษย์เก่าชาวค่ายอาสาฯ และชาวศูนย์นิสิตนักศึกษาฯ บ้านเซเวียร์ มามอบให้ กับชาวบ้าน...

อย่างไรก็ตาม สิ่งสำคัญไม่ใช่เพียงการช่วยเหลือ ด้านอาหารและปัจจัยภายนอกเท่านั้น ทีมนักศึกษา อาสาฯ ให้ความใส่ใจกับความสัมผัสแบบที่

แบบน้อง...เป็นความสัมพันธ์เสมือนญาติ... ทีมงานจึงออกเยี่ยมเพื่อรับฟังความเดือดร้อนของชาวบ้าน ในตอนกลางคืนกันนอนข้างถนนเป็นเพื่อนกับชาวบ้าน... ชาวบ้านหลายคนประหลาดใจเพราะคิดไม่ถึงว่านักศึกษาจะมานอนข้างถนนกับพวกเขา... การเยี่ยมเยียนและรับฟังชาวบ้านในครั้งนี้ ทำให้เกิดความเห็นใจและสายสัมพันธ์อันดีต่อกันจนทำให้ทีมศึกษาอาสาฯ ตัดสินใจลงพื้นที่รอบ 2 หลังจากนั้นอีกหนึ่งอาทิตย์ โดยมีภารกิจสำคัญ 3 ประการ คือ

1. เป็น “เพื่อนรับฟัง” โดยออกเยี่ยมชาวบ้านรับฟัง พูดคุย ให้กำลังใจ
2. หาข้อมูลจากการออกเยี่ยมชาวบ้าน และเสนอแนวทางอันเป็นประโยชน์ในช่วงฟื้นฟูชุมชนหลังน้ำลด
3. ให้ความช่วยเหลือชาวบ้านตามที่ชาวบ้านร้องขอ เช่น ทำความสะอาดบ้าน การยกของต่างๆ

“ผู้รับคือผู้ให้...ผู้ให้คือผู้รับ”

ความประทับใจในการพบกับชาวบ้าน

ทีมศึกษาอาสาฯ ประทับใจชาวบ้านมาก เพราะ “แม้ว่าชาวบ้านจะเดือดร้อน แต่พวกเขาก็ยังคิดถึงคนอื่น...” “เราคิดว่าเรามาช่วยชาวบ้าน แต่ชาวบ้านกลับช่วยเรา... พวกเขาทำให้เรารู้สึกว่าเราเป็นผู้รับมากกว่าผู้ให้”

ชาวบ้านที่นี้พูดกับเราบ่อยๆว่า “พอแล้ว แคนี้ก็พอ เอาไปให้กับคนอื่น คนที่เขาเดือดร้อนกว่าเรา...”

ชาวบ้านหลายครอบครัวบอกกับน้องๆ ทีมศึกษาอาสาฯ ที่ไปแจกข้าวสาร อาหารแห้งทำนองเดียวกันว่า “เกรงใจ... คนอื่นเขาลำบากกว่าเราอีก... เอาไปช่วยเขาเถอะ”

เคยเห็นแต่เขาเอาของมาแจกคนที่ถูกน้ำท่วมทางทีวี... พอเกิดขึ้นกับเรา ก็ซึ้งใจจริงๆ ขอบขอบคุณที่ “เอาข้าวของมาช่วยเรา”

“เราไม่ได้ลำบากคนเดียว คนที่เขาลำบากกว่าเราเรายังอยู่ได้... เราลำบากน้อยกว่า เราก็ต้องอยู่ได้”

“ใจมันยังเศร้าเสียใจอยู่... ที่ยี่มนี่ก็เพราะเกรงใจ ไม่อยากให้คนที่มาเยี่ยมเราเศร้าใจไปกับเรา เรายิ่งให้เขาสบายใจว่าเราไม่เป็นอะไร...”

นอกจากนี้ชาวบ้านยังทอดปลาที่จับได้ในลำน้ำมูล

มาให้กับเรา และยังตัดหมีโคราชสุคร้อยมาให้เรารับประทานกันอีกด้วย... ทีมงานนักศึกษาอาสาฯ ต่างก็ซาบซึ้งในน้ำใจของชาวบ้าน แม้ชาวบ้านจะเดือดร้อนแทบสิ้นเนื้อประดาตัวชาวบ้านก็ยังมีความใจให้กับนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์หลายคนรู้สึกไม่สบายใจ เพราะรู้สึกว่ามันเองทำอะไรให้กับชาวบ้านน้อยเกินไป อยากทำอะไรให้ชาวบ้านมากกว่านี้...

“เราคิดว่าเราจะไปให้ชาวบ้าน แต่ชาวบ้านกลับให้เรา ชาวบ้านสอนให้เรารู้จักคิดถึงคนอื่น... รู้จักให้คนอื่น... แม้ในยามที่พวกเขาประสบความยากลำบากมากมายเช่นนี้ก็ตาม” ...ทีมงานคนหนึ่งกล่าว

ก่อนเดินทางกลับจากหมู่บ้าน...เรากล่าวคำอำลาต่างคนต่างขอบคุณกันและกันด้วย หลายคนบอกลากันด้วยน้ำตาคลอ ซาบซึ้ง ตื้นตันใจที่ได้พบกัน ได้รู้จัก ได้รับฟัง ได้เห็นใจกัน ได้ร่วมทุกข์... ได้อยู่ร่วมกัน... แม้ในระยะเวลาสั้นๆ ก็ตาม...

อะไรคือความต้องการของชาวบ้าน?

ทีมงานศึกษาอาสาฯ ออกเยี่ยมบ้านพ่อแม่พี่น้องทั้ง 2 หมู่บ้าน โดยเน้นเยี่ยมบ้านที่มีคนพิการและคนชรา นอกนั้นเป็นชาวบ้านที่เดือดร้อนมาก ซึ่งพอจะสรุปความต้องการของชาวบ้านได้ดังนี้

1. ต้องการชัดเจนและความมั่นใจในเรื่องการรับเงินชดเชย
2. ต้องการอาหารในการดำรงชีวิต อาทิ ข้าวสาร อาหารแห้ง เพราะที่ได้มามากำลังจะหมดแล้ว
3. ต้องการเมล็ดพันธุ์ข้าว (เมล็ดพันธุ์ข้าวหอมมะลิ 105%) เพื่อเตรียมเพาะปลูกครั้งใหม่ ชาวบ้านหวังว่าจะสามารถหาเมล็ดพันธุ์ได้ในช่วง

เดือนมีนาคมปีหน้าเพื่อจะเพาะปลูกในเดือนพฤษภาคม ส่วนนาปรังในช่วงนี้ คงเป็นไปได้ยากเพราะความไม่แน่นอนด้านภูมิอากาศ และปัญหาอื่นๆ เช่น ขาดเงินทุน ค่าปุ๋ย

4. ต้องการเมล็ดพันธุ์ผักสวนครัวสำหรับปลูกเพื่อกินในครอบครัว

5. ต้องการค่าซ่อมแซมบ้าน

6. ต้องการค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการศึกษาของบุตรหลาน

7. ต้องการค่าใช้จ่ายด้านการลงทุน (เช่น ค่าปุ๋ย)

8. ต้องการยาสามัญประจำบ้าน หรือยาจำเป็นอื่นๆ

9. ต้องการประสานงานเพื่อรับเบี้ยยังชีพคนชรา

10. ต้องการรับการรักษาพยาบาล

11. ต้องการทำอาชีพใหม่ (และอาชีพเสริม)

เมื่อหาความต้องการของชาวบ้านแล้ว ทีมนักศึกษาอาสาฯ ติดต่อประสานงานไปยังหน่วยงานที่คาดว่าจะให้ความช่วยเหลือชาวบ้านได้ ซึ่งจะมีการติดตามผลกันต่อไป

“น้ำท่วม... ชาวบ้านเดือดร้อน... จะไม่ทำอะไรบ้างเลยหรือ?”

ชาวบ้านและผู้คนที่ทราบถึงการลงพื้นที่ทั้ง 2 ครั้งนี้หลายคน อดถามทีมนักศึกษาอาสาฯ ไม่ได้ว่าอะไรเป็นแรงบันดาลใจให้ทีมงานครั้งนี้ขึ้น...

นักศึกษาหญิงกรรมการของศูนย์กลางนิสิตนักศึกษาคาทอลิกฯ หนึ่งในทีมนักศึกษาอาสาฯ เปิดใจให้ฟังว่า ตนและเพื่อนๆ เข้าค่ายสัมผัสชีวิตกับชาวบ้านที่แม่ฮ่องสอนช่วงน้ำท่วม เมื่อกลับมาจึงเพิ่งทราบข่าว ในตอนนั้นตนรู้สึกเหนื่อยมากอยากพักก่อนจะเปิดภาคเรียนที่ 2 แต่พอได้อินเทอร์เน็ตหนึ่งถามว่า “น้ำท่วม ชาวบ้านเดือดร้อน แล้วนักศึกษาคาทอลิกจะไม่ทำอะไรบ้างหรือ?” คำถามนี้แทงใจเธอเป็นอย่างมากจนทำให้เธอรู้สึกอยู่ข้างในใจว่า เธอต้องทำอะไรบางอย่างเพื่อชาวบ้านที่ถูกน้ำท่วม... ในที่สุดเธอตัดสินใจไปปรึกษากับจิตตภาวนาและเพื่อนๆ คณะกรรมการศูนย์กลางนิสิตนักศึกษาคาทอลิกฯ และติดต่อกับคุณพ่อที่ทำงานช่วยชาวบ้านอยู่ในพื้นที่อำเภอพิมายและนั่นคือที่มาของทีมงาน “นักศึกษา

อาสาเพื่อนร่วมทุกข์ผู้ประสบภัยน้ำท่วม”

นอกจากนั้นทีมงานนักศึกษาอาสาฯ ยังได้รับแรงบันดาลใจเพิ่มเติมจากคุณพ่อท่านหนึ่งซึ่งเล่าว่าตัวคุณพ่อเองเมื่อดูข่าวน้ำท่วมทางโทรทัศน์แล้ว รู้สึกว่าอยู่เฉยไม่ได้ ต้องทำอะไรบางอย่าง หลังจากที่คุณพ่อทำมิสซาในช่วงเช้าแล้วคุณพ่อก็ขับรถออกมาลงพื้นที่และหาทางประสานเพื่อช่วยชาวบ้าน ท่านเล่าให้เราฟังว่าเป็นเพราะ **“ความรักของพระคริสตเจ้าผลักดันเรา”** (2 โครินธ์ 5:14)

ใช่ครับ... เราเชื่อว่างานที่เราทำอยู่นี้เป็นเพราะ **“ความรักของพระคริสตเจ้าผลักดันเรา”** อย่างแน่นอน ผมหวังว่าเรื่องทั้งหมดที่แบ่งปันมานี้ คงเป็นแรงบันดาลใจให้กับท่านผู้อ่านในการมีส่วนร่วมทุกข์ร่วมสุขกับผู้คนที่ประสบความเดือดร้อน เพื่อเปิดพื้นที่แห่งความรัก ความใส่ใจกันและกัน... ในทุกๆ ที่ที่ท่านอยู่... โดยเฉพาะในช่วงเทศกาลพระคริสตสมภพ... ที่เราระลึกถึงการมาบังเกิดเป็นมนุษย์ของพระกุมารเยซู พระองค์เสด็จมาร่วมทุกข์ร่วมสุขกับพวกเราให้ชีวิตของพระองค์กับพวกเรา แม้พระองค์จะเป็นถึงพระบุตรของพระบิดาเจ้าก็ตาม...

ขออวยพรให้ทุกท่านและทุกคนในครอบครัวของท่าน...มีความสุข มีกำลังใจ และได้ทำสิ่งที่ตั้งใจไว้นะครับ... ☺

- 1) ขอเชิญชวนน้องๆ นักศึกษาคาทอลิกระดับปริญญาตรี อายุระหว่าง 18-22 ปีทุกคน
ร่วมเป็น “นักศึกษาอาสา
เพื่อนร่วมทุกข์ผู้ประสบภัยน้ำท่วมรอบ 3”
วันที่ 28-30 มกราคม 2554
ดูรายละเอียดและสมัครได้ที่
www.carefor.org/student
หรือที่ www.facebook.com/cuctxavier
- 2) เชิญชมเว็บไซต์บ้านใส่ใจ www.carefor.org
เพื่อชีวิต ความรัก มิตรภาพ กำลังใจ สื่อสาร
อย่างสันติ ปันน้ำใจ ถามตอบปัญหาชีวิต
บ้านใส่ใจบนเฟซบุ๊ก
www.facebook.com/carefor.org

ตาแดง

หลังน้ำท่วมก็จะมีโรคที่ไม่อยากให้เรา
เขียนเขียน ดังนั้นเราจะต้องระวังให้มากถึงมากที่สุด
สิ่งที่ต้องพึงปฏิบัติคือ ความสะอาด อย่างที่เคยเล่า
กันมาแล้ว คือ จะต้องล้างมือ และต้องล้างอย่าง
ถูกต้องด้วย ให้สะอาดจริงๆ หากไม่สามารถล้างมือ
ตามปกติได้ ก็ยาล้าง แอลกอฮอล์ ทั้งประเภทเจล
ประเภทสเปรย์ เป็นตัวช่วยที่ดี

ที่นี้เรารู้จัก “ตาแดง” กัน

โรคตาแดงเป็นโรคตาที่พบได้บ่อย เป็นการ
อักเสบของเยื่อบุตา (conjunctiva) ที่คลุมหนังตา
บนและล่าง รวมเยื่อบุตาที่คลุมตาขาว โรคตาแดง
อาจจะเป็นแบบเฉียบพลัน หรือแบบเรื้อรัง สาเหตุ
อาจเกิดจากเชื้อแบคทีเรีย ไวรัส Chlamydia
trachomatis ภูมิแพ้ หรือสัมผัสสารที่เป็นพิษต่อตา
สาเหตุส่วนใหญ่เกิดจากเชื้อแบคทีเรียและเชื้อไวรัส
มักจะติดต่อทางมือ ผ้าเช็ดหน้าหรือผ้าเช็ดตัว ตาแดง
จากโรคภูมิแพ้มักจะเป็นตาแดงเรื้อรัง มีการอักเสบ
ของหนังตา ตาแห้ง การใช้ contact lens หรือ
น้ำยาล้างตาก็เป็นสาเหตุของตาแดงเรื้อรัง แต่วันนี้
อยากจะเน้นเฉพาะตาแดงที่เกิดจากการติดเชื้อ
เนื่องจากน้ำที่ท่วมโดยเฉพาะอย่างยิ่งที่ท่วมเป็น
ระยะเวลานาน น้ำจะสกปรกมาก ดังนั้นเราจะมี
โอกาสสัมผัสกับเชื้อโรคในน้ำได้

อาการของโรคตาแดง นอกจากที่ตาจะแดง
แล้ว สิ่งที่ตามมาคือ ขี้ตา ซึ่งสามารถจะบ่งบอก
เราได้

- ขี้ตาใสเหมือนน้ำตามักจะเกิดจากไวรัส หรือ
โรคภูมิแพ้
- ขี้ตาเป็นเมือกขาวมักจะเกิดจากภูมิแพ้ หรือ
ตาแห้ง
- ขี้ตาเป็นหนองมักจะร่วมกับมีสะเก็ดปิดตา
ตอนเช้า ทำให้เปิดตาลำบากสาเหตุมักจะเกิดจาก
เชื้อแบคทีเรีย

ตาแดงเป็นข้างหนึ่งหรือสองข้าง

- เป็นพร้อมกันสองข้างโดยมากมักจะเกิดจาก
ภูมิแพ้
- เป็นข้างหนึ่งก่อนแล้วค่อยเป็นสองข้างสาเหตุ
เกิดจากการติดเชื้อเช่นแบคทีเรีย ไวรัส
- ผู้ที่มีโรคตาแดงข้างเดียวแบบเรื้อรัง ชนิดนี้ต้อง
ปรึกษาแพทย์
- อาการปวดตาหรือมองแสงจ้าไม่ได้ มักจะเกิด
จากโรคชนิดอื่นเช่นต้อหิน ม่านตาอักเสบ เป็นต้น
ดังนั้นหากมีตาแดงร่วมกับปวดตาหรือมองแสง
ไม่ได้ต้องรีบพบแพทย์
- ตาแมว แม้ว่ากะพริบตาแล้วยังมีขี้ตาอยู่ โรค
ตาแดงมักจะเห็นปกติหากมีอาการตาแมวร่วมกับ
ตาแดงต้องปรึกษาแพทย์
- ประวัติอื่น การเป็นหวัด การใช้ยาหยอดตา น้ำตา-
เทียม เครื่องสำอาง โรคประจำตัว ยาที่ใช้อยู่ประจำ

การป้องกันโรคตาแดง

- อย่าใช้เครื่องสำอางร่วมกับคนอื่น
- อย่าใช้ผ้าเช็ดหน้าหรือผ้าเช็ดตัวร่วมกัน
- ล้างมือบ่อยๆ อย่าเอามือเข้าตา
- ใส่แว่นตากันถ้าต้องเจอสารเคมี
- ห้ามใช้ยาหยอดตา ยาขี้ผึ้งป้ายตาของผู้อื่น
- อย่าว่ายน้ำในสระที่ไม่ได้ใส่คลอรีน
- ยาหยอดตา ยาขี้ผึ้งป้ายตา เมื่อไม่ได้ใช้ให้ทิ้ง
ขว้าง อย่าเสียดาย
- อย่าใช้มือสัมผัสตา
- เช็ดลูกบิดด้วยน้ำสบู่เพื่อฆ่าเชื้อโรค

ผู้เขียนเองเคยเห็นด้วยตนเอง พนักงานเงิน
รถเงินที่เราใช้ใส่ของเวลาไปซูเปอร์มาร์เก็ต เขา

มีหน้าที่ต้องเงินรถไปเก็บ เขาเป็นหวัด เขาไม่ใช่
ผ้าเช็ดหน้า หรือกระดาษ แต่เขาใช้มือของเขาแทน
ดังนั้นเวลาเราเอารถเงินคันนั้นมาใช้ เราก็จะ
สัมผัสกับน้ำมูกที่ติดในมือเขา ในทำนองเดียวกัน
ราวบันได ประตูบานพับ และอื่นๆ ล้วนมีโอกาส
สัมผัสกับสารพัดโรค มิใช่เฉพาะโรคตาแดงเท่านั้น
ต้องรักษาความสะอาดเป็นพิเศษ

การรักษาตาแดงในเบื้องต้น

- ประคบเย็นวันละ 3-4 ครั้ง ครั้งละ 10-15 นาที
- ห้ามขยี้ตาเพราะจะทำให้ตาระคายมากขึ้น
- ใส่แว่นกันแดด หากมองแสงสว่างไม่ได้
- อย่าใส่ contact lens ช่วงที่เป็นตาแดง
- เปลี่ยนปลอกหมอนทุกวัน เปลี่ยนหมอนทุก 2 วัน

การหยอดยาหยอดตา

- ล้างมือก่อนหยอดตาทุกครั้ง
- ดึงหนังตาล่างลง
- ตาเหลือกมองเพดาน
- หยอดตาตรงกลางเปลือกตาล่าง

● ปิดตาและกรอกตาไปมาเพื่อให้ยากระจาย
การหยอดครีมให้หยอดจากหัวตาบีบไปปลายตา
ปิดตาและกรอกตาไปมา

● เช็ดยาที่ล้นออกมา

● ล้างมือหลังหยอดเสร็จ

เนื่องจากโรคนี้ติดต่อโดยการสัมผัส จึง
แนะนำให้หลีกเลี่ยงสัมผัสกับคนอื่นนับตั้งแต่เกิด
อาการ ไม่ควรใช้ยาที่มีส่วนผสมของ steroid เพราะ
จะทำให้หายช้า และมีโอกาสที่จะเป็นมากขึ้นอีก

เมื่อเป็นตาแดงควรปรึกษาแพทย์ หรือ
ปรึกษาเภสัชกร ขอย้ำว่ามียาหยอดตาประเภทหนึ่ง
ที่เป็นยาปฏิชีวนะ จะมีประสิทธิภาพในการรักษา
ได้ดี แต่จะสูญสลายได้ง่ายแม้ในอุณหภูมิห้อง
ดังนั้นร้านขายยาต้องเก็บยานี้ในตู้เย็น และเราเอง
ก็ต้องเก็บยาในที่เย็นด้วย การใช้ยาเกี่ยวกับตา ต้อง
ใช้เฉพาะคน ห้ามใช้ร่วมกับผู้อื่นโดยเด็ดขาด เมื่อ
หายแล้ว หากยายังไม่หมด กรุณาอย่าเก็บไว้ใช้
ต่อไป ขอนั้น ยาประเภทนี้ห้ามเก็บไว้

อย่าลืมล้างมือบ่อยๆ ให้เป็นนิสัย ☺

ปลอดภัยไว้ก่อน

เพื่อครอบครัวและตัวคุณเอง
ปัจจุบันเชื้อโรคแพร่กระจายอย่างรวดเร็ว
และยังหาวิธีรักษาไม่ได้ แต่มีทางป้องกัน

คือไม่ใช่ของมีคมร่วมกัน
ดังนั้นการมีอุปกรณ์ส่วนตัวเพื่อใช้
ในสถานบริการเสริมความงามเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง

มัยกวง

ตัวแทนจำหน่าย
ปลี ก และ ส ง

ปัตตาเลี่ยนไฟฟ้า คลิปปา โตไก

Klippa

- เครื่องเดินเรียบ ร้อนช้า
- สามารถปรับฟันได้ตามต้องการ
- หัวส้อมฟัน 3 ขนาด

TOGAI

- เหมาะสำหรับผู้ที่ตัดผมไม่เป็น
- ราคาประหยัด
- พร้อมรับประกันคุณภาพ

ศูนย์รวม
อุปกรณ์เสริมสวย
ชาย-หญิง

บริการล้างของมีคมทุกชนิด

มัยกวง 62 ซอยบำรุงรัฐ อ.เขาวราช กทม. 10100 โทร. 0-2224-3620, 0-2226-1236, 0-2622-8038 แฟกซ์ : 0-2226-1236

วิทยาลัยอุรบานา (บ้านเณรโปรปากันดา ฟีเด)

เดือนแรกของการเรียนในกรุงโรม ผ่านไปอย่างรวดเร็ว มันไปพร้อมกับ การปรับตัวในหลายด้าน แต่ที่ทำให้ผมไม่รู้สึกลงเพราะมีเพื่อนนักศึกษาไทย อยู่ด้วยกันมากมายที่นี่ อย่างน้อยก็ได้สอนบทเรียนของชีวิตธรรมทูต ให้ผมเรียนรู้ ว่า “ทำไมพระเยซูเจ้า จึงส่งลูกศิษย์ออกไปเป็นคู่” (เทียบ มก 6:7) พระองค์คง ทราบล่วงหน้าแล้วว่า ในที่แปลกใหม่ ต่างวัฒนธรรม ต่างรูปแบบชีวิตความเป็นอยู่ เป็นเรื่องที่พวกศิษย์ต้องปรับตัวอย่างมาก และการไปเป็นคู่ อย่างน้อยก็ ทำให้สามารถช่วยเหลือกันและกันได้

เมื่อคณะธรรมทูตไทย ส่งสมาชิกเข้าไปทำงานในพื้นที่ใหม่ๆ มักจะ หลีกเลี่ยงการส่งสมาชิกไปโดยตามลำพัง อย่างน้อยต้องมีเพื่อนสมาชิก เป็นกลุ่ม ไปด้วยกัน ไม่ว่าจะเป็นเพื่อนนักบวช หรือฆราวาสก็ตาม ดังที่เห็นในประวัติศาสตร์ของการบุกเบิก เขตเวียงแก่น เขตเชียงของ เขตแม่จัน และแม่เฒ่า ใน จ.เชียงราย หรือแม้แต่ในประเทศเขมร ซึ่งเราอยู่และทำงานร่วมกัน ระหว่าง

พิธีมิสซาเปิดปีการศึกษา

พระสงฆ์ นักบวช และฆราวาส

ผมเกริ่นเรื่องนี้ เพราะว่านี่เป็นบทเรียนอีกบทหนึ่งของกระแสเรียกธรรมทูต การเข้าร่วมกิจกรรมและการติดต่อกันระหว่างนักศึกษาไทยและคนไทยที่อยู่ในกรุงโรมนี่ เป็นโอกาสที่เราจะช่วยเหลือกัน ให้กำลังใจซึ่งกันและกัน

ช่วงเดือนตุลาคมที่ผ่านมาเป็นช่วงเปิดปีการศึกษาพวกเราในแต่ละหอพักของสันตะสำนักมีการปฐมนิเทศ อบรม และมีพิธีมิสซาเปิดปีการศึกษา ตามตารางเวลาของแต่ละหอพักพวกเราส่วนใหญ่ที่ได้มาศึกษาต่อกันที่นี่ ต้องขอขอบคุณสมณกระทรวงประกาศพระวรสารสู่ปวงชน (Congregation of Evangelization to All People) หรือที่เราเคยคุ้นเรียกกันว่า โปรปากันดาฟิเด (Propaganda Fide) ที่ได้รวบรวมปัจจัยจากผู้มีจิตศรัทธาทั่วโลก มาให้ทุนการศึกษาแก่บรรดา

นักศึกษาที่มาจากประเทศที่มีความยากลำบากต่างๆ และไม่มีสถาบันที่สามารถอบรมให้การศึกษาบุคลากรของพระศาสนจักรท้องถิ่นได้ ผ่านทางสังฆมณฑลของแต่ละคน

ผมจะเล่าเกี่ยวกับสมณกระทรวงนี้ทีหลังครับ แต่ที่จะแบ่งปันในฉบับนี้คือ สมณกระทรวงนี้ได้มีวิทยาลัยแห่งหนึ่ง ที่เราอาจเรียกกันตามเข้าใจว่า เป็นบ้านเณร ซึ่งมีชื่อว่า “อูร์บาโน” (Urbano) เป็นสถาบันแห่งหนึ่ง เพื่อให้การศึกษอบรมแก่บรรดาบุคลากรของพระศาสนจักร บ้านเณรแห่งนี้ ตั้งอยู่ในมหาวิทยาลัยอูร์บาเนียนา (Urbaniana) ซึ่งถือว่า อยู่ในเขตของนครรัฐวาติกัน บริหารงานผ่านทางสมณกระทรวงประกาศพระวรสารฯ ที่นี่ประวัติมีมายาวนานครับ คือเริ่มมาตั้งแต่ ปี ค.ศ. 1622 โน่นแหละครับ แต่เดิมนั้นรับนักศึกษาจากซีกโลกตะวันออก คือแถวๆ ประเทศทางเอเชียบ้านเรา แต่ปัจจุบันเปิดรับนักศึกษาจาก

บ้านเณร “อูร์บาโน”

ทั่วโลก โดยเฉพาะแอฟริกา ในศตวรรษที่ 17 บ้านเณรแห่งนี้เคยรับนักศึกษาถึง 450 คน **บุญราศีจอห์น เฮอร์ นิวแมน** ของอังกฤษ ก็เคยเป็นศิษย์เก่าของสถาบันแห่งนี้

พระสงฆ์และพระสังฆราชไทยเรา หลายองค์ จากหลายๆ สังฆมณฑล ได้เป็นศิษย์เก่าของสถาบันแห่งนี้ ซึ่งแต่ก่อนเรียกกันชื่อที่เราคุ้นเคยว่า มหาวิทยาลัยโปรปากันดา ฟิเดอย่างเช่น **พระคาร์ดินัลไมเกิ้ล มีชัย กิจบุญชู** **พระคุณเจ้าอแซฟ สังวาลย์** **สุระสรวงศ์** **พระคุณเจ้าฟรังซิสเซเวียร์ เกรียงศักดิ์ โกวิทวาณิช** เป็นต้น

เมื่อวันที่ 26 ตุลาคม 2010 ที่ผ่านมทางมหาวิทยาลัยอูร์บาเนีย ได้มีพิธีมิสซาเปิดปีการศึกษา โดย**พระคาร์ดินัลอีวาน ดิอัส** บรรดาเณรที่อยู่ในบ้านเณร แต่งชุดเณรสีดำ ซึ่งผมเคยเห็นในรูปภาพของบรรดาคุณพ่อ

รุ่นเก่าๆ เขาก็ยังคงเก็บรักษาการแต่งกายนี้ไว้ บรรดาเณรต่างก็ร่วมกันเป็นเจ้าภาพ รับรองแขกจากต่างสถาบัน ในพิธีกรรมยังน่าสนใจที่มีบทเพลงแบบผสมผสาน ทั้งละติน อิตาลีเียน เพลงถวาย เป็นเพลงจากแอฟริกา และเพลงรับศีลฯ เป็นเพลงจากประเทศจีน

ปัจจุบันนี้มีเณรไม่ถึงร้อยคน แต่มาจากประเทศต่างๆ ทั่วโลก บางคนก็ได้บวชเป็นสังฆานุกร หรือพระสงฆ์อยู่ที่นี้ แล้วก็เรียนต่อเพื่อรอกลับไปสร้างพระศาสนจักรท้องถิ่นที่พวกเขาจากมา... เราต้องช่วยกันภาวนาเพื่อพระศาสนจักรในที่ที่ยังมีความยากลำบากที่สำคัญคือ เพื่อพระศาสนจักรจะได้มีบุคลากรที่อุทิศตนเพื่อการประกาศพระวรสารให้มากขึ้นด้วย ☺

ที่ทางแยกจะไปวัด เขาเปิดไฟสีน้ำเงินดวงเล็กๆ ไว้ตรงทางเข้าประตูบ้านเพียงดวงเดียว ต่อมาก็ได้ทราบว่า เป็นบ้านของคนนับถือศาสนาอื่น และเขาก็เปิดไฟนี้ไว้ทุกคืน

ข้าพเจ้าเริ่มผิหว้าง นี่หรือคริสต์มาสของเมืองนอก ทำไมเงียบเชียบเช่นนี้ ถ้าเป็นเมืองไทยตอนนี้ ตามถนนหนทาง จะสว่างไสวพริบพริบไปด้วยแสงไฟ ประดับประดาเต็มไปหมด แม้ในชุมชนวัดที่ข้าพเจ้าอยู่ ในคืนคริสต์มาสเช่นนี้ ทุกบ้านจะเปิดประตูต้อนรับเพื่อนบ้าน เพื่อนๆ ของลูกให้มาฉลองกัน ทำอาหารมาแลกเปลี่ยนกัน เสียงเพลงคริสต์มาสก็จะดังออกมาจากทุกบ้าน

ข้าพเจ้าเดินคิดไปเรื่อยๆ พอใกล้จะถึงวัด ก็ต้องตกใจ หน้าวัดมีเพียงแสงจากหลอดไฟกลมๆ สีแดงเหมือนสมัยก่อน เปิดไว้เพียงดวงเดียว ชักไม่แน่ใจว่าข้าพเจ้าจำเวลาผิดหรือเปล่า เดินไปจนถึงหน้าวัดจึงเห็นว่าวัดเปิดมีคนมานั่งอยู่มากแล้วจึงเดินเข้าไปนั่งตรงเก้าอี้ตัวหลังสุดมองไปรอบๆ วัด ตรงหน้าพระแท่น ไม่มีถ้าพระกุมาร มีเพียงโต๊ะตัวใหญ่ ที่จัดตั้งชุดพระกุมาร มีนักบุญยอแซฟ แม่พระ พวกชุมพบาล แล้วประดับด้วยดอกไม้แห้ง สายรุ้งเล็กน้อย และไฟกะพริบที่แสงริบหรี่เท่านั้น ข้าพเจ้าถอนหายใจ นี่หรือวันคริสต์มาสของฝรั่ง หรือความศรัทธาของเขาเสื่อมถอยกันไปหมดแล้ว

พอใกล้มีสซา คนก็เริ่มหนาแน่นขึ้นเรื่อยๆ เขาแต่งตัวกันพึ่ๆ เหมือนวันธรรมดา พอมีสซาเริ่ม เสียงเพลงก็เป็นเพียงการขับร้องของสัตนุรุช ไม่มีแม้เสียงดนตรีที่จะบรรเลงอย่างสง่า ให้สมกับเป็นวันฉลองที่ยิ่งใหญ่ มีสซาคำเนินไปจนถึงเวลารับศีล ในความเงียบและเยือกเย็นของวัดในคืนนั้น เสียงเพลง SILENT NIGHT ก็ดังก้องกังวานหวานเจี๊ยบแจ้ว เป็นเสียงจากการสืโวโอลินของชายวัยกลางคนผิวดำ ที่ยืนอยู่มุมหลังวัด เป็นเครื่องดนตรีเพียงชิ้นเดียวที่มีอยู่ในการฉลองคืนนั้น

หัวใจข้าพเจ้า ที่กำลังจมดิ่งอยู่ด้วยการคร่ำครวญกับพระเยซูเจ้า ในศีลมหาสนิทที่เพิ่งไปรับมานั้น เหมือนถูกกระตุกอย่างแรง ความซึมเศร้ากระเจิดกระเจิงไปสิ้น คืนนั้นเงียบสงัดเหมือนหัวใจของเรา ก่อนหน้านั้นไม่ถึงชั่วโมง เปลี่ยนเป็นความยินดีเปี่ยมล้น และสุกสว่างเจิดจ้าขึ้นมาทันที

แล้วทำไมเขาจึงมาสืโวโอลินตอนนี้ ข้าพเจ้าได้คำตอบในใจขณะนั้น ว่าเมื่อ 2000 ปีมาแล้วพระองค์ทรงบังเกิดมาในความเงียบสงัด และมีดสนิทของโลกร พระองค์เองที่ทรงเป็นความสว่างสุกใสในราตรีกาล พระองค์ที่ทรงบันดาลให้คืนนั้นศักดิ์สิทธิ์ การฉลองที่ชาวโลกกระทำกันเพื่อระลึกถึงด้วยการเลี้งฉลอง ประดับประดากันให้เป็นเทศกาลเท่านั้น

แต่ ณ คืนนี้ พระองค์บังเกิดแล้วอย่างแท้จริง ในจิตใจข้าพเจ้า เป็นปัจจุบันมิใช่เพียงการระลึกถึง การรับศีลในคืนนั้น นำความปีติมาสู่ข้าพเจ้าอย่างที่สุด คิดถึงเพลงหนึ่งซึ่งมีเนื้อร้องว่า “สันติสุขที่พระคริสต์ให้แก่ท่าน คืนสันติสุขที่โลกไม่อาจให้ เป็นสันติสุขที่โลกไม่สามารถเข้าใจ” ซึ่งนำมาจากพระวาจาตอนหนึ่งที่กล่าวว่า “สันติสุขที่เราให้ท่าน ไม่เหมือนกับที่โลกให้”

เช้าวันรุ่งขึ้น ก็มีมิสซาอีกหลายรอบแต่ละรอบสัตนุรุชชาติอะไรเขาก็มีพระสงฆ์ของเขามาเอง

ข้าพเจ้าไปรอบภาษาอังกฤษ ด้วยใจที่กระหายอยากจะไปกราบขอบคุณพระเยซู ที่เสด็จมาจับไล่ความชั่วร้ายไปจากใจของลูก อยากให้พระองค์รักษาความรู้สึกดีๆ เช่นนี้ไว้กับข้าพเจ้าตลอดไป พอเดินไปถึงหน้าวัดก็ประหลาดใจเพราะบรรยากาศหน้าวัดผิดกับเมื่อคืนมาก มีกลุ่มวินเซนเดอปอล มาตั้งโต๊ะให้บริการกาแฟร้อนๆ ส่วนกลุ่มแม่บ้านก็ทำอาหารว่าง ทำขนมมาคนละอย่าง มาแบ่งปันกัน ผู้คนแต่งกายอย่างสวยงาม พวกผู้หญิงแต่งชุดประจำชาติที่เห็นก็มีทั้งเกาหลี เวียดนาม ฟิลิปปินส์ พวกผู้ชายแต่งสูทสีดำ ได้เห็นชายคนหนึ่ง แต่ชุดทักซิโดโก้หรู ทุกคนทักทายกันอย่างสดชื่น แจ่มใส บ้างก็จับมือกัน บ้างก็โผเข้ากอดกัน บ้างก็ชนแก้มกัน ชัยที่ ขวาทิ คนที่เล่นดนตรีได้ เขาก็มีเครื่องดนตรีของเขาติดมือมา ทั้งกีตาร์ ไวโอลิน แม้แต่เครื่องดนตรีชิ้นเล็กๆ ที่ใช้ปากเป่า และอะไรๆ อีกหลายอย่าง ที่ข้าพเจ้าเรียกไม่ถูก

พอได้เวลามิสซา เขาก็ร่วมพิธีกันอย่างมีชีวิตชีวา เครื่องดนตรีแต่ละชิ้น แม้จะแตกต่างกัน แต่ก็บรรเลงเป็นเพลงเดียวกันอย่างครึกครื้น ในเพลง JOY TO THE WORLD นี่เ็นการฉลองที่แท้จริง

ย้อนกลับไปคิดถึงวันคริสต์มาสที่ผ่านมาในชีวิต รู้แต่ว่าเป็นคืนที่เด็กๆ ฝึกรอคอยจะได้แต่งตัวสวยๆ ชวนเพื่อนมาเลี้ยงฉลองกันที่บ้าน แลกเปลี่ยนของขวัญกัน พอตักคำก็ไปวัดเล่นเกม สอยดาว บิงโก จับสลากกัน ดูการแสดงละคร ไปจนถึงเวลาเข้าวัด

เสียงดนตรีดังกระหึ่มขึ้น ก็ยังกระซิบกระซาบอยู่ชั่วเวลาหนึ่ง พอเพลงจบ เสียงของคุณพ่อที่ทำมิสซา ชักจะวังเวงลงทุกที บางคนเริ่มสัปหงก เพราะเพลียและอ้อมจากการเลี้ยงฉลองกันตั้งแต่เย็น เด็กเล็กๆ เริ่มงอแง ผู้ปกครองต้องพากลับบ้านก่อนมิสซาจบ คนที่เป็นแม่บ้านต้องจัดเก็บตั้งแต่หน้าบ้านถึงในครัว ทั้งแก้วน้ำ ถ้วยชาม กระดาษห่อของขวัญ ทั้งน้ำหวานและขนมเค้กที่ตกแต่งละออบนพื้น กว่าจะได้เข้านอนก็ตีสองแล้ว

ตอนเช้ากว่าทุกคนจะตื่นก็เกือบเที่ยง มิสซาเช้าวันที่ 25 ไม่ต้องไป ถือว่าเมื่อคืนไปแล้ว เป็นอันว่าได้ฉลองคริสต์มาสแล้วอีก 1 ปี นี่คือการครบครันของข้าพเจ้าเอง และนับตั้งแต่ได้รับประสบการณ์จากคืนคริสต์มาสในปี 2000 เดียวนี้ข้าพเจ้าชอบอยู่เฉยๆ จนกว่าจะถึงเวลาเข้าวัด ฟังเพลง SILENT NIGHT พร้อมกับรำพึงถึงความรู้สึกดีๆ ที่ได้รับในคืนคริสต์มาส ที่ L.A. มากกว่า คิดถึงพวกชุมพบาลที่เฝ้าฝูงแกะในทุ่งหญ้า ที่เบธเลเฮม ในคืนนั้นที่พระกุมารทรงบังเกิด ถ้าไม่มีดสนิท และเจียบสังคเขางไม่ได้ยินเสียงเพลงของทูตสวรรค์ และการเสด็จมาขององค์พระวจนาตถ์สวรรค์ในสภาพที่แร้นแค้น ยากไร้ ที่บันดาลให้คืนนั้นศักดิ์สิทธิ์และสว่างสุกใสมาจนถึงปัจจุบันนี้ ปี 2010 แล้ว

นัตตาเซีย

10 พฤศจิกายน 2010

ข้าพเจ้าเขียนเรื่องนี้ เพื่อขอบคุณพระเป็นเจ้า
เนื่องในโอกาสครบรอบ 10 ปี แห่งพระพร “ปีติมหากรุณา”

Toy Story 3 ของเล่นยังอยู่ในใจเราเสมอ

ห่างหายจากภาคสองถึง 11 ปี หรือถ้านับตั้งแต่ภาคแรกก็กินเวลาถึง 15 ปี กว่าเราจะมีโอกาสได้ดู Toy Story ภาคสามกันในปีนี้ โดยภาคนี้หน้าที่กำกับอยู่ในความรับผิดชอบของ ลี อันคริช (Lee Unkrich) แม้ในสองภาคแรกเป็นฝีมือกำกับของ จอห์น แลสซีเตอร์ หัวเรือใหญ่ของพิกซาร์ แอนิเมชัน สตูดิโอ ที่ในภาคนี้ถอยไปเป็นโปรดิวเซอร์อย่างเดียวน ส่วนอันคริชมีเครดิตในการช่วยกำกับ และลำดับภาพ Toy Story 2 ส่วนในภาคแรกเขาทำหน้าที่ลำดับภาพด้วยสำหรับบทหนังในภาคนี้เป็นฝีมือของ Michael Arndt เจ้าของรางวัลออสการ์รับบทหนังยอดเยี่ยมจากหนังสะท้อนชีวิตครอบครัวที่ค่อนข้างประหลาดและโลกทวนนิยมที่กระทำต่อเด็กใน Little Miss Sunshine (2006)

เวลาผ่านไปนานกว่าสิบปี ก็ย่อมต้องมีความเปลี่ยนแปลงเป็นธรรมดา หนังเปิดเรื่องด้วยการพาเราไปย้อนความทรงจำว่า เด็กชายแอนดี้ เคยสนุกสนานกับบรรดาของเล่นของเขา โดยเฉพาะตุ๊กตาตัวโปรดทั้งสองที่เป็นเสมือนตัวแทนของโลกสมัยเก่ายุคบุกเบิกสร้างประเทศของอเมริกา คือ วู้ดดี้ (ทอม แฮงก์) ตุ๊กตานายอำเภอใส่ชุดคาวบอย

มีที่ตึงแล้วมีเสียงพูด กับ โลกอนาคต บัซ ไลท์เยียร์ (ทิม อัลเลน) ตุ๊กตานักบอวกาศ ที่แอนดี้ได้มาทีหลังแต่ก็ชื่นชอบพอๆ กัน แอนดี้เคยใช้เวลาเล่นกับตุ๊กตาเหล่านี้โดยไม่รู้จักเบื่อ โดยเฉพาะได้ใช้จินตนาการที่ไม่มีวันสิ้นสุดของเด็ก ให้ตุ๊กตาแต่ละตัวสวมบทบาทอย่างสนุกสนาน ผจญภัยไปในเรื่องต่างๆ มากมาย ดังเช่นในฉากเปิดเรื่องที่เหมือนกับหนังคาวบอยผสมกับหนังไซไฟ แต่เมื่อเวลาเปลี่ยน คนก็เปลี่ยน แอนดี้โตขึ้นเป็นหนุ่มใหญ่วัย 17 ปี (ถ้านับจากเดือนไขเวลาออกฉายของภาคแรกแอนดี้ต้องโก่งอายุแน่ๆ) กำลังจะจากบ้านไปอยู่หอพักในมหาวิทยาลัยในอีกไม่กี่วัน เขาไม่ใช่เด็กเล็กๆ ที่จะมาเล่นกับตุ๊กตาอีกต่อไป แม้ชื่อของเขาที่เขียนไว้ที่ได้ทำของตุ๊กตาตัวโปรดจะยังไม่จางหายไปก็ตาม

ในหนังเราจึงเห็นว่าเขาใช้เวลาส่วนใหญ่อยู่หน้าโน้ตบุ๊ก ไม่มีตุ๊กตาแม้แต่ตัวเดียวที่ตั้งโชว์ไว้บนชั้นหนังสือ หรืออยู่บนเตียงนอน แต่เขาไม่ได้ทิ้งขว้างตุ๊กตา หรือเอาไปบริจาคอย่างไรเสีย-โยผูกพันเช่นเด็กสาวเจ้าของตุ๊กตา เจสซี่ (โจแอน ลูแซค) ใน Toy Story 2 เพราะตุ๊กตาส่วนใหญ่ของเขายังอยู่ครบถ้วนในหีบเก็บของได้แก่ คู่สามีภรรยา Mr. & Mrs. Potato Head, Hamm - กระปุกออมสินหมูแฮมสีชมพู Rex เจ้าไดโนเสาร์ที-เร็กซ์ ที่หาความดูร้ายไม่ เจ้าหมาที่มีลำตัวเป็นสปริง - Slinky Dog และเอเลี่ยนสีเขียวสามตัว และเจ้าม้า Bullseye ตุ๊กตาตัวเดียวที่ไม่พูดแต่แสดงอารมณ์ได้

ในภาคนี้อองเล่่นมีอันต้องพลัดพรากจาก แอนดี้ก็แล้ว เมื่อแม่มาเร่งให้เขาจัดของในห้อง ให้เรียบร้อยว่าจะเอาของอะไรไปมหาวิทยาลัยบ้าง แอนดี้ตัดสินใจจะเอาวู้ดดี้ไปเป็นเพื่อนด้วย ส่วนตุ๊กตาทั้งหมดเขาเก็บใส่ถุงดำเพื่อไปไว้ที่ห้องใต้หลังคา แต่แม่เข้าใจผิดว่าเขาจะเอาไปทิ้ง จนของเล่นเกิดความน้อยใจที่แอนดี้ไม่สนใจพวกเขาอีกต่อไป และโดนหาว่าเป็นขยะ ในที่สุดของเล่นทั้งหมด รวมทั้งวู้ดดี้และตุ๊กตาบาร์บี้ ของ มอลลี น้องสาวของแอนดี้ ก็ถูกพาไปสู่สถานเลี้ยงเด็ก Sunnyside ซึ่งที่นั่นเต็มไปด้วยของเล่นเก่าๆ มากมาย แม้จะมีเด็กที่จะเล่นด้วยนับไม่ถ้วน แต่ก็ไม่เหมือนที่บ้าน เพราะเขาแบ่งเด็กออกเป็นสองห้องคือ “ห้องผีเสื้อ” เป็นเด็กโตที่เล่นของเล่นด้วยความทะนุถนอม กับ “ห้องหนอนผีเสื้อ” เป็นเด็กเล็กที่เล่นรุนแรงกับของเล่น (ทำให้คิดถึง ซิด เด็กข้างบ้านของแอนดี้ที่ชอบตัดต่อของเล่น โดยภาคนี้นึกภาพถูกตัวเป็นพนักงานประจำรถเก็บขยะ) ซ้ำร้ายสถานเลี้ยงเด็กแห่งนี้ยังมีแก๊งมาเฟียที่มีผู้นำคือ Lotso ตุ๊กตาหมีนำออกกลืนสตรอเบอร์รี่ ของเล่นทุกอย่างต้องทำตามคำสั่งของลอตโซ จะขัดขึ้นหรือหนีออกไปไม่ได้เด็ดขาด ใครไม่เชื่อฟังก็จะถูกจับขังไว้ในกรง แต่วู้ดดี้ที่หนีออกไปได้ และพลัดหลงไปอยู่บ้านของ บอนนี่ เด็กผู้หญิงที่รักตุ๊กตา จนเขาได้รู้ประวัติความเป็นมาของลอตโซว่า ที่เขาเป็นเช่นนี้ก็เพราะแค้นใจที่เจ้าของซื้อตุ๊กตาตัวใหม่มาแทนที่เขา วู้ดดี้หาทางช่วยเพื่อนๆ ออก

จากสถานเลี้ยงเด็กให้ได้ เพื่อกลับไปให้ทันก่อนที่ แอนดี้จะไปเข้ามหาวิทยาลัย

Toy Story เป็นการดูที่ถ้าใครดูก็ต้องชื่นชมหลงรัก ทั้งเนื้อหา ความสนุก ข้อคิดสอนใจ โดยเฉพาะเรื่องของมิตรภาพ และการค้นพบตัวเอง และเทคนิคการสร้างตั้งแต่ฉากแรกที่เป็นแอนิเมชัน เรื่องยาวเรื่องแรกของโลกที่สร้างด้วยคอมพิวเตอร์ หลังจากนั้นคอมพิวเตอร์ แอนิเมชัน ก็ออกมาให้เราได้ดูกันมากมาย และเชื่อว่าไม่ว่าเด็กหรือผู้ใหญ่เกือบทุกบ้านจะต้องมีตุ๊กตา วู้ดดี้ และบัซ ลอท์เยียร์ วางไว้ที่ชั้นหนังสือหรือที่เก็บทีวีดี ว่างๆ เราก็หยิบจับมาเล่นบ้าง ในภากล่าสุดนี้ยังคงตอกย้ำมิตรภาพที่ของเล่นหรือตุ๊กตามีความรัก ความผูกพันกับเจ้าของ แม้กาลเวลาจะผ่านไปนานเพียงใด ขณะที่เด็กเติบโตขึ้นทุกวัน แต่ความรักของของเล่นที่มีต่อเจ้าของยังคงเดิมเสมอ ให้ภาพเปรียบเทียบกับความรักของพ่อแม่ที่มีต่อลูก ไม่ว่าลูกจะโตเพียงใด พ่อแม่ก็ยังเห็นลูกเป็นเจ้าหนูตัวเล็ก และยังรักและห่วงใยลูกเสมอ เช่นในฉากที่แม่ของแอนดี้รู้สึกใจหายที่ลูกต้องจากเธอไปเรียนหนังสืออีกหลายเดือน ส่วนแอนดี้เองก็ต้องจากของเล่นที่เป็นความทรงจำที่ประทับใจในวัยเยาว์ของเขา เพราะความรับผิดชอบในการเรียน จะเล่นกับของเล่นตลอดไปไม่ได้ แอนดี้เองก็ไม่อยากให้ของเล่นทั้งหลายต้องเจ็บเบบเหงาซึมเศร้า ฝืนจับอยู่แต่ในห้องใต้หลังคา

ถึงอย่างไรก็ตาม มิตรภาพ ความทรงจำดีๆ จะไม่มีวันจางหายไปไหน เช่นเดียวกับความหมายของเพลง You've Got a Friend in Me ของ แรนดี้ นิวแมน ที่เราได้ยินตั้งแต่ฉากแรก ... ถ้านายมีปัญหาไม่สบายใจ นั่นก็เป็นปัญหาของฉันทัวะเช่นกัน ฉันททำได้ทุกอย่างเพื่อนาย เพราะเราอยู่เคียงข้างกันเสมอ แล้วเราจะแก้ปัญหานไปด้วยกัน เพราะนายคือเพื่อนของฉันท

ไม่มีใครอยู่ค่าฟ้า

ในที่สุดคุณน้ำ
ซิสเตอร์คัทริน ก็ได้
จากโลกนี้ไปหาพระ
เมื่อวันที่ 5 พฤศจิกายน
2010 ด้วยวัย 88 ปี
ระยะหลังนี้คุณน้ำ
ป่วยด้วยโรคอัมพาต
ต้องนอนบนเตียงมี
คนคอยดูแลตลอดเวลา

คุณน้ำตัดสินใจเข้าคณะออร์สุลิน ได้ใช้ชีวิต
นักบวชอย่างเรียบง่าย ทำงานที่ได้รับมอบหมาย
อย่างเต็มที่ด้วยความสุภาพ อ่อนโยน ได้ผ่าน
อุปสรรคต่างๆ ท่านเสียสละความสุขในโลกนี้
กลับเข้ามารับใช้พระจนถึงนาทีสุดท้าย

ดิฉันเป็นหลานสาวที่คุณน้ำรักและเอ็นดูมาก
ที่สุด เพราะดิฉันเป็นลูกทูนหัว ท่านจึงสนใจและ
ชื่นชมดิฉันมาตั้งแต่เล็กๆ ท่านคัดเลื้อสวๆ ให้
ดิฉันใส่ ยังจำภาพเสื้อที่บรรจงตัดเย็บอย่างปราณีต
มีติเกร็ดและติดลูกไม้ ระบายเป็นชั้นๆ ทุกชุดที่ได้
จึงดูแตกต่างจากเด็กทั่วไปดูรูปภาพเก่าๆ ทำให้จำภาพ
ต่างๆ ของตนเองว่ามีความรู้สึกตื่นเต้นดีใจทุกครั้ง
ที่ได้ชุดใหม่จากคุณน้ำ ที่ตั้งใจเย็บจักรหลายวันกว่า
จะเย็บเสร็จ ดิฉันจึงเหมือนตุ๊กตาตัวโปรดของคุณน้ำ
ท่านมีความสุขทุกครั้งที่ได้เห็นดิฉันสวมใส่แล้วน่ารัก
ดิฉันจึงได้เสื้อใหม่อยู่มาก สมัยก่อนไม่มีเสื้อเด็ก
ขายเหมือนสมัยนี้ทุกคนต้องเย็บเองหรือสั่งช่างตัดให้

ด้วยเหตุนี้เราน้ำหลานจึงสนิทสนมรักใคร่
มากกว่าแม่เสียอีก เมื่อรู้ว่าคุณน้ำจะเดินเข้าอาราม
ในวัย 5-6 ขวบ ดิฉันรู้สึกเสียสลด เสียใจที่จะต้อง
ขาดคุณน้ำคนนี้ แต่คุณน้ำปฎิญาณตนที่โรงเรียน

มาแตร์เดอีฯ ดิฉันก็ได้เข้าเรียนที่นั่นด้วย เราคุณน้ำ
หลานจึงมีโอกาสพบกันได้ ดิฉันมักจะไปยืนดู
คุณน้ำทำอาหารที่โรงครัวของคณะ เห็นความ
คล่องแคล่ว และทำอย่างมีความสุข ภาพเหล่านี้
ทำให้ดิฉันเริ่มสนใจงานครัวมาโดยตลอด เพราะได้
แม่พิมพ์ทั้งแม่และน้ำ จึงสนุกในการทำอาหารให้
คนได้รับประทาน เมื่อคนทานด้วยความเอร็ดอร่อย
คนทำอาหารก็ยิ่งมีความสุขมากกว่าค่ะ สร้าง
ความสุขด้วยวิธีง่ายๆ เช่นนี้

หลังจากนั้นทางคณะ เห็นความสามารถของ
คุณน้ำจึงส่งท่านไปเรียนทำอาหารที่ประเทศฝรั่งเศส
ท่านได้เรียนภาษาฝรั่งเศสจนพูดได้ไพเราะ และ
อ่านออก เขียนได้ ท่านเป็นมิสชันนารีไปอยู่กรุงโรม
และได้หวั่น ทุกครั้งที่มาเยี่ยมพวกเราท่านก็จะรีเข้า
มากอดและหอมแก้มดิฉันเสมอ พร้อมทั้งซื้อของเล่น
น่ารักๆ มาฝากลูกๆ ของดิฉัน ถึงแม้จะไม่มีค่ามาก
แต่ดิฉันก็รู้คุณค่าและน้ำใจดีของคุณน้ำ และยังคง
เก็บไว้อย่างดีจนถึงทุกวันนี้กว่า 30 ปีแล้ว ของจึง
ยังมีค่าสำหรับดิฉันอยู่เสมอและเก็บเป็นที่ระลึก
แม้คนฝากจะจากไปแล้ว

เมื่อใดที่ฉันมีความทุกข์ท่านก็รับฟังอย่างตั้งใจ
ปลอบและสัญญาจะสวดภาวนาให้ดิฉัน พร้อมทั้ง
ให้กำลังใจดิฉันทุกๆ คน ด้วยเหตุนี้งานสวดศพ
ของคุณน้ำจึงมีคนที่ยรักท่านเดินทางจากกรุงเทพฯ
ไปร่วมงานศพด้วย รวมทั้งคณะนักบวชจากคณะ
พระหฤทัยฯ และบรรดาครูจากหลายๆ โรงเรียน ซึ่ง
ขึ้นเครื่องบินลำเดียวกับดิฉัน ได้พบกันที่สนามบิน
เราต่างดีใจที่ได้พบกันและรู้ว่าดิฉันเป็นหลาน และ
ลูกทูนหัว ส่วนตัวดิฉันก็อดซาบซึ้งในไมตรีจิตที่
คณะเดินทางให้ความสำคัญขนาดทั้งภารกิจของ

ตนเอง และบินไปเชียงใหม่เพื่อร่วมไว้อาลัยเป็นครั้งสุดท้ายนี้เป็นเครื่องยืนยันว่าคุณน้ำเป็นที่เคารพรัก และเป็นแบบฉบับของนักบวชที่ดีคนหนึ่งที่มีความดี จากสุนทรพจน์ขอบคุณแขก และผู้ที่มาร่วมงาน คุณน้ำชายของดิฉันกล่าวด้วยความ ตื่นตันใจที่คณะอัครทูตช่วยกันจัดงานได้เรียบร้อย มีนักเรียนโรงเรียนเรยีนาฯ มาร่วมร้องเพลงและ เล่นกีตาร์ ทำให้พิธีปลงศพดูสง่า พระสงฆ์ร่วมทำ มิสซาปลงศพ ซึ่งศพของคุณน้ำถูกใส่ลงในโลง กระจก เป็นผู้เย็นแช่ศพ

คุณน้ำหน้าตาดีมีความสุข ไม่มีความกังวลใดๆ ทั้งไวนั้นโลกนี้นอกจากความดีที่ได้สร้างมากกว่า 60 ปี คุณน้ำชายกล่าวในงานได้ประทับใจมาก ได้เน้น ว่าตนเองประทับใจในการดำเนินชีวิตที่น่าเป็น แบบฉบับต่อนักบวชและฆราวาส มี 2 ประการคือ

(1) ตลอดชีวิต คุณน้ำกัทริน รักและสงสาร คนจน จะคอยปลอบใจ และให้กำลังใจ อย่างท้อแท้ และสิ่งใดช่วยได้ท่านจะรีบทำทันที แม้สุขภาพในช่วงหลังๆ จะถดถอยลง เดินแทบไม่ไหว ด้วยวัยชรา ท่านก็ยังนั่งรถสองแถวไปช่วยคนยากจนบ้างเจ็บป่วย ไม่มีใครพาไปโรงพยาบาล ท่านก็ขันอาสาพาไปหาหมอ ดูแลเยี่ยงญาติคนหนึ่ง ผู้คนจึงรู้จักท่านมากมาย ท่านทำด้วยความสุขถือเป็นงานรับใช้พระ

(2) ท่านทำหน้าที่เผยแผ่ศาสนาตลอดชีวิต ด้วยการไปเยี่ยมครอบครัวที่มีปัญหาไม่ได้เข้าวัด และทิ้งวัดบ้าง ไม่ได้รับศีลสมรสท่านก็ไปโน้มน้าวจิตใจให้คนเหล่านั้นเห็นถึงบาปบุญคุณโทษ และคนกลับใจจำนวนมากกลับมาหาพระ แม้ท่านจะใช้ เวลาขณะคนเหล่านั้นด้วยเวลานานเพียงใดท่านก็ไม่ย่อท้อ จนในที่สุดครอบครัวเป็นจำนวนมากก็ กลับใจมาเป็นลูกพระ

ทางคณะได้ทำบอร์ดยุติภาพคุณน้ำตั้งแต่ยังสาว ได้ถ่ายรูปกับแม่ที่ท่านรักมากก่อนจะบวช ดิฉันไม่เคยเห็นภาพเหล่านั้นเพราะท่านเก็บรูปไว้อย่างดี ได้เห็นรูปถ่ายที่สวยงาม และรู้ว่าสมัยสาวๆ ท่าน

เคยประกวดนางสาวไทย ซึ่งสมัยก่อนเขาใส่ชุด ไทยประกวดกัน ไม่เหมือนปัจจุบัน แต่ท่านก็ ตัดสินใจบวช และรูปถัดไป (บนบอร์ดยุติ) ก็เป็นรูป คุณน้ำใส่ชุดซิสเตอร์สีขาว และรูปปั้นปลายกลาย เป็นรูปซิสเตอร์ที่ยิ้มอย่างมีความสุข ได้ผ่านร้อน ผ่านหนาว สังขารก็ร่วงโรยไปตามกาลเวลา ไม่มีอะไรยังยืนเท่ากับการสร้างสรรค์สิ่งดีๆ ให้สังคม และความดีต่างๆ ก็จะจารึกไว้ในความทรงจำของทุกคน ที่เคยรู้จักและได้ไปร่วมงาน

ความเป็นกันเอง ความโอบอ้อมอารี ร่าเริง ยิ้มแย้ม จริงใจ มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับทุกคน เอื้ออาทรและมีความรักมอบให้คนรอบข้าง ย่อม เป็นบุคลิกที่ดีของนักบวชทุกท่านที่ควรปฏิบัติ เพื่อ เป็นต้นแบบสำหรับเยาวชน และกล้าที่จะระบาย ความทุกข์และสุข มีมิตรไมตรีต่อทุกคน โดยไม่เลือก ชั้นวรรณะ เพราะท่านถือว่าทุกคนคือลูกของพระเจ้า

ดิฉันเป็นคนช่างจดจำ และช่างเก็บ ทุก อย่างที่คุณน้ำเคยให้หรือเคยทำ ดิฉันก็ยังคงเก็บและ จดจำ ถ้าท่านผู้อ่านมีข้อเตือนใจจากผู้ที่ท่านรัก อย่างลืมเก็บไว้นะคะ เมื่อใดที่ท่านคิดถึงผู้คนที่จาก ไปแล้ว แต่ท่านก็ยังมียามมือ หรือข้อความอื่นๆ ก็ ยังอยู่กับท่าน คอยเป็นกำลังใจให้ท่านอย่าท้อแท้ สิ้นหวัง ดิฉันจึงเก็บจดหมายของผู้ที่ตายจากไปแล้ว เขาไม่สามารถลุกขึ้นมาเขียนอะไรให้เราได้อีกแล้ว แต่ลายลักษณ์อักษรยังคงเตือนสติ เป็นข้อคิด อุทาหรณ์ดีๆ ให้เราได้ระลึกถึงท่าน อ่านครั้งใดก็ ยังคงอาลัยอาวรณ์ และคิดเสมอว่า เวลาไม่หวนกลับ จงใช้เวลาให้เกิดประโยชน์ เพราะพระยังให้เรา มี โอกาสทำความดี ถ้าท่านถูกเรียกกลับไปแล้ว ท่าน ก็จะไม่สามารถทำสิ่งดีๆ ให้คนรุ่นหลังได้อีกแล้ว ไม่มีใครรู้วันตายของตนเอง นี่ก็ครบปีกำลังจะเริ่ม ปีใหม่อีกแล้ว ขอให้ท่านสมาชิกอุดมสันต์ทุกท่าน จงมีแต่ความสุข และขอให้พระกุมารเยซูโปรด อวยพรทุกท่านให้เป็นคนดีตลอดปีใหม่นะคะ Merry Christmas...

กบมันร้องทลบบๆ

สวัสดีครับท่านผู้อ่าน ด้วยความรัก และความห่วงใย คุณเลศุขภาพให้ดิฉันได้อยู่
อ่านคอลัมน์ นานาอาชีพ ผู้เขียนจะอยู่อีกนานไหมก็ไม่รู้ มีความเครียดอยู่เป็นอาเจิน
“เม็งกะรา” (สวัสดี) “นอยละตะ” (ขอบคุณ)

ถึงกระนั้นก็ดี ผมก็พยายาม จะค้นคว้าหามาให้ท่านกันแก่ๆ การทำมาหากิน
ต้องขยัน ซื่อสัตย์ ประหยัด ถึงแม้ไม่ซื้อประหยัด สมหวัง ก็ต้องดำเนินชีวิตเรียบง่าย
ไม่ฟุ้งเฟ้อ อะไรควรจ่ายก็ต้องจ่ายค่าน้ำ ค่าไฟ ค่าข้าว จ่ายสิ่งที่จำเป็นในการดำรงชีวิต
ฝ่ายกาย ฝ่ายวิญญาณก็มีการเก็บบาป รับศีล เตรียมตัวให้พร้อมเสมอ นะครับ

แต่เรื่องราวจะเป็นอย่างไรก็พิจารณาตนเอง เพราะเดือนหกผ่านไปแล้ว “ย่างเข้า
เดือนหกฝนก็ตกพรำๆ กบมันก็ร้องจ๊มจ๊มไปทั่วท้องนา” พูดถึงกบ ทำกับข้าวได้
หลายอย่าง กบผัดขิง กบผัดกะเพรา กบแกงจืดใส่ใบโหระพา ผัดเผ็ดกบ กบยำ (กบ
ใส่ไม้) กบทอด แกงป่ากบ ฯลฯ

ฮิยีนุส อินทรเดช พฤษปิยะรัตน์ อายุ 44 ปี แต่งงานกับ รัชดาพร พฤษปิยะรัตน์ อายุ 38 ปี มีลูก 3 คน เรยีนา กานตริวี อายุ 11 ปี เรียนอยู่ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียน นกบุญเปโตร คนที่ 2 อันนา จิตภา อายุ 11 ปีอยู่ชั้น ป.6 โรงเรียนนกบุญเปโตร และ ค.ช.พลวัฒน์ อายุ 9 ขวบ (ยังไม่ได้ล้างบาป) อยู่บ้านเลขที่ 87/2 ม.2 ท่าข้าม คงเกตุ โทร. 0-3438-5587, 08-5292-9165

ฮิยีนุส อินทรเดช เป็นลูกของอันตน เอกตง (แซ่ลิม) พฤษปิยะรัตน์ อายุ 58 ปี (เสียชีวิตแล้ว) และเทรชา กุศล พฤษปิยะรัตน์ อายุ 78 ปี มีลูก 5 คน หน้าบ้านเปิดเป็นร้านขายของชำ มี 12 ห้อง กู้เครดิตยูเนียนมา ผ่อนให้กับเครดิต กู้มาทำบ้านเช่าดีกว่ากู้มาปลูกบ้านเฉยๆ ยังมีรายได้ (ส่ง-ผ่อน) หลังบ้านเลี้ยงกบ เลี้ยงมานาน 12 ปีแล้ว มีบ่อขนาด 3x4 ตารางเมตร ถ้าจะเลี้ยงให้ดี ต้องตารางเมตรละ 100 ตัว ไม่นั่นบ่อ ตอนแรกเลี้ยง 600-700 กิโลกรัม ราคา 40 บาท มีขึ้นมีลง ตามราคาตลาด กบน้อยราคาดี กบมากราคาถูกลง

ฮิยีนุส เล่าให้ฟังว่า “เลี้ยงกันมาส่วนมากเป็นบ่อดินล้อมด้วยตาข่าย ตะแกรงชิง ส่วนมากเป็นบ่อดินเลี้ยงตามธรรมชาติโตเร็วกว่า แต่ศัตรูก็มีเยอะ จำพวก นกกระยาง นกกระปูด หนู ตัวเงินตัวทอง ฯลฯ เลี้ยงกระชังก็มีปลา กะชังกันรื้อ”

“ที่บ้านเลี้ยง 24 บ่อ เป็นบ่อกบเนื้อ 12 บ่อๆ ละ 3,000 ตัว อีก 12 บ่อเป็นบ่อกบเล็ก กบอนุบาล พ่อพันธุ์-แม่พันธุ์ 120 คู่ กบเป็นสัตว์ตื่นง่าย ตกใจก็ไม่กินอาหาร แบ่งขาย ตกขายปลีกก็ไม่กินอาหาร ดังนั้นจึงขายยกบ่อเป็นตันๆ กี่ตัวกัน ไป โรคกบก็มีขายแดง ตัวแดง แผลตามตัว คงสว่าน ต้องใช้ยารักษาเป็นยาผง ละลายน้ำ และให้กินก็มียาต่างหาก”

วงจรชีวิตของกบ ไข่-ลูกอ๊อด-กบเล็ก-กบรุ่น-กบใหญ่ อาหารมีราคาแพง ราคาที่ถูกลง

20 กิโลกรัม กบเล็ก 520, 510, 475

วิธีเลี้ยงก็เลี้ยงวันละ 2 มื้อ เช้าเย็น บางคนก็เลี้ยง 3 เวลา กบเป็นสัตว์สะอาด น้ำเน่าก็ตาย ต้องล้างบ่อทุกวัน ตอนเช้าๆ ปีกหนึ่งจะเลี้ยงได้ 3 รุ่น แบบธรรมชาติ ใช้น้ำฉีดยา ผสมเทียม พ่อพันธุ์แม่พันธุ์ก็จะใช้ได้ 1-2 ปีก็โลเซแล้ว วิธีผสมเทียมก็คือรีดไข่กบเมื่อถึงกำหนด ใส่กะละมังและรีดน้ำเชื้อของกบตัวผู้

ฉีดลงไข่กบ ฤดูฝน ประมาณเดือน มีนาคม-กันยายน กบจะมีไข่ เริ่มผสมพันธุ์ รายได้ต่อครั้งที่ขาย เป็นหมื่น คือ 1 ตัน 740 บาท แล้วแต่ราคาตลาดขึ้นลง ตอนนี้ราคา 40 บาทเศษ เคยขายได้สูงสุด 75 บาท ราคาขายส่ง ขายยกบ่อ พ่อค้าที่นครปฐมจะมาจับ เมื่อถึงกำหนดจะโทรไปบอกพ่อค้า ถ้ากบขาดก็จะจับ 1-2 วัน ถ้าเขามีกบมาก ก็จะ 1 สัปดาห์ กบส่งนอกก็มีประเทศ อินโดนีเซีย ฮองกง จีน สิงคโปร์

กบทั้งหมด 12 บ่อคูณ 3,000 (โดยประมาณ) กินอาหารวันละ 1 ถูครั้ง 30 กิโลกรัม ใช้เวลาเลี้ยง 4 เดือนจากลูกอ๊อด ถ้ากบเล็ก ก็ 3 เดือน (ขนาด 2-3 ตัว/1 กิโลกรัม) กบเล็กจะขายตัวละ 1-2 บาท ขนาดก็ 1 นิ้ว ลูกอ๊อด กิโลกรัมละ 100 บาท ส่วนมากมีพวกอีสาน

ซื้อเอาไปทำห่อหมกกับคนภาคเหนือเอาไปทำอาหาร ถ้าลูกอ๊อดซื้อไปเลี้ยงก็ใช้ดวงเอา เช้าตื่นมาก็ทำความสะอาดถึงเที่ยง ถ้าน้ำเน่ากบจะตาย แต่ล้างทุกวันก็ยังมีบ้างที่กบตาย ดังนั้นจึงเลี้ยงปลาฉลามและตะพาบไว้ เพื่อกินกบที่ตาย เปิดน้ำใส่แต่พอดี ไม่มากเกินไป ไม่น้อยไป พอท่วมกบ ถ้ากบกินไม่อิ่ม กบก็จะกินกบ กบใหญ่กินกบเล็ก คล้ายๆ ปลาใหญ่กินปลาเล็ก คนรวยข่มคนจนอะไรทำนองนั้น (แต่ถ้าช่วยเหลือกัน เกื้อกูลกัน มีความรัก ความเข้าใจ อภัย สามัคคีก็ดี)

ก่อนก็เคยขายช่วงสั้นๆ คือขายลูกกบ ตัวละ 1 บาท ขายได้เป็นหมื่นตัวเหมือนกัน ได้เงินเร็วแต่ได้เงินน้อย เขาจะซื้อไปเลี้ยงต่อ บ้างก็ซื้อไปขายต่ออีกทีหนึ่ง ที่ฟาร์มอ้อมน้อยก็ซื้อกบ (ลูกกบ) ไปขายต่อ ซื้อจากที่นี่ เขาขายพันธุ์ปลา

บ่อปูนต้องล้างทุกวันบ่อดินไม่ต้องล้างบ่อย แต่อัตราการสูญเสียมากกว่า และโตช้ากว่าบ่อดิน ที่นครปฐมเลี้ยงเป็นอาชีพ ขายทีหนึ่ง 30-40 ตัน คิดดูเอาเองว่าลงทุนเท่าไร? ขายกบได้บ้าง อาศัยขายของชำด้วยและอาศัยค่าเช่าห้องแถวส่งต้นส่งดอก 3-4 เดือน กบกินเยอะขายได้เป็นก๊อ เป็นหมื่นเหมือนกัน

ฝนตกไม่ตกมันก็ออกดอก (ดอกเบี๋ย) “คำโฆษณา” ก็มี นอกจากผมชอบกินกบ ใช้น้ำไฟฉายตรากบ ไฟฉาย จะเดินทางเยี่ยงงายไปไหน จำเป็นต้องจุดได้ จุดจบ ฯลฯ กบเป็นสัตว์ครึ่งบกครึ่งน้ำ ช่วงฤดูหนาว กบจะจำศีล ขุดรูอยู่ใต้ดิน เป็นเดือน กินแมลงและสัตว์ตัวเล็กๆ เช่น กิ้งก่า หอยปู ปลา ฯลฯ เป็นอาหาร แล้วแต่มันจะอยากกิน (อาหารเม็ด)

ถ้าอยากจะซื้อกบไปขายก็ลองโทรดูนะ ถ้าเป็นขาประจำเขาจะขายให้ตลอดปี โทร. 08-5292-9165 กบมันจะร้องช่วงก่อนฝนตก และตกตอนเย็น กลางวันร้องไม่ได้ เพราะถูกจับกินหมด มันจึงชอบร้องว่า หลบ หลบ หลบๆ กบยังนิยมใช้ตั้งชื่อเล่นของผู้หญิง ชื่อกบ

สุดท้ายนี้ขอพระคุณแลทั้งกายใจ ให้มีพละนามัยสมบูรณ์แข็งแรง ปลอดภัยจกอันตรายใดๆ ทั้งสิ้นช่วงนี้ อากาศอบอ้าวเหมือนเดิม ร้อนๆ ฝนๆ เจาะๆ ต่างชาติเยอะ ก็เลยถามบางคำ เมื่อกะราเจชูเต็ง เน่งก้องล้ำ

สบายดีไหม!! ☺

ถ้าคุณกำลังมองหาสถานที่จัดงานแต่งงาน
ที่จะทำให้คุณกลายเป็นเจ้าหญิงที่สวยงามที่สุดในงาน
BUBPHA WEDDING STUDIO เป็นตัวเลือกหนึ่ง
สำหรับคุณที่จะทำให้ความฝันของคุณเป็นจริงได้ไม่ยาก

สำนักงานใหญ่ 145/1-2 ถ.จักระพาก ต.ปากน้ำ
อ.เมือง จ.สมุทรปราการ
โทร./แฟกซ์ 0-2701-6871, 0-2701-6873
08-9524-0602 (พี่ม) 08-1758-5119 (นิว)
สำหรับลูกค้าที่เป็นชาวต่างชาติ กด 20 x
www.bubpha-wedding.com
E-mail : bubpha-wedding@hotmail.com

สวัสดีท่านผู้อ่าน และเพื่อนๆ นักกลอนที่น่ารักทุกท่าน เดือนนี้เป็นเดือน
สุดท้ายของปีแล้วดิฉันหยิบผลงานของ **คุณวัลยา กอบกุลนันท์** ซึ่งนับว่าขยัน
หมั่นเพียรในการแต่งคำประพันธ์อีกท่านหนึ่ง โดยพยายามส่งผลงานเข้ามาเรื่อยๆ
ดิฉันเห็นสมควร จึงขอมาลงแบ่งปันกันอ่าน เพื่อเก็บเกี่ยวข้อคิด สาระต่างๆ และ
หากผู้อ่านที่รัก หรือเพื่อนๆ นักกลอนท่านใดอยากร่วมสนุกก็ส่งผลงานเข้ามาได้นะคะ

ความคาดหวัง-ความเป็นจริง

ความคาดหวัง	ความเป็นจริง	ยิ่งห่างมาก
ยิ่งทุกข์ยาก	คับข้องจิต	พิษมหันต์
ความคาดหวัง	ความเป็นจริง	สิ่งเดียวกัน
แสนสุขสันต์	สบถ้วนหน้า	พาสบาย

วัลยา กอบกุลนันท์

“ยึดมั่นคำสัญญา”

เมื่อคู่รักสมหวังดั่งที่คิด
สองชีวิตสู่ฝันวันสดใส
ให้คำมั่นสัญญาอย่างจริงจัง
ด้วยสายใยสัมพันธ์อันยืนยง
เป็นขั้นตอนสำคัญวันเสียดล่าว
คู่บ่าว-สาวขานรับกับพระสงฆ์
ว่าจะรักสัจย์ซื่อและถื่อตรง
ข้อตกลงผูกพันตราบวันตาย
ด้วยความรักจากพระเจ้าผู้สูงสุด
โดยอาศัยพระบุตรคือจุฬามาย
และพระจิตสถิตอยู่เคียงคู่กาย
ให้หญิงชายถื่ออย่างทางพระองค์
สองชีวิตพร้อมกันเริ่มวันใหม่
เป็นเรื่องใหญ่ไฝ่ตามความประสงค์
ใช้ความซื่อถื่อธรรมให้ดำรง
รักมั่นคงนิรันดร์ดั่งสัญญา

มาวาดรูปกับครูต้อย

วันนี้เรามาวาดลายเส้นแบบง่ายๆ เริ่มตั้งแต่รูปที่ 1-6 นะคะ

1.

2.

3.

4.

5.

6.

ความรักย่อมอดทน
มีใจเอื้อเฟื้อ ไม่อิจฉา
ไม่อวดตัวไม่จองหอง
ไม่หยาบคาย ไม่เห็น
แก่ตัว ไม่จดจำความผิด
ที่ได้รับ

(1โครินธ์ 13:4-5)

หนูๆ ค่ะการทำความดี แค่คิดดีตัวเรา
เองก็สบายมีความสุขไป 50% แล้วและถ้าทำดีก็
ได้ความสุข 100 % แน่นนอน

ชวนน้องๆ

พี่ป๊องและชาวคณะ

สวัสดีครับน้องๆ เด็กๆ และมวลสมาชิกสโมสรอุดมสานต์ที่น่ารักทุกคน พี่ป๊องขอกล่าว “Merry Christmas” กับน้องๆ ทุกคนในโลกนี้ครับผม... หวังว่าน้องๆ คงมีความสุข นะครับ

นับเป็นความประทับใจอย่างยิ่งสำหรับสโมสรฯ ในช่วงของ “มุมเด็กศิลป์” พี่ป๊องเห็นว่ามีน้องๆ เด็กๆ ให้ความสนใจอย่างต่อเนื่องตลอดมา (น้องๆ ทุกคน น่ารักมากๆ ชอบใจจริงๆ ครับ) และขอเอ่ยถึงน้องๆ เล็ก 4 คน คือ น้องเบญญาภา (ข้าวฟ่าง) น้องเบญญพร (ข้าวโพด) น้องณรงค์เดช และน้องสิริวัฒนา สุนทรเอกจิต ที่ขอยกให้เป็น “แฟนคลับ มุมเด็กศิลป์” ตัวจริง เพราะได้ร่วมสนุกภาพวาดระบายสีเป็นประจำทุกเดือน... แม้ยังไม่เคยได้รับรางวัลในลำดับต้นๆ แต่ยังคงความเป็น แฟนคลับ มุมศิลป์ อย่างต่อเนื่องพี่ป๊องขอปรบมือให้ดังๆ ครับผม

เวลาติดต่อกับสโมสรอุดมสานต์ ขอช่วย...จำหน้าให้สมบูรณ์ คือ ชื่อ นามสกุล เลขที่บ้าน ชื่ออาคาร/ชั้น (ถ้ามี) ชื่อหมู่บ้าน (ถ้ามี) หมู่ที่ ตรอก ซอย ถนน ตำบล/แขวง อำเภอ/เขต จังหวัด พร้อมทั้งใส่รหัสไปรษณีย์ ด้วยนะครับ “พบกันใหม่ปีหน้า 2011” บ้ายบาย

ยิ้ม..ยิ้ม..ยิ้ม..

จูเนียร์โฟโต้

โครงการ 2011

น้องๆ คนใดมีภาพสวยๆ ก็รีบส่งภาพ “ยิ้ม..ยิ้ม..ยิ้ม..” เข้ามาร่วมสนุกกับทางสโมสรอุดมสานต์ได้เลย เอาแบบเห็นรอยยิ้มชัดๆ นะครับ

พี่ป๊อง ขอขอบคุณอีกครั้งที่บรรดาคุณพ่อคุณแม่ ผู้ปกครอง และน้องๆ ที่คอยสนับสนุนกิจกรรมนี้ พี่ป๊องขอขอบพระคุณทุกท่านมา ณ โอกาสนี้ด้วยครับ และขอเชิญชวนให้ส่งภาพ “ยิ้ม..ยิ้ม..ยิ้ม..” ในปี 2011 เข้ามาร่วมกันอีกนะครับ...

เมื่อส่งภาพมาร่วมสนุก อย่าลืมเขียนชื่อ ที่อยู่ และตั้งชื่อภาพมาด้วยก็จะดีมากครับ

ส่งมาที่ พี่ป๊อง สโมสรอุดมสานต์
ชั้น 8 อาคารเลขที่ 122/11 ซ.นาควารณ
ถ.นนทบุรี ซ่อนนนทรี ยานนาวา กทม. 10120
หรือส่งที่ E-mail: udomsarn@gmail.com นะครับ...

สาววิเศษ

น้องวิลาสินี เกิดนอก
น้องรพีภัทร แก้วมะณี
น้องอุรัสยา กาญจนนิมาน
น้องศรินทร์ ศักดิ์สมวาส
น้องกนกวิชญ์ ป้องศรี
น้องสิริวัฒนา สุนทรเอกจิต
น้องณรงค์เดช สุนทรเอกจิต
น้องเบญญาภา สุนทรเอกจิต
น้องเบญญพร สุนทรเอกจิต
น้องชวัลลักษณ์ สารกาญจน์
น้องศิลดา รจิเรขรังสิมา
น้องรัตติ รุจิเรขรังสิมา

■ พี่อ๋อ คุยกันฉันเพื่อน

เปิดมาถึงช่วงของ “คุยกันฉันเพื่อน” เมื่อได้เห็นหน้าตาของน้องจิพ ที่บ่งบอกถึงความสดใส ร่าเริง และอารมณ์ดีอย่างนี้ พี่อ๋อก็เชื่อว่าน้องๆ หลายคนคงจะได้รับกำลังใจจากน้องจิพอย่างแน่นอน... พี่อ๋อยังเชื่ออีกว่าเมื่อน้องๆ เพื่อนๆ ได้อ่านบทสัมภาษณ์ของน้องจิพแล้วจะรู้สึกเหมือนพี่อ๋ออยู่อย่างหนึ่งคือ “ความมานะ เพียรพยายาม นำมาซึ่งความสำเร็จ” จริงๆ ครับผม

ขอเชิญพบกับ น้องสุริย์รัตน์ อาชีวะ (น้องจิพ) สาวน้อย ผู้น่ารัก จากครอบครัวแสนสุข ซึ่งเป็นผู้ที่มีความเชื่อมั่นในตัวเอง และมุ่งมั่นในสิ่งที่กระทำอย่างตั้งใจ... ขอชมว่าเก่ง มีมานะมากจริงๆ เชิญพบกับเขาได้เลยครับ

ชื่อ : ด.ญ.สุริย์รัตน์ อาชีวะ

ชื่อเล่น : จิพ

เรียนที่ : โรงเรียนศรีหฤทัย

ถาม : ทำไมจึงสนใจร่วมสนุกวาดภาพระบายสี “มุมเด็กศิลป์” ในสโมสรรอดมสานต์?

ตอบ : เพราะได้มีโอกาสอ่านหนังสือ อดมสานต์ ที่ทางบ้านรับในแต่ละเดือน ก็เกิดความสนใจอยากที่จะเข้าร่วมประกวดด้วยค่ะ

ถาม : อะไรเป็นแรงบันดาลใจให้สนใจในการวาดภาพ-ระบายสี?

ตอบ : สิ่งที่เป็นแรงบันดาลใจก็คือ การมีใจรักที่จะทำค่ะ เพราะเป็นคนหนึ่งที่ชื่นชอบในการระบายสี จึงคิดอยากที่จะทำและสร้างสรรค์ผลงานในแต่ละครั้งให้ออกมาดีที่สุด

ถาม : ได้รับการสนับสนุนจากใคร?

ตอบ : ได้รับการสนับสนุนจาก คุณพ่อ คุณแม่ และพี่ชาย ค่ะ

ถาม : ใช้เวลานานเท่าไรต่อหนึ่งภาพ และเห็นมี ‘ต่อเติม’ สร้างสรรค์ภาพด้วย?

ตอบ : ใช้เวลาไม่นานเท่าไรค่ะประมาณ 1-2 วัน เพราะการสร้างสรรค์ผลงานออกมาในแต่ละครั้งนั้นจะใช้เวลาในช่วงวันหยุดเสาร์-อาทิตย์ ทำให้งานเสร็จเร็ว และก็ยังเป็นการใช้เวลาให้เกิดประโยชน์ด้วยค่ะ

ถาม : รู้สึกอย่างไรกับ “ผลการตัดสิน และเวลาได้รับรางวัลรู้สึกอย่างไร?

ตอบ : รู้สึกดีใจกับผลการตัดสินที่ออกมาค่ะ เพราะหลายๆ ครั้งแม้ไม่ติด 1 ใน 3 แต่ก็ยังได้รางวัลชมเชยเป็นอันดับต้นๆ และเวลาที่ผลออกมาแล้วได้ที่ 1 รู้สึกภาคภูมิใจค่ะ เพราะว่าได้ตั้งใจทำออกมาให้ดีที่สุดแล้ว

ถาม : ช่วยฝากข้อคิด ส่งกำลังใจ ให้เพื่อนๆ สโมสรรอดมสานต์หน่อยนะคะ?

ตอบ : สำหรับเพื่อนๆ สโมสรรอดมสานต์ทุกคนที่ชื่นชอบการระบายสี หรือไม่ว่าจะชอบร่วมเล่นกิจกรรมต่างๆ ที่ทางอดมสานต์ได้จัดขึ้น ก็อยากให้ทุกคนได้เข้าร่วมด้วย เพราะจะเป็นการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์แล้วก็ยังได้ร่วมกันสร้างสีสันให้กับอดมสานต์อีกด้วย

ผลงานของน้องจิพ

สวัสดีครับ...อ.เก่ง มีโอกาสได้เปิด ‘ไบเบิล ไดอารี่ 2011’ อ่านตรงหน้า “คำนิยม” ซึ่งเขียนโดย พระสังฆราชฟรังซิสเซเวียร์ วีระ อาภรณ์รัตน์ ประธานคณะกรรมการคาทอลิกเพื่อพระคัมภีร์ ...รู้สึกชื่นชอบกับข้อความ-ข้อคิด จึงขอนำมาลงแบ่งปันให้น้องๆ เด็กๆ ได้อ่านกันครับ

คำนิยม

แผนอภิบาล ค.ศ. 2010-2015 ของพระศาสนจักรคาทอลิกในประเทศไทย “อภิบาลชุมชนศิษย์พระคริสต์ ร่วมพันธกิจแบ่งปันข่าวดี” “มุ่งให้พระวาจา และการอธิษฐานภาวนา เป็นส่วนสำคัญของชีวิตประจำวัน และเป็นหลักในการเสริมสร้างชีวิตจิต” (ข้อ 18 2ก หน้า 20)

เป็นข่าวที่น่ายินดีที่คริสตชนคาทอลิกไทยรักการอ่านพระคัมภีร์มากขึ้น สังเกตจากจำนวนพิมพ์ไบเบิล ไดอารี่ และจำนวนคาทอลิก เป็นร้อยละ 18.6

หากผู้ใหญ่พยายามสอนลูกหลาน ครูสอนลูกศิษย์ ณรงค์การอ่านพระคัมภีร์ อย่างน้อยอ่านไบเบิล ไดอารี่ทุกวัน จะได้เป็นวิถีทางแห่งพระพร และช่วยทำลายสถิติที่บอกว่า คนไทยอ่านหนังสือ คนละ 8 บรรทัดต่อปีเท่านั้น

ขอบคุณผู้ใหญ่ใจดีที่สนับสนุนไบเบิล ไดอารี่ ทั้งการพิมพ์ จำหน่าย แจกจ่ายอย่างมีความหมาย เป็นพิเศษสำหรับสังฆมณฑลที่ขาดปัจจัย บ้านเณร และครูคำสอน

พ่อได้แปลเจตนารมณ์ด้านธรรมทูตของสมเด็จพระสันตะปาปาเบเนดิกต์ ที่ 16 ประจำปี 2011 และนำมาไว้ในเล่มนี้ เพื่อณรงค์ภาวนาร่วมกันได้สะดวกขึ้น

อ.เก่ง ขอส่งความสุข ความปรารถนาดี และวอนขอพระกุมารเยซู ได้โปรดอวยพระพรให้พระศาสนจักรในประเทศไทยของเราเจริญก้าวหน้า โดยยึดพระวาจาของพระองค์ในการดำเนินชีวิตคริสตชนที่ดี ที่เป็นประจักษ์พยานถึงพระเยซูเจ้าในสังคมไทยด้วยเทอญ

“คริสตชนวางรากฐานของชีวิตที่องค์พระคริสตเจ้า และดำรงชีวิตโดยมีพระวาจาของพระเจ้านำทาง”

รัก
พระคัมภีร์

การ์ตูน...
นำเสนอ

สมาชิกใหม่

สวัสดีครับ...มาถึงช่วงของ “สมาชิกใหม่”... จุดประสงค์ของสโมสรฯ เพื่อให้เพื่อนๆ ได้รู้จัก “เพื่อนใหม่” ในสโมสรฯ แต่หากต้องการรู้จักกันมากขึ้น แลกเปลี่ยนความคิด แบ่งปันประสบการณ์ ก็ขอให้ติดต่อผ่านทางโรงเรียนหรือสถาบันที่เพื่อนใหม่สังกัดนะครับ

น้องรัชฎา อร่ามเวชวิบูลย์ (เบบี๋) *3128*

เกิด : 11 ตุลาคม 2546

การศึกษา : โรงเรียนบ้านห้วยผา

วิชาที่ชอบ : ภาษาไทย เพราะชอบอ่านเงียบ

อนาคตอยากเป็น : ครู เพราะอยากสอนนักเรียน

เป็นคนมีนิสัย : ร่าเริง

สัตว์เลี้ยงที่ชอบ : ไก่

ชอบใช้เวลาว่าง : เล่น

กีฬาที่ชอบ : กระโดดเชือก

อาหารที่ชอบ : ไข่ - มาม่า

ความสามารถพิเศษ :

น้องอาภาภา นิชา สังวาลเพชร (น้องออม) *3129*

เกิด : 9 กุมภาพันธ์ 2545

การศึกษา : โรงเรียนสารสาสน์วิเทศ

วิชาที่ชอบ : คณิตศาสตร์ + ศิลปะ เพราะเรียนแล้วสนุก

อนาคตอยากเป็น : คุณหมอ เพราะชอบคุณหมอที่รักษานหนู

(น.พ.สมยศ)

เป็นคนมีนิสัย : อ่อนโยน ร่าเริง

สัตว์เลี้ยงที่ชอบ : สุนัข

ชอบใช้เวลาว่าง : ปั่นจักรยาน

กีฬาที่ชอบ : ว่ายน้ำ

อาหารที่ชอบ : นักเก็ต ไข่ดาว ไข่ตุ๋น ไข่เจียว

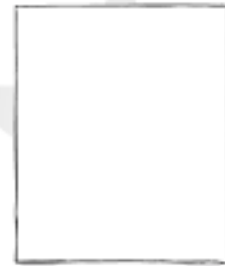
ความสามารถพิเศษ : ร้องเพลง

อื่นๆ : ชอบร้องเพลง

แบบฟอร์มสมัครสมาชิกใหม่ สโมสรรอดมศานต์

ชื่อเล่น.....

ชื่อ.....นามสกุล.....อายุ.....ปี

ที่อยู่.....

.....

.....

โทรศัพท์.....e-mail:

เกิดวันที่.....เดือน.....ปี.....

ชื่อบิดา.....นามสกุล.....

ชื่อมารดา.....นามสกุล.....

มีพี่น้อง.....คน เป็นชาย.....คน เป็นหญิง.....คน เป็นคนที่.....

เรียนที่โรงเรียน.....ชั้น.....

วิชาที่ชอบ.....เพราะ.....

อนาคตอยากเป็น.....เพราะ.....

เป็นคนมีนิสัย.....สิ่งที่ไม่ชอบ.....

ชอบใช้เวลาว่าง.....

กีฬาที่ชอบ.....

อาหารที่ชอบ.....

ความสามารถพิเศษ.....

อื่นๆ.....

หมายเหตุ ขอภาพถ่าย 2 ใบ (จะเป็นสีหรือขาว-ดำก็ได้)

กรอกใบสมัครแล้วรีบส่งมาที่ **พี่ป้อ**

สโมสรรอดมศานต์

ชั้น 8 อาคารเลขที่ 122/11

ช.นาครสวรรค์ ถ.นนทรี ซอยนนทรี

ยานนาวา กทม.

10120

ยินดีต้อนรับ
น้องๆ ทุกคน
สู่สโมสรรอดมศานต์
ครับ

จระเข้กับเต่า

สวัสดิ์ค๊ะน้องๆ ทุกคน เดือนนี้ก็เป็นเดือนสุดท้ายของปี เป็นช่วงที่เราเฉลิมฉลองกัน ขอให้พี่น้องๆ ทุกคนมีความสุขมากๆ และขอพระเจ้าอวยพรค่ะ ฉบับนี้พี่อ้อยมีนิทานมาฝาก ชื่อเรื่อง ‘จระเข้กับเต่า’ เรื่องมีอยู่ว่า

ครั้งหนึ่ง มีจระเข้ตัวหนึ่งไปตามสายน้ำที่ท่วมเพราะฝนตกหนัก จระเข้คิดว่ามันคงมีอาหารให้กินมากมาย แต่มันก็พบว่าน้ำป่าไหลหลาก ทำให้มันหาอะไรกินยาก ขณะที่จระเข้กำลังลอยน้ำมันเหลือบไปเห็นอะไรบางอย่างลอยตัวปองๆ อยู่ มันก็คิดว่าเป็นอาหาร อารามที่หัว มันก็รีบจับแล้วกลับเข้าไป แต่ไม่ทันไรมันก็เจ็บคอ เพราะสิ่งที่มันกินไปคือหม้อหุงข้าวที่ลอยน้ำมาเพราะน้ำท่วมนั่นเอง

เจ้าจระเข้รู้สึกเจ็บคอมาก มันก็เลยรีบไปให้สัตว์อื่นๆ ช่วย แต่ว่าสัตว์ที่อยู่ในน้ำก็ไม่มีใครกล้าช่วย เพราะกลัวว่าจะเป็นอาหารให้จระเข้ ถ้าเข้าไปในปากจระเข้เพื่อดูว่ามีอะไรอยู่ในนั้น ก็คงหนีไม่พ้น ต้องไปอยู่ในกระเพาะของจระเข้แน่ๆ

สัปดาห์ เจ้าจระเข้มันก็เจอกับเต่าตัวเบ๊เอเล่ มันก็บอกกับเต่าว่าให้ช่วย เข้าไปดูให้หน่อยว่ามันกินอะไรเข้าไป ที่มันติดคออยู่แล้วทำให้จระเข้เจ็บเหลือเกิน เต่าจึงให้จระเข้สัญญาว่าจะไม่กินมันซะก่อนถึงจะช่วย

จระเข้รีบตบปากรับคำ เจ้าเต่าจึงค่อยๆ คลานเข้าไปดู มันก็ร้อง โอ้โฮ ที่ติดคออยู่คือหม้อหุงข้าวนั่นเอง แล้วเต่าก็ค่อยๆ พยายามคาบเอาหม้อหุงข้าวออกมา

เมื่อหม้อหุงข้าวออกจากปากจระเข้แล้ว จระเข้ก็บอกเต่าว่ามันช่างซักซ้างจริงๆ กว่าที่จะเอาหม้อหุงข้าวออกมาได้ ให้รีบๆ ไปให้พื้นหน้าจระเข้เลยนะ ไม่งั้นจระเข้จะกินเต่าเป็นอาหารเย็นจริงๆ ด้วย เจ้าเต่าก็ได้แต่ส่ายหน้าแล้วก็คลานตัวมึนไปจากจระเข้ เจ้าจระเข้ก็คำน้ำลายไป

นิทานเรื่องนี้สอนให้รู้ว่า คนบางคนอาจจะมึนสับสนไม่นึกถึงบุญคุณคนอื่น เหมือนอย่างจระเข้ น้องๆ ก็ควรจะมึนใจดี ช่วยเหลือผู้อื่นเหมือนเจ้าเต่า แม้ว่าคนอื่นอาจจะไม่เห็นแต่กล่าวคำว่า ‘ขอบคุณ’ หรือไม่สำนึกถึงสิ่งดีๆ ที่เราทำให้อีกไม่เป็นอะไร ขอพี่น้องๆ พยายามทำดีและช่วยเหลือผู้อื่นต่อไป แล้วพบกันใหม่ฉบับหน้าค่ะ

เก็บมาเล่า เอามาฝาก

“คริสต์มาส !!!”... มาได้อย่างไรเนี่ย?

มีน้องๆ เด็กๆ หลายคนอาจจะเกิดคำถามขึ้นในใจก็ได้ว่า “วันคริสต์มาส” มีประวัติความเป็นมาอย่างไร หรือมีความสำคัญอย่างไร และมีอีกหลายๆ คำถามที่เกี่ยวกับ วันคริสต์มาส ที่ป๊องจึงไปค้นหาหาแบ่งปันให้อ่านกันครับผม

ประวัติวันคริสต์มาส

คริสต์มาส คือการฉลองการบังเกิดของพระเยซูที่เราเฉลิมฉลองกันในวันที่ 25 ธันวาคม คำว่า “คริสต์มาส” เป็นคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ Christmas ซึ่งมาจากคำภาษาอังกฤษโบราณว่า Christes Maesse ที่แปลว่า บูชามิสซาของพระคริสตเจ้า เพราะการร่วมมิสซาเป็นประเพณีสำคัญที่สุดที่ชาวคริสต์ถือปฏิบัติในวันคริสต์มาส

คำว่า Christes Maesse พบครั้งแรกในเอกสารโบราณเป็นภาษาอังกฤษในปี ค.ศ. 1038 และคำนี้ก็ได้แปรเปลี่ยนมาเป็นคำว่า Christmas

ในภาษาไทย “คริสต์มาส” ก็มีความหมายเช่นกัน คำว่า มาส แปลว่า เดือน เทศกาลคริสต์มาสจึงเป็นเดือนที่เราระลึกถึงพระเยซูคริสต์เจ้าเป็นพิเศษ อีกความหมายหนึ่งของคำว่า มาส คือ ดวงจันทร์ ฉะนั้นจึงตีความหมายเป็นภาษาไทยได้อีกอย่างหนึ่งคือ พระเยซูทรงเป็นความสว่างของโลก เหมือนดวงจันทร์เป็นความสว่างในตอนกลางคืน

คำทักทายที่เราได้ฟังบ่อยๆ ในเทศกาลนี้คือ Merry X'mas คำว่า Merry ในภาษาอังกฤษโบราณแปลว่า สันติสุขและความสงบทางใจ เพราะฉะนั้น คำนี้จึงเป็นคำที่ให้อวยพรคนอื่น ขอให้เขาได้รับสันติสุขและความสงบทางใจ เนื่องในโอกาสเทศกาลคริสต์มาส

ความสำคัญของวันคริสต์มาส

วันคริสต์มาสเป็นวันสำคัญวันหนึ่ง เนื่องจากการระลึกถึงวันที่พระบุตรของพระเจ้ามาบังเกิดเป็นมนุษย์ พระองค์เป็นพระเจ้า พระองค์เป็นพระเจ้าที่จะอยู่กับเราตลอดไป เป็นส่วนหนึ่งของมนุษย์ เป็นที่หวังที่จะนำมนุษย์ทั้งมวลไปสู่พระบิดาเจ้า พระองค์เป็นความสำเร็จบริบูรณ์ตามคำสัญญาของพระเจ้าที่จะดูแลป้องกันรักษาเราผู้เป็นประชากรของพระองค์

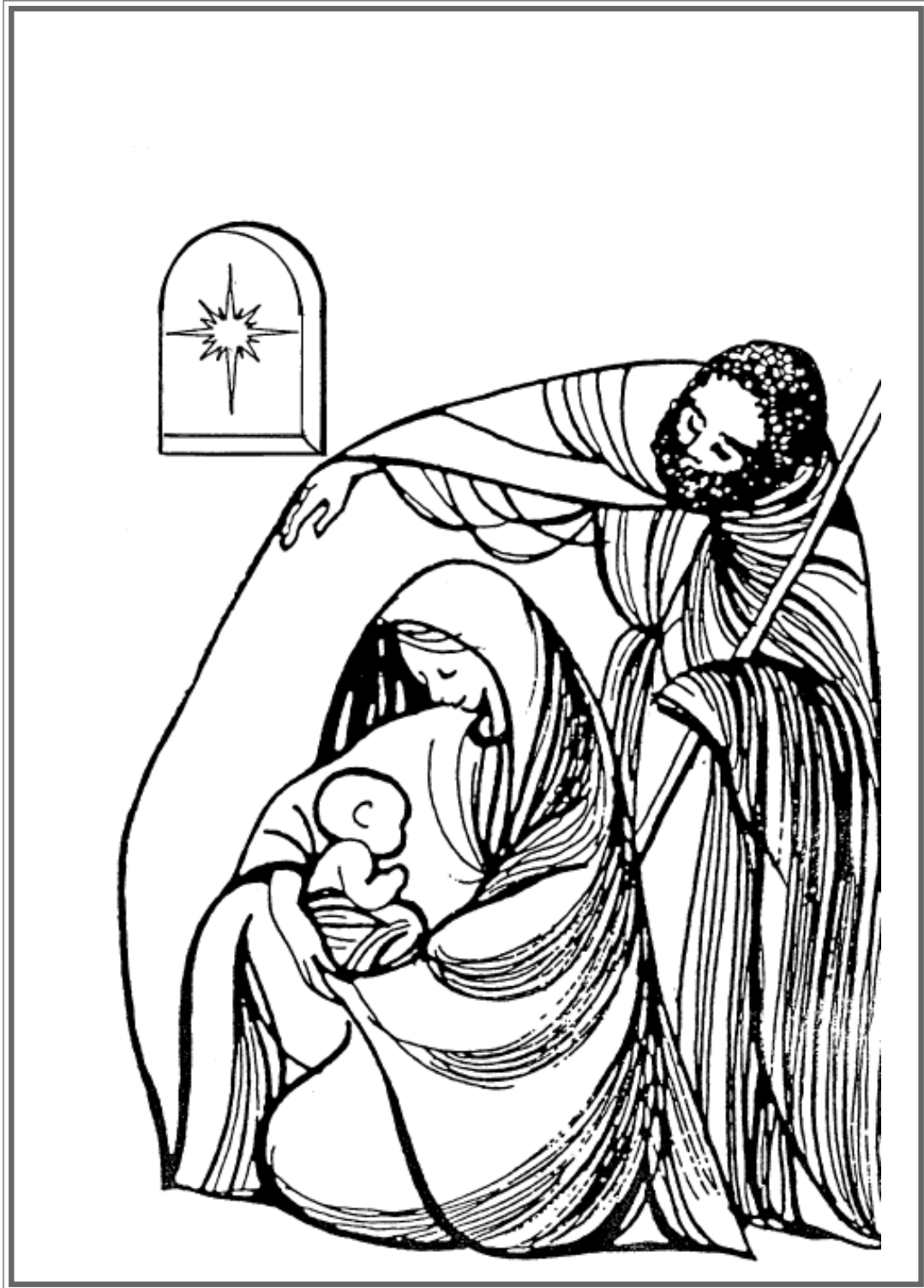

มนุษย์ทุกคน ไม่ว่าจะเป็นชนชาติไหน จะรวยหรือจน คนศรัทธาหรือคนบาป ล้วนมีความสำคัญต่อหน้าพระเจ้าเสมอ เพราะตั้งแต่การเสด็จมาบังเกิดของพระเยซูเจ้านั้น พระเป็นเจ้าพระบิดาทรงเห็นพระฉายาลักษณ์ของพระบุตรในมนุษย์ทุกคน เราก็เช่นเดียวกัน เราต้องรักรักซึ่งกันและกันเหมือนอย่างที่เรารักพระเจ้านั้นหมายถึง เราต้องเคารพศักดิ์ศรีของมนุษย์ทุกคน ไม่ว่าคนเหล่านั้นจะเป็นคนยากจน คนต่างชาติ หรือคนที่วางตัวเป็นศัตรูกับเรา “ผู้ที่ไม่รักพี่น้องที่เขาแลเห็นได้ ย่อมไม่รักพระเจ้า ที่เขาแลเห็นไม่ได้ เราได้รับบทบัญญัตินี้จากพระองค์ คือให้ผู้ที่รักพระเจ้า รักพี่น้องของตนด้วย” (1ยอห์น 4:20-20)

“คริสต์มาส” จะสำคัญและมีความหมายมากสำหรับเราทุกคน หากเราได้ ส่งมอบความรัก ความปรารถนาดี ความหวังใจ ใส่ใจ สนใจ เข้าใจ และให้อภัยกับทุกคน และคริสต์มาสปีนี้เราลองให้ของขวัญสักชิ้นหนึ่งกับคนที่ไม่เคย หรือไม่ค่อยได้รับของขวัญเลย พี่ป๊องเชื่อว่า เพียงเท่านี้คริสต์มาสปีนี้ก็มีความสำคัญแล้ว และนั่นคือ อัจฉริยะในวันคริสต์มาสแล้ว ครับผม ☺

มูมเด็กศิลป์คราวนี้มีชื่อภาพ “ผู้นำความรักมาสู่โลก”
ระบายสีแล้วส่งมาร่วมสนุกชิงรางวัลกันนะครับ
(หมดเขตรับผลงานวันที่ 10 มกราคม 2011)

สวัสดิ์ค่ะท่านผู้อ่านทุกท่าน ธันวาคมเป็นเดือนสุดท้ายของปีที่เราแต่ละคนจะต้องหวนกลับมาไตร่ตรองชีวิตของเราตลอดทั้งปี เป็นการปิดบัญชีชีวิตในรอบปี สำนวณตรวจดูว่าชีวิตที่ผ่านมาตลอดปีนั้นในด้านจิตวิญญาณ การกระทำความดีต่อผู้อื่น เราทำหรือขาดทุนมากน้อยเพียงใด เราพัฒนาชีวิตของเราไปในทางที่ดีมากน้อยเพียงใด แต่ก็ยังไม่สายก่อนที่ชีวิตนี้จะไม่มีหนทางแก้ไข ตั้งใจตั้งแต่วันนี้เพียงคุณเริ่มคิดดี ทำดีแม้เพียงสิ่งเล็กๆ น้อยๆ ด้วยความซื่อสัตย์ ที่สุดแล้วก็จะเกิดความรักที่ยิ่งใหญ่ เป็นสวรรค์ ณ แผ่นดิน ที่ไม่ยากเลยแต่ไม่มีใครกล้าทำความดีที่เท่านั้นเอง....

ในช่วงสิ้นเดือนธันวาคมนี้ มีงานเยาวชนใหญ่ 2 งานด้วยกันคือ งานชุมนุมลูกเสือคาทอลิกโลก ครั้งที่ 1 ระหว่างวันที่ 26 ธันวาคม - 2 มกราคม ค.ศ. 2011 จัดที่ค่ายชิราวุธ อ.ศรีราชา จ.ชลบุรี งานนี้คาดว่าจะมีบรรดาลูกเสือจากทั่วประเทศไทย และลูกเสือจากต่างชาติเข้าร่วมประมาณ 6,000 คน งานชุมนุมลูกเสือคาทอลิกโลกจะเริ่มในวันที่ 26 ธันวาคม โดยลูกเสือจะช่วยกันสร้างค่ายย่อยด้วยความคิดสร้างสรรค์และร่วมมือกันและมีพิธีเปิดค่ายย่อย

วันที่ 27 ธันวาคม จะมีพิธีเปิดงานชุมนุมลูกเสือคาทอลิกโลก ครั้งที่ 1 อย่างเป็นทางการ โดยได้รับเกียรติจาก ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี บรรดาพระสังฆราช พระสงฆ์ นักบวช รวมทั้งแขกผู้มีเกียรติทั้งหลาย

วันที่ 28-31 ธันวาคม ทั้งช่วงเช้าและช่วงบ่ายจะเป็นกิจกรรมลูกเสือสลับกันไป ประกอบด้วยการเดินทางไกล การพัฒนาชุมชน การผจญภัย วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี หมู่บ้านโลกาภิวัตน์ กิจกรรมยามว่าง และกิจกรรมอื่นๆ ที่ให้ความรู้ อีกมากมาย และคำของวันสิ้นปีจะมีพิธีกรรมขอบพระคุณพระเจ้า และพิธีคืนเฝ้ารับวันใหม่ของปี

มีคำถามว่างานชุมนุมลูกเสือคาทอลิกโลก แตกต่างกับงานลูกเสืออย่างไร เมื่อมีคำถามว่า **“คาทอลิก”** ก็ต้องมีกิจกรรมในด้านศาสนาให้เห็นอย่างเด่นชัด โดยเริ่มวันใหม่แต่ละวันด้วยพิธีมิสซาสำหรับพระพรต่างๆ ที่ได้รับ นำพระวาจาของพระเจ้ามาเป็นหัวข้อการไตร่ตรองและเป็นข้อคิดทางด้านศาสนา ก่อนเริ่มทำกิจกรรมต่างๆ มีนักบุญองค์อุปถัมภ์ประจำค่ายย่อย มีการภาวนาเทเซในรูปแบบศาสนสัมพันธ์ มีนิทรรศการความรู้ทางด้านศาสนา ประวัติย่อของนักบุญเพื่อให้ลูกเสือนำแบบอย่างของนักบุญหลายๆ องค์ในโลกมาเป็นแบบอย่างชีวิตของตน กิจกรรมในเชิงศาสนสัมพันธ์ นี่สิ่งที่แตกต่าง เพื่อเป็นเอกลักษณ์ของคาทอลิก เมื่อลูกเสือกลับไปแล้วเขาจะได้นำคุณธรรม ความดีที่เรียนรู้ในงานชุมนุมลูกเสือคาทอลิกโลกครั้งนี้ **“พลักรัศมี นำพาชีวิตเข้าสู่แสงสว่าง”**

อีกงานหนึ่งที่ยิ่งใหญ่ไม่แพ้กันคือ งานฉลอง 25 ปี Jesus Youth งาน Jesus Youth Jubilee International Conference ซึ่งจัดระหว่างวันที่ 28 ธันวาคม 2010 ถึง 1 มกราคม 2011 จึงเป็นช่วงเวลาที่เหมาะสม ทุกคนจะสำรวจตนและสรรเสริญพระเป็นเจ้าสำหรับพระเมตตาและความรักของพระองค์ที่หาสิ้นสุดมิได้ตลอดระยะเวลา 25 ปีที่ผ่านมา ปีนี้ Jesus Youth จึงได้จัดกิจกรรมพิเศษต่างๆ มากมาย อาทิ กิจกรรมส่งเสริมศรัทธา ให้ความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับพระเป็นเจ้ามากยิ่งขึ้น การร่วมใจสวดอ้อนวอนเสนอคำวิงวอนพร้อมกันทั่วโลก และส่งเสริมการถวายตัวเป็นธรรมทูตของสมาชิกอย่างเป็นพิเศษ เป็นต้น นอกจากนี้ได้จัดโครงการพิเศษ คือโครงการ Outreach - Child Support ซึ่งตั้งเป้าหมายในการให้ความช่วยเหลือทางทุนทรัพย์และทุนการศึกษาแก่เด็กๆ อย่างน้อย 2,500 คน จากภูมิภาคเอเชียได้พร้อมวิงวอนขอพระพรในการนำพาจากพระเป็นเจ้าในการกระทำการด้านงานเยาวชนของพระองค์ต่อไป ✠

เกมสโมสรร

• ฝึกอ่าน • อุดมการณ์

“เราจึงไปเมืองเบธเลเฮมกันเกิดจะได้เห็นเหตุการณ์นี้ที่พระเจ้าทรงแจ้งให้เรารู้ เขาจึง
 รีบไปและพบพระนางมารีย์ โยเซฟ และพระกุมารซึ่งบรรทมอยู่ในรางหญ้า” (ลูกา 2:15-16)

สำหรับเกมฯ ครั้งนี้อยากให้น้องๆ ช่วยกันค้นหาจุดต่างที่มีอยู่ใน 2 ภาพนี้ รวม 10
 แห่ง ใครค้นพบครบแล้ว รีบส่งมาร่วมสนุกชิงรางวัลกันนะครับ

A

B

Chapter 14 Suspicious eyes

Troy: “Tom, Sally, often approached my wife and said that our new neighbour looked suspicious on this and that matter. She also told my wife to be on the watch and not to trust me in everything. This something ridiculous, isn’t it, Tom?”

Tom: “Of course, it is. This woman to me has neither character nor dignity. This type of woman is always seeing something wrong in others. It is harmful to married life indeed.”

Troy: “I’m somewhat a simpleton. Please give me a clear definition of the word character, would you? And is there a remedy for this matter?”

Tom: “With pleasure, Troy.” Here it is: - “Character is the quality which makes one person different from another. It is the crown and glory of life and the noblest possession of man. It is more powerful than wealth, and brings honour without exciting jealousy. It is the result of rectitude and constancy, the quality which all respect.” “Yes, there’s a very good remedy for this mental disorder. Your wife must teach Sally to say the prayer of St. Faustina, pray everyday, as many times as possible.” “Help me, O Lord, that my eyes may be merciful, so that I may never suspect or judge from appearances, but look for what is beautiful in my neighbours’ souls and come to their rescue.”

บทที่ 14

คอยระวังสงสัย

ทรอย “ทอม, ซัลลี ชอบมาหาภรรยาผมเรื่อย เขาชอบมายุภรรยาผมอย่าไว้ใจคนโน้นคนนี้รวมทั้งผมด้วยว่าให้ระวังผมไว้ให้คืออย่าไว้ใจมากเกินไป เพื่อนบ้านที่ย้ายมาอยู่ใหม่ก็ว่าดูท่าทางแปลกๆ ไม่น่าไว้ใจ มันน่าบัดซบไหมทอมที่เขามายุภรรยาให้ระวังสามีตัวเอง”

ทอม “แน่นอน ผมว่าผู้หญิงคนนี้ไม่มีทั้งคุณสมบัติที่ดีและเกียรติ ผู้หญิงแบบนี้ยากที่มองใครในแง่ดี อันตรายต่อชีวิตสมรสจริงๆ”

ทรอย “กรุณาอธิบายความหมายคำว่าคุณสมบัติ (อุปนิสัย Character) ผมเป็นคนค่อนข้างจะมีปัญญาน้อย พร้อมทั้งวิธีแก้ไขข้อบกพร่องนี้ด้วยได้ไหมครับคุณทอม”

ทอม “ด้วยความยินดี คุณทรอย” “อุปนิสัย (คุณสมบัติ) คือ คุณภาพที่ทำให้บุคคลหนึ่งต่างกับอีกบุคคลหนึ่ง เป็นดั่งมงกุฎและเกียรติภูมิที่ประเสริฐสุดของชีวิตที่มนุษย์พึงจะมีได้ มีพลังอำนาจสูงกว่าทรัพย์สินเงินทอง นำมาซึ่งเกียรติยศที่ไม่ก่อให้เกิดความอิจฉาริษยา เป็นผลของความเที่ยงธรรมและของความซื่อสัตย์ เป็นคุณภาพที่สมควรแก่ความเคารพ” “วิธีแก้ไขคือคุณต้องบอกภรรยาคุณให้บอก ซัลลี สวดภาวนาบทสวดของนักบุญซิสเตอร์โฟสตีนาทุกวันวันละหลายๆ ครั้งเท่าที่จะทำได้” “โปรดเสด็จมาช่วยเหลือลูก โอพระสวามีเจ้าข้า เพื่อให้ดวงตาของลูกเต็มไปด้วยความเมตตา ลูกจะไม่สงสัยหรือตัดสินสิ่งที่ปรากฏแก่ตาภายนอกแต่จะมองหาสิ่งที่สวยงามในดวงวิญญาณเพื่อนมนุษย์และคอยช่วยเหลือพวกเขา”

● เราพูดกับพระเจ้าคือคำภาวนา เราอ่านพระคัมภีร์คือฟังพระวาจาของพระองค์ ●

บริการติดตั้งงานระบบกันรั่วซึมทุกชนิดของอาคาร
งานเคลือบพื้นโรงงานอุตสาหกรรม
งานเสริมความแข็งแรงและซ่อมแซมโครงสร้างคอนกรีต
ด้วยวัสดุที่มีคุณภาพ และอุปกรณ์ที่ทันสมัย
โดยช่างที่มีความชำนาญ และประสบการณ์สูง
พร้อมการรับประกันผลงาน

10 - year guarantee, specification service,
roof inspection and training รับปรึกษาให้คำ
แนะนำ และ ซ่อมแซม แก้ไข รอยแตกร้าวของอาคาร
งานป้องกันสึนามิโครงสร้าง งานหยุดน้ำรั่วซึมที่

ให้บริการโดยวิศวกรของบริษัท พร้อมทีมผู้เชี่ยวชาญจากต่างประเทศ

-**Chemical Construction** จำหน่ายเคมีภัณฑ์ก่อสร้าง
น้ำยาผสมคอนกรีตปูนทราย วัสดุซ่อมแซม ฯลฯ

-**Industrial Flooring** รับเคลือบพื้นและส่วน
ต่างๆ ของโรงงาน เพื่อทนทานต่อแรงกระแทก ลดการ
สึกกร่อน จากแรงเสียดสี และการกัดกร่อนจากสารเคมี

-**Chemical Resistance** รับเคลือบสารป้องกัน
การกัดกร่อนจากสารเคมี

-**Waterproofing System** รับติดตั้งระบบป้องกัน
การรั่วซึมอาคาร

- Membrane : APP, SBS, EPDM, TPO, PVC

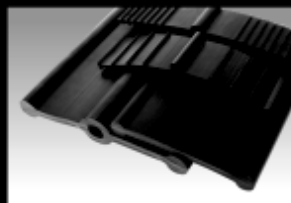
- Coating : Bitumen, Polyurethane,
Flexible cement, Acrylic

-**Joint Sealing** งานหยอดรอยต่อถนน พื้นโรงงาน
ด้วยวัสดุพ่นกรวยต่อหลายชนิด

-**PU & Epoxy Injection** งานซ่อมแซมรอยรั่วซึม
รอยแตกร้าวโครงสร้างคอนกรีตด้วยวิธี injection

-**Ceramic Coating** งานระบบสีกันความร้อน
สะท้อนความร้อนจากแสง UV ได้มากกว่า 97%

-**PVC Waterstop** แผ่นยางพีวีซีฝังคั่นรอยต่อ
คอนกรีต

บริษัทยูเนียน แอ็สโซซิเอตส์ (ไทย) จำกัด

1242-1244 ถนนราม 4 แขวงคลองเตย เขตคลองเตย กรุงเทพฯ 10110

โทรศัพท์: 02-249-0170 โทรสาร: 02-249-6812

Email: sales@union-thai.com Web: www.union-thai.com

จดหมายจากผู้อ่าน

กราบเรียน คุณพ่อ ที่เคารพอย่างสูง

ดิฉันได้อ่าน “นิราศเกาหลี” มีข้อสงสัยคือ :-

(1) คริสตจักรเกาหลีมีคาทอลิก 5.1 แสนคน ในอดีตมีมรดกสักขีหลายพันคน มีนักบุญหลายองค์ มีพระสงฆ์มากกว่า 3,000 องค์ นับเป็นคริสตจักรที่เข้มแข็งมากในระยะ 30-40 ปีหลัง ส่วนคนไทยเรานักบุญยังไม่มีวีแวว บุญราศีมีถึง 10 องค์ จำนวนคาทอลิกมีเพียง 3 แสนกว่าคน แต่ทำไมประเทศเราจึงต้องส่งคุณพ่อไพบูลย์ อุดมเดช และคุณพ่อเจริญ เวียนลิรินันท์โชติ ไปเป็นธรรมทูตด้วยปกติแล้วการจะส่งธรรมทูตไปประเทศอื่นน่าจะเป็นประเทศที่มีคาทอลิกน้อย และไม่เข้มแข็งไม่ใช่หรือคะ การที่เราส่งไปนั้นเขาขอมา หรือเราไปทำอะไรที่นั่น เราไปเพื่อที่จะเป็นผู้ให้ หรือเราไปแล้วเราได้อะไรเป็นผลประโยชน์กลับมา

ประเทศกัมพูชาก็เช่นกัน ไม่ทราบว่ามีคริสตจักรของเขามีคาทอลิกเท่าไร เขาเข้มแข็งกว่าเราหรือเปล่า เราส่งพระสงฆ์ไปตั้งหลายองค์ และต้องเสี่ยงอันตรายด้วยเพราะอะไรคะพระสงฆ์ไม่ได้มีมากอย่างที่คิด บางองค์ต้องรับผิดชอบตั้งหลายวัด บางคอยทางภาคเหนือก็ดูเหมือนยังไม่พอแล้วทำไมเราถึงต้องเผื่อแผ่ไปที่ประเทศอื่นๆ ทั้งๆ ที่เราไม่ได้เข้มแข็งกว่าเขาเลย

ตอบ (1) การแพร่ธรรมไม่จำเป็นต้องรอให้เราพร้อมมูลทุกอย่างแล้วจึงจะส่งมิสชันนารีไปแคนาดา เพราะประเทศไทยเรามีการเผยแผ่ศาสนามากกว่า 400 ปีแล้ว คุณว่ายังไม่สมควรที่เราจะไปในสังคมอื่นเพื่อช่วยเหลือเขาบ้างหรือ?

ที่คุณคิดนั้นก็ถูกต้องในประเด็นที่ว่า เราเข้าไปช่วยเขาแต่แท้ที่จริง เราเป็นฝ่ายได้รับ คุณพ่อที่ไปเป็นมิสชันนารีทุกคนเมื่อกลับมาเมืองไทยแล้ว ผมเชื่อแน่ว่าทุกท่านได้รับมากกว่าที่ให้ออกไป ประสบการณ์การเข้าไปแพร่ธรรมยังที่อื่นเป็นคุณค่ามหาศาลต่อชีวิตวิญญาณของมิสชันนารีชาวไทย

ประเด็นสำคัญก็คือ การแพร่ธรรมสำคัญที่จิตตารมณ์ จิตตารมณ์นั้นนอกเหนือจากประกาศข่าวดี และทำให้คนกลับใจมารับศีลล้างบาปแล้ว เป็นการตัดสินใจเดินออกจากที่ของเรา บ้านของเรา เข้าไปในที่ใหม่ที่เราไม่คุ้นเคย ไม่สำคัญว่าที่นั่นเข้มแข็งกว่าเราหรืออ่อนแอกว่าเรา สำคัญคือเราได้ก้าวออกจากตัวเรา เข้าไปหาคนอื่นเหมือนที่พระเยซูเจ้าพระบุตรได้สละพระเกียรติเพื่อเสด็จมาบังเกิดเป็นมนุษย์ พระองค์เข้ามาในโลก เพื่อไถ่บาปมนุษย์ อันเป็นการประกาศข่าวดีที่สุดเท่าที่เราเคยมีมา จริงอยู่ บนคอยยังรอคอยพระสงฆ์อีกมากมาย แต่คุณพ่อคนไทยไปเป็นมิสชันนารีในประเทศเกาหลี ในประเทศกัมพูชา ก็ไม่ได้ไปกันมากมายอะไรนี่ครับ ที่เอ่ยชื่อมาผมก็ยังนับไม่ถึง 5 องค์เลย

(2) ประเทศสวีเดนแลนด์ เป็นประเทศร่ำรวย แต่ไม่ทราบว่ามีคาทอลิก
เท่าไร ทางเราเคยส่งเสริมธรรมทูตไปยังประเทศที่ร่ำรวยด้านวัตถุจะดีกว่าไหมคะ
เพราะการเป็นธรรมทูตคือการเผยแผ่ศาสนาไม่ใช่หรือคะ

กราบขอบพระคุณคุณพ่อมาก และระลึกถึงในคำภาวนาเสมอค่ะ

คิดถึงในคำภาวนา

ขวัญ

ตอบ (2) ก็อย่างที่บอกนะครับประเด็นว่าจะไปประเทศไหนก็ไม่สำคัญ
แต่จิตตารมณ์การแพร่ธรรมที่เสียสละจากบ้านเกิดเข้าไปในดินแดนอื่น แต่เรื่องที่ว่า
จะไปประเทศไหน มีเงื่อนไขละเอียดอ่อนที่เราต้องมองให้ครบ เช่น ประเทศเขามี
กฎหมายรับมิสซังนารีต่างชาติหรือไม่ ความพร้อมทางภาษา และความสัมพันธ์ที่
พระศาสนจักรเรามีกับประเทศต่างๆ ลึกซึ้งแค่ไหน พูดย่อยๆ มีคณะไหนที่ต้องการ
เราหรือเปล่า? ไปแล้วมีฐานที่มั่นทำงานแบบไหน?

ผมคิดว่าคนที่มิสซังนารีไทยไปยังประเทศเกาหลี หรือกัมพูชา ก็อาจเป็น
เพราะจังหวะ โอกาส คือ เขาต้องการเรา และมีที่ทางให้เราได้อยู่ในเรื่องนี้เป็น
ส่วนใหญ่ด้วย ☸

ทุกคำถาม มีคำตอบ

ส่งคำถามของท่านไปยัง

“นาย ป.ณ. สารุฯ”

122/11 ซ.นาคสุวรรณ ถ.นนทบุรี

แขวงช่องนนทบุรี เขตยานนาวา กรุงเทพฯ

10120

โทรสาร : 0-2681-5401

E-mail : udomsarn@gmail.com

เจียบไว้

ภาพตื่นตาตื่นใจแห่งการปรากฏองค์บนภูเขา
จบลงอย่างแปลกประหลาดด้วยคำสั่งห้ามมิให้บอกเล่าแก่ใคร (มก 9:9)

ณ ที่บนภูเขา พวกเขาได้พบพระองค์ยิ่งใหญ่
...ท่ามกลางวีรบุรุษชื่อโมเสส และเอลียาห์
ทำไมหรือ...ทำไมต้องกำชับให้เก็บเจียบไว้

สังคมร่วมสมัยกำลังมองหาผู้นำทางการเมือง
...เข้มแข็งเพียงพอที่จะปลดแอกโรมันให้หลุดพ้น
เสียงร้องขับไล่ แม้ไม่ปรากฏแจ้ง เพราะความหวาดกลัว
แต่ลึกใต้ผืนแผ่นดิน
...แรงรักชาติกรุ่น และพร้อมแสดงอำนาจ
กระแสดิ้นความคาดหวังของฝูงชน...แม้ยิ่งใหญ่และรุนแรง
แต่ก็มีอาจขีดเส้นทางชีวิตของชายผู้หนึ่งที่แสดงตนบนภูเขา
ชีวิตของเขาถูกกำหนดไว้...มิใช่ด้วยมือมนุษย์บนผืนแผ่นดิน
แต่...ด้วยพระหัตถ์ของพระบิดาบนฟ้าสวรรค์

ผลไม่มีฤดูกาล...ความจริงมีวันเวลา
ทุกชีวิตก้าวเดินผ่านเดือนปีที่เหมาะสม เพื่อพบเจอสัจธรรม
และไม่น้อยครั้ง ที่ต้องล้มกลิ้งบาดเจ็บ
เพียงเพื่อเข้าใจสัจธรรมที่ไผ่หา
อับราฮัม...จำต้องก้าวเดินทางสายรันทด สู่ดินแดน โมรียา
ฉวยบูชา อิสอัค...บุตรชายสุดที่รัก
เพียงเพื่อพบเจอพระเจ้าผู้สัตย์ซื่อ
เปโตร...จำต้องก้าวเดินทางสายทรมานโศกตอน
เพียงเพื่อสัมผัสกับพระเจ้าผู้ทรงรักเขาอย่างไม่มีเงื่อนไข

ปราชญ์มีเพียงความคิดสร้างสรรค์
แต่ยังมีจังหวะเวลาที่เหมาะสม
เขาไม่หวั่นปรีชาญาณบนผืนนาหน้าแล้ง...นอกฤดูกาล
เขา...เตรียมโลกสู่กาลเวลาที่พร้อม
เพื่อเมล็ดพันธุ์แห่งปรีชาญาณจะเติบโต และออกดอกผล